

การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล
เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

นายทศพล อินทรทัต
กรรมการบริษัท เลือดำคอร์ปอเรชั่น จำกัด

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562 – 2563

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง “การพัฒนา
การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ” ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ ของ
นายทศพล อินทรทัต เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562 - 2563

พลโท

(พิสิทธิ์ ปฐมเอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ
ผู้วิจัย นายทศพล อินทรทัต **หลักสูตร** วปอ. รุ่นที่ 62

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน 2) วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการซิตีจำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพ ประกอบด้วย 1) บุคลากรกีฬาฟุตบอล 2) ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขัน 3) บุคลากรด้านการกีฬา 4) มีการอบรมสัมมนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม และ 5) การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอล สำหรับปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย โดยใช้ทีมสโมสรสมุทรปราการซิตี เป็นกรณีศึกษา ประกอบด้วย 7 ประเด็นได้แก่ 1) ด้านบุคลากร (People) 2) ด้านทรัพยากร (Resources) 3) ด้านนวัตกรรมและความคิด (Innovations and Ideas) 4) ด้านการตลาด (Marketing) 5) ด้านการปฏิบัติ (Operations) 6) ด้านการเงิน (Finance) และ 7) ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ จากการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้เสนอยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการพัฒนากีฬาฟุตบอลได้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรกายภาพ 2) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรการเงิน 3) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ข้อเสนอแนะ 1) หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองได้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรองรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคต และ 2) สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการดำเนินกลยุทธ์ด้านการบริหารองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กร บุคลากร ประกอบด้วย การจัดฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจเรื่องกีฬาฟุตบอล การให้บริการแฟนบอลอย่างมืออาชีพ รวมทั้งการสรรหาและซื้อขายนักฟุตบอลที่มีความสามารถระดับสูงและบุคลิกภาพที่โดดเด่นทั้งในและนอกสนาม

Abstract

Title Development of Football Club Management for Economic Driving

Field Economics

Name Mr.Thotphon Intharathat **Couse** NDC **Class** 62

The study of development of football club management for economic driving aimed to 1) study current situation of football club management, 2) analyze problems and obstacles of football club management in Thailand, and 3) propose guidelines for the development of football club management for economic driving in Thailand. Researcher had collected information from In-depth interviews of 20 management team, athletes and stakeholders of Samut Prakarn City Football Club then analyzed by using context analysis and comparative analysis including synthesized relevant theoretical information. The research findings could be summarized as follows;

The results showed that the achievements of driving football to a career comprised of 1) football personnel, 2) people interested in watching the competition, 3) sports personnel, 4) training for referees, coaches and team executives, and 5) cultivating a positive attitude towards youth to love playing and watching football. For problems and obstacles of managing a football club in Thailand, in case of the Samut Prakan City Football Club, there were 7 issues namely 1) people, 2) resources, 3) Innovations and Ideas, 4) marketing, 5) operations, 6) finance, and (7) strategic management for the development of professional football club values. From these research, the researcher had proposed 5 suitable strategies for football development as follows; 1) physical resource management strategy, 2) financial resource management strategy, 3) human resource management strategy, 4) information technology resources strategy, and 5) sports tourism management strategy.

The researcher had proposed 2 suggestion as follow; 1) government agencies, private sector and relevant communities should apply the research results to sports tourism management of professional football clubs in various tourist spots in their area becoming a tourist destination of higher quality and efficiency and supporting the tourists in the future and 2) Thai football clubs should have the organizational management, the organization structure and the personnel strategies which consists of training for understanding about football, providing professional like services for football fans, and recruiting and trading highly-talented footballers and outstanding personalities, both on and off the field.

คำนำ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ครั้งนี้ เป็นการศึกษานโยบายเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล แนวนโยบายในการส่งเสริมพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของไทย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสโมสรฟุตบอล ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ พล.ท. สงคราม ขุมทอง และ พ.อ.หญิง รัชฎา แดงปุ่น ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ทั้งในแง่ของสาระ แนวคิด และระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในประเทศไทยที่จะนำไปพัฒนากีฬาฟุตบอลและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

(นายทศพล อินทรทัต)

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงขึ้นมาได้ด้วยความกรุณาของ พลโท สงคราม ชุมทอง และ พันเอกหญิง รัชฎา แดงปุ่น อาจารย์ที่ปรึกษาหลักที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และพันเอกหญิง สรัญญา กิจสำนอง อาจารย์ประจำกองเอกสารวิจัยที่ได้กรุณาดูแลระเบียบวิธีวิจัย ทั้งในแง่ของสาระ แนวคิด ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบพระคุณทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและกรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในการศึกษาจนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และคุณประโยชน์อันใดที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้สั่งสอนและประสิทธิ์ประสาท วิชาการทุกแขนง เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป

(นายทศพล อินทรทัต)

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
วิธีดำเนินการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
คำจำกัดความ	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	7
ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)	8
กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอล	13
แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	17
แนวนโยบายในการส่งเสริมพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของไทย	18
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	23
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสโมสรฟุตบอล	35
การพัฒนาฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย	37
ปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพของต่างประเทศและประเทศไทย	41
ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
กรอบแนวคิดของการวิจัย	54
สรุป	55
บทที่ 3 ธุรกิจกีฬาทีมสโมสรฟุตบอล	58
สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอล	58
สถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล	63
สรุป	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 แนวทางการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศ	74
วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย	74
แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย	
เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	85
สรุป	95
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	99
สรุป	99
ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	106
ภาคผนวก	110
แบบสัมภาษณ์	111
ประวัติย่อผู้วิจัย	113

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนของตนเองมีความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา โดยรัฐบาลเป็นแกนหลัก มีผู้ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ และให้ความสำคัญกับทีมกีฬาเป็นอย่างมาก ยิ่งไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทใดก็ตามการกีฬานับว่ามีความสำคัญในด้านต่างๆ มากมาย เช่น ด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านสังคม การกีฬาจะส่งเสริมและพัฒนากิจการทางด้านสังคม การทำงานเป็นหมู่คณะ สามารถปรับตัวกับบุคคลอื่นได้ ความมีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎและกติกาต่างๆ การตรงต่อเวลา ด้านจิตใจ การกีฬาส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย ด้านการปกครอง กีฬาจะส่งเสริมให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย มีความเสียสละ และเป็นพลเมืองดีของชาติ ด้านการเมืองหากประเทศใดประสบความสำเร็จทางการกีฬา จะทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคง ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ ซึ่งกลุ่มประเทศทางยุโรปและอเมริกานับว่าประสบความสำเร็จทางการกีฬาในระดับสูง ส่วนเอเชียมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเห็นได้จากการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น โอลิมปิกหรือฟุตบอล โลกจะมีประเทศจากทวีปเอเชียเข้าไปสร้างชื่อเสมอ ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้ถึงความสำเร็จก้าวหน้าทางการกีฬาในภูมิภาคเอเชีย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 2) นอกจากนี้ การกีฬายังมีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจอีกด้วย เพราะว่าการกีฬาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้คนในสังคม มีสุขภาพแข็งแรงและมีจิตใจที่ดี สามารถประกอบอาชีพและกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ การกีฬายังช่วยนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศด้วย เช่น การจัดการกีฬารายการต่างๆ รวมทั้งเป็นการกระจายรายได้และกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค ในกรณีที่มีการกระจายการแข่งขันไปสู่ส่วนภูมิภาค (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2547 : 3)

ฟุตบอลถือเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากบุคคลทั่วไปทุกระดับชั้นทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก เห็นได้จากในช่วงการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งเป็นมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมวลมนุษยชาติ นัดชิงชนะเลิศฟุตบอลโลก 2002 มีผู้ชมการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์กว่า 1,400 ล้านคน หรือคิดเป็น 1 ใน 4 ของประชากรทั้งโลกและหากนับจำนวนผู้ชมทั้งหมดรวมกันทุกนัดแล้วจะสูงถึง 28,000 ล้านคน ฟุตบอลโลกได้ก่อให้เกิดตำนานต่างๆ มากมาย ทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และคราบน้ำตา ความคลั่งไคล้ กระแสชาตินิยม ดาราฟุตบอลที่กลายเป็นตำนานและแรงบันดาลใจให้เด็กๆ นับล้านคนทั่วโลกที่ต่างใฝ่ฝันอยากเอาดีทางด้านฟุตบอล ฟุตบอลโลกยังมีส่วนในการเสริมสร้างเศรษฐกิจและความมั่งคั่งในหลายมิติ (รณพงษ์ คำนวนทิพย์, 2549 : 1) ดังนั้น กระบวนการซึ่งแปรฟุตบอลเป็นกีฬาโลก มีส่วนขัดเกลาวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ จนฟุตบอลกลายเป็นกีฬาที่อยู่ในวิถีการดำเนินชีวิต (สุรพล คงลาภ, 2547 : 1) การแข่งขันฟุตบอล

อาชีพรายการสำคัญๆ ของแต่ละประเทศ อาทิ พรีเมียร์ลีกของอังกฤษ ลา ลีกาของสเปน กัลป์โซเซเรียอาของอิตาลี บุนเดสลีกาของเยอรมนี รวมทั้งเจลีกของญี่ปุ่น ได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมฟุตบอลขึ้น แต่การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีองค์ประกอบดังนี้ มาตรฐานความสามารถของนักฟุตบอลและบุคลากรได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน รวมถึงต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการจัดการแข่งขันธุรกิจฟุตบอล เช่น การสร้างกระแสนิยม การประชาสัมพันธ์ การตลาดและประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร ฯลฯ และสิ่งสำคัญคือ สโมสรฟุตบอลอาชีพจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพจึงจะสามารถนำพาสโมสรสู่ความสำเร็จ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 2)

ประเทศไทยมีการเล่นฟุตบอลตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้สนับสนุนให้ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่นิยมฟุตบอลมีโอกาสเข้าร่วมฝึกซ้อมและแข่งขันบ่อยขึ้น ทำให้ประชาชนที่เล่นและชมเกิดความสนุนสนานจนกลายเป็นกีฬาที่นิยมในปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยามขึ้น ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลระหว่างชาติ เมื่อ พ.ศ. 2468 จากนั้นกิจการก็ดำเนินด้วยดีตลอดมาจนกระทั่งปี พ.ศ. 2499 ได้เปลี่ยนชื่อสมาคมฟุตบอลแห่งสยามเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์อีก 1 ปีถัดมาก็เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียหรือเอเอฟซี (สิทธิพันธ์ สิทธิ, 2551 : 1) ปี พ.ศ. 2504 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดแข่งฟุตบอลถ้วยน้อยและถ้วยใหญ่ ภายหลังเปลี่ยนเป็นถ้วยพระราชทานประเภท ก ข ค และ ง รวมทั้งประเภทอื่นๆ เช่น ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ คิงส์คัพ แต่การพัฒนาความสามารถทางด้านฟุตบอลของประเทศไทยก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการแข่งขันซึ่งล้มเหลวในระดับนานาชาติ ปี พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้แผนพัฒนากีฬาฉบับที่ 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งเป็นองค์กรหลักของประเทศด้านฟุตบอล มีความประสงค์จะพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศให้มีมาตรฐานเทียบเท่านานาชาติจึงพยายามผลักดันฟุตบอลสู่กีฬาอาชีพ โดยปี พ.ศ. 2539 ได้จัดให้มีฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ซึ่งเป็นครั้งแรก (กฤษณะ ท่วมเพ็ญ, 2546 : 2) แม้จะทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวและสนใจกีฬาฟุตบอลอาชีพเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ การดำเนินงานของสโมสรฟุตบอลอาชีพยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง ขาดความเข้มแข็ง บางสโมสรไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้เนื่องจากขาดความรู้ประสบการณ์ การดำเนินงานแบบมืออาชีพในเรื่องต่างๆ เช่น การระดมทุน การสร้างนักกีฬาที่มีคุณภาพ การสร้างกระแสความนิยมจากท้องถิ่น การสร้างรายได้ การตลาดและสิทธิประโยชน์ เป็นต้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 3) ด้วยเหตุนี้ กลางปี พ.ศ. 2551 สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือเอเอฟซี (Asian Football Confederation : AFC) จึงได้ประกาศ วิสัยทัศน์ เอเชียหรือวิชั่นเอเชียให้วงการฟุตบอลของทุกประเทศในทวีปเอเชียต้องเป็นธุรกิจเต็มตัว บริหารการตลาด การเงิน และทุกด้านอย่างมืออาชีพ พร้อมทั้งประเมินผลและบังคับให้ไทยกับอีกหลายประเทศต้องปฏิบัติตามมิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์ส่งทีมลงเล่นในถ้วยสโมสรชิงแชมป์ทวีปเอเชียที่ใหญ่ที่สุดหรือเอเอฟซีแชมเปียนส์ลีก (สมคิด อเนกทวีผล, 2552 : 3) ความจริงฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรเอเชียถ้วยเอเอฟซีแชมเปียนส์ ลีก เริ่มอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2545 ดังนั้น ทุกอย่างใหม่หมด ที่สำคัญ

คือ การสร้างบริษัทจำกัด ให้เกิดขึ้นและประกอบธุรกิจฟุตบอลให้อยู่ได้เป็นเรื่องยากเพราะทุกอย่างอยู่ในขั้นตอนการเรียนรู้ และเรียนรู้ หมายถึง เรียนรู้จากมืออาชีพฟากยุโรปว่าทำอะไรบ้าง ฉะนั้น ช่วงเริ่มต้นจึงชุลุกหลักสำหรับมือใหม่ ส่วนมือเก่าๆ ที่เริ่มจากพัฒนาแบบ เซมิ - โพร กิ่งอาชีพ - กิ่งสมัครเล่น อย่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นก็สามารถสานต่อเป็นอาชีพอย่างเต็มตัว ทั้งๆ ที่ประชาชน 2 ประเทศนี้ไม่ได้รักฟุตบอลมากเหมือนคนไทย แต่สามารถนำเรื่องราวการบริหารจัดการบอลอาชีพจนทำให้ประสบความสำเร็จได้รับความนิยม ประชาชนในประเทศมองเห็นประโยชน์จากฟุตบอลอาชีพซึ่งสำคัญต่อการพัฒนากีฬา สังคมและธุรกิจ ดังนั้น จึงเป็นตัวอย่างที่ดีและเป็นตัวอย่างที่เอเอฟซีพยายามสร้างลีกอาชีพให้ชาติสมาชิกในทวีปเกิดขึ้นให้ได้ ซึ่งการดำเนินงานต้องใช้เวลาในการปรับปรุงพัฒนาตามรายละเอียดที่เอเอฟซีได้สร้างเงื่อนไขเอาไว้ ฉะนั้นเมื่อเริ่มต้นควรจะปูพื้นฐานในเรื่องการบริหารทีม ไม่ใช่คิดเพียงแค่ส่งทีมแข่งขันเพื่อนำแชมป์มาให้ประธานสโมสรภาคภูมิใจ หรือสนใจเพียงเรื่องฟุตบอลในสนามอย่างเดียว ฟุตบอลอาชีพไม่ใช่แค่นี้ มันยิ่งใหญ่ ซับซ้อน มีรายละเอียดของการบริหารจัดการทั้งตัวสโมสร และลีก มีหลายทีมในเมืองไทยที่ไม่ได้บริหารจัดการทีม คิดเพียงแค่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งปัจจุบันไม่อาจประสบความสำเร็จได้ การที่เอเอฟซีเข้ามาประเมินนั้นเพื่อยกระดับและดูพัฒนาการของลีก น่าจะทำให้แต่ละทีมมองเห็นเรื่องบริหารจัดการรูปแบบบริษัทจำกัดของทีมฟุตบอลมากยิ่งขึ้น ต้องเป็นมากกว่าการส่งทีมแข่งขันทัวร์นาเมนต์ และต้องเป็นของทุกคนที่ร่วมกันสร้างบริษัทจำกัดขึ้นมา

อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลถือว่าเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยการจัดการ 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร สโมสรต้องมีบุคลากรที่เพียงพอ มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ ด้านงบประมาณ สโมสรต้องจัดหางบประมาณให้เพียงพอในการจัดการค่าใช้จ่ายของสโมสร งบประมาณเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ เพราะจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในการทำงาน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ สโมสรฟุตบอลจะต้องมีทั้งสนามฝึกซ้อม และสนามแข่งขัน อุปกรณ์การฝึกซ้อม และแข่งขัน ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างครบครัน ในด้านการจัดการ จะต้องมีการจัดการ เช่น บุคลากรมีความรู้ความสามารถตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ และมีการพัฒนาบุคลากรควบคู่ไปด้วย การจัดการกับงบประมาณ การจัดหางบประมาณให้เพียงพอ มีค่าใช้จ่ายตามแผนที่วางไว้ การจัดสถานที่ และอุปกรณ์ มีการจัดสนามแข่งขันฝึกซ้อม ให้เป็นระบบ แบ่งสัดส่วนที่ชัดเจน การพัฒนาทีมกีฬาให้สู่ระดับสุดยอดนั้น ทีมฟุตบอลต้องได้รับการสนับสนุนและการช่วยเหลือในด้านต่างๆ คือ การสนับสนุนทางการเงิน การฝึกสอน โปรแกรมการแข่งขัน สถานที่และอุปกรณ์ การสนับสนุนด้านต่างๆ จากฝ่ายบริหาร เช่น การจัดการเกี่ยวกับการเดินทาง การหาเงินทุน การหาสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม การติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ การสนับสนุนนักกีฬา เช่น การจัดเวลาการฝึกซ้อม การให้นักกีฬาพักผ่อนอย่างเต็มที่ การให้งบประมาณทางการแพทย์ เมื่อนักกีฬาต้องการรักษาตัว และควรหานักกีฬาที่มีความสามารถ และทักษะกีฬาฟุตบอลที่ดี เป็นผู้ที่มีความตั้งใจสูงในการฝึกซ้อม และแข่งขัน มีการจัดโปรแกรมการแข่งขันอุ่นเครื่องกับทีมดีๆ เพื่อพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะทำการศึกษา การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อจะได้ทราบวิธีการจัดการสโมสรอันจะเป็นแนวทางให้สโมสรอื่นๆ นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ” ประกอบด้วยขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรค การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ
4. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาในช่วงเดือนเดือนพฤศจิกายน 2562 – พฤษภาคม 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยศึกษาจากตำราและเอกสารต่างๆ
 - 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ จำนวน 20 คน
2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการต่างๆ

3. การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ นำเสนอแนวคิดใหม่ๆ จากการศึกษาวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน
2. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

คำจำกัดความ

ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความเพื่อให้เข้าใจความหมายในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ตรงกัน ดังนี้

การบริหารจัดการ	หมายถึง	การบริหารจัดการของทีมสโมสรฟุตบอลโดยใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร PRIMO-F ประกอบด้วย ด้านบุคลากร (People) ด้านทรัพยากร (Resources) ด้านนวัตกรรม (Innovations and Ideas) ด้านการตลาด (Marketing) ด้านการปฏิบัติการ (Operations) และด้านการเงิน (Finance)
ด้านบุคลากร	หมายถึง	บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสโมสรที่ทำหน้าที่ในด้านการบริหารจัดการสโมสร ได้แก่ ประธานสโมสร รองประธานสโมสร ผู้จัดการทั่วไป เลขานุการสโมสร รองผู้จัดการทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ทักษะความสามารถและคุณลักษณะในการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอล
ด้านทรัพยากร	หมายถึง	ภาพลักษณ์ของสโมสร ชื่อเสียงของสโมสร สถานที่ตั้งของสโมสรฟุตบอล
ด้านนวัตกรรมและความคิด	หมายถึง	สารสนเทศนวัตกรรมด้านการวิจัยที่ช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินการของทีม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการพัฒนาของทีมสโมสรฟุตบอล
ด้านการตลาด	หมายถึง	ข้อได้เปรียบในการแข่งขันด้านการตลาดในภาพคุณภาพของสินค้าและบริการ ด้านราคาและช่องทางการจัดจำหน่ายของทีมสโมสรฟุตบอล
ด้านการปฏิบัติการ	หมายถึง	กระบวนการและระบบการทำงานในด้านต่างๆ ของทีมสโมสรฟุตบอล

ด้านการเงิน	หมายถึง	สถานภาพทางการเงิน การหมุนเวียนเงิน มีสภาพคล่อง แค่ไหน มีหนี้สินมากน้อยแค่ไหน ผลตอบแทนของของ สโมสรฟุตบอล
มาตรฐานสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย	หมายถึง	หลักเกณฑ์ที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียกำหนดขึ้น เพื่อ เปิดโอกาสให้สโมสรฟุตบอลรายการสπόνเซอร์ไทย พรีเมียร์ลีกมีโอกาสร่วมการแข่งขันฟุตบอลเอเอฟซี แชมป์เปียนส์ ลีก ประกอบด้วย โครงสร้างการแข่งขัน มาตรฐานทางเทคนิค จำนวนผู้ชม ธรรมชาติบอลและการ จัดการ การตลาดและการส่งเสริมการตลาด ขนาดของ ธุรกิจ การจัดการแข่งขัน สื่อมวลชน มาตรฐานสนามที่ใช้ แข่งขัน สโมสรฟุตบอลและองค์ประกอบพื้นฐาน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
2. ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)
3. กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอล
4. แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล
5. แผนนโยบายในการส่งเสริมพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของไทย
6. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
7. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสโมสรฟุตบอล
8. การพัฒนาฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย
9. ปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพของต่างประเทศและประเทศไทย
10. ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
12. กรอบแนวคิดของการวิจัย
13. สรุป

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงได้กำหนดให้รัฐ พึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในระยะยาวตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลัง ผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว “ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)” โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิตและบริการที่หลากหลาย บนฐานของการเทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรม มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทย เป็นคนคุณภาพ ที่มีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

4. ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และ
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มาใช้ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา แผนพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) มาใช้ประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)

1. ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)

สำนักงานปลัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (2559 : 32 - 36) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานที่มีวิสัยทัศน์และบทบาทในฐานะเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การกีฬา และนันทนาการ เพื่อให้ภาคส่วนต่างๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเหล่านี้ สามารถเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพัฒนาสังคมไทยได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศ สอดคล้องกับแผนในระดับต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกรอบแนวคิดหลักการของนโยบายของรัฐบาลยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่ให้ความสำคัญกับการยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชน การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม รวมถึงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวนานาชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) ซึ่งถือเป็นแผนในการกำหนดทิศทางและแผนหลักในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การกีฬา และนันทนาการของประเทศเป็นแนวทางการพัฒนาในอนาคตที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ การเตรียมความพร้อมรองรับการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค นอกจากนี้ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) ยังให้ความสำคัญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่มีนัยสำคัญต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเงื่อนไขการพัฒนาประเทศในอนาคต ซึ่งประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาแหล่ง สินค้า บริการ การอำนวยความสะดวกและการสร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาด โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1.1 พัฒนาแหล่งสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวบนฐานของความสมดุลและยั่งยืน

1.2 ส่งเสริมและพัฒนาด้านการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

1.3 ส่งเสริมการกระจายการเดินทางท่องเที่ยวเชิงพื้นที่เวลาและกลุ่มตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

พัฒนาศักยภาพชุมชน ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการเพิ่มศักยภาพ พัฒนา ทักษะ และเสริมสร้างองค์ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการ ตลอดจนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยศักยภาพนี้ยังหมายถึงความรวมถึงการเป็นเจ้าของที่ดี การมีสมรรถนะตามมาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและระดับสากล การสร้างระบบการเรียนรู้และพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายและเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนและท้องถิ่น และการสร้างภาพลักษณ์และความภาคภูมิใจในอาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอันจะนำไปสู่ขีดความสามารถในการแข่งขันของตลาดการท่องเที่ยวของประเทศที่ดีขึ้นได้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

สนับสนุน ส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน โดยการส่งเสริมการพัฒนากีฬาออกกำลังกาย กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปตระหนักถึงการออกกำลังกายและการประกอบกิจกรรมกีฬา การส่งเสริมการพัฒนาอาสาสมัครกีฬาและผู้นำการออกกำลังกายและการเผยแพร่ความรู้ เพื่อส่งเสริมการตระหนักด้านการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการดูแลสุขภาพให้กับประชาชน อันจะเป็นการกระตุ้นการเล่นกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน ตลอดจนการจัดทำแนวทาง เพื่อสร้างกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการ

ออกกำลังกายและเล่นกีฬาสำหรับประชาชน คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมกีฬามวลชนที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- 4.1 พัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทุกมิติอย่างเป็นระบบ
- 4.2 พัฒนาการกีฬาเพื่อสู่ความสำเร็จในระดับอาชีพอย่างเป็นระบบครบวงจร
- 4.3 พัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

5.1 พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาและการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ

- 5.2 รวบรวม จัดการ พัฒนาศักยภาพความรู้นวัตกรรมทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบูรณาการการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ โดยมีมาตรการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

6.1 ส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารการจัดการท่องเที่ยวทั้งระบบ

6.2 ส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารการจัดการกีฬาทั้งระบบ

2. ยุทธศาสตร์การกีฬา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564)

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2559 : 24 – 40) ได้รายงานเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การกีฬา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) ไว้ว่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ว่า “การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตประชาชนทุกภาคส่วน และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ” จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้า เพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนากีฬาไทยไปในทิศทางที่เหมาะสม บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้เด็กและเยาวชนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ได้รับการศึกษาด้านพลศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงจากครูพลศึกษาที่มีคุณภาพและจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รู้กฎ และกติกา จนสามารถถึงขั้นดูกีฬาเป็นเล่นกีฬาได้ มีทัศนคติที่ดี มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา รวมถึงมีการจัดวางระบบโครงข่ายในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและครอบครัวในการผลักดันให้การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตตั้งแต่ปฐมวัย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 เร่งสร้างและพัฒนาพลศึกษาและสุขศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศ
 - 1.2 ส่งเสริมการพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานในชุมชนท้องถิ่นนอกสถานศึกษา
 - 1.3 จัดวางระบบโครงข่ายและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา

เพื่อเสริมสร้างการออกกำลังกายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ยุทธศาสตร์นี้ถือว่ามีความสำคัญสำหรับประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ เพราะการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาจะทำให้สุขภาพพลานามัยแข็งแรง ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ลดปัญหาสังคม สามารถใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข โดยมีการสร้างโอกาสการเข้าถึงกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และมีการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง รวมไปถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสาธารณะ และพัฒนาระบบอาสาสมัครการกีฬา โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- 2.1 จัดหาและพัฒนาสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอ และเหมาะสม เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของมวลชน
 - 2.2 เสริมสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาสำหรับประชากรทุกกลุ่ม
 - 2.3 ส่งเสริมการพัฒนาอาสาสมัครและบุคลากรการกีฬา เพื่อมวลชนอย่างเป็นระบบ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ

มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่างๆ เพื่อสร้างชื่อเสียง เกียรติยศ และเกียรติภูมิของประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สามารถสร้างความภาคภูมิใจและเป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจซึ่งจะเป็นการสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาอย่างเต็มตัว สามารถสร้างรายได้จากความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรองรับการพัฒนา ประกอบกับการจัดให้มีระบบสวัสดิการช่วยเหลือและส่งเสริมการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการร่วมพัฒนาตลอดเส้นทางอาชีพนักกีฬา โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

- 3.1 เลือกรรและพัฒนานักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ
- 3.2 พัฒนาบุคลากรการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากล เพื่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการอาชีพอย่างยั่งยืน
- 3.3 สร้างและพัฒนาศูนย์บริการการกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่เป็นมาตรฐาน
- 3.4 ส่งเสริมและจัดเตรียมการดูแลสวัสดิการและสวัสดิภาพของนักกีฬา และบุคลากรการกีฬา
- 3.5 การส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาแบบครบวงจร สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีการสนับสนุนการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา อาทิ ธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจเพื่อให้บริการเกี่ยวกับการกีฬา ธุรกิจการจัดกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ รวมถึงสถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับพร้อมทั้งมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และจัดตั้งเมืองกีฬา เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการกีฬาของภูมิภาค โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการกีฬา

4.2 พัฒนาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนาสุขภาพของประชาชนและสมรรถภาพของนักกีฬาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงเทคนิคทักษะกีฬาในช่วงการแข่งขัน ตลอดจนพัฒนาไปสู่ความสามารถสูงสุดแต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและสร้างความตระหนักและการนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนและนักกีฬาทุกกลุ่ม โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

5.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

5.2 การพัฒนาและการสร้างเครือข่ายองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการกีฬา

5.3 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางการกีฬา เพื่อนำไปพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา และสุขภาพของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทางการกีฬา โดยเสริมสร้างการบูรณาการตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ ทำการจัดตั้งผ่านกลไกของคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติที่จะมีการจัดตั้งขึ้น รวมไปถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่มีมาตรฐาน เพื่อประโยชน์ในการเชื่อมโยงข้อมูลสำหรับการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งส่งเสริมการยกระดับการบริหารจัดการขององค์กรกีฬาต่างๆ ให้ทัดเทียมสากล และอยู่บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล โดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

6.1 สร้างความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

6.2 พัฒนาฐานข้อมูลด้านการออกกำลังกายและการกีฬาตั้งแต่ระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่นเพื่อการติดตามและประเมินผล

6.3 ยกระดับการบริหารจัดการกีฬาบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอล

ในอดีตที่ผ่านมา การเล่นกีฬาในประเทศไทย จะอยู่ในรูปแบบของกิจกรรม เพื่อการสันทนาการ หรือหากเป็นการแข่งขันก็จะมุ่งเน้นการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศเสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านกีฬาของประเทศไทย จึงมีปรากฏเพียงพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านกีฬาในระดับพระราชบัญญัติฉบับแรก (จากเดิมที่เป็นกฎหมายในระดับพระราชกฤษฎีกา) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การจัดการกีฬาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการกีฬา “เพื่อความเป็นเลิศ” มากกว่าเพื่อการอาชีพ เนื่องจากในอดีตนั้นการแข่งขันในลักษณะของกีฬาอาชีพนั้น ยังมีค่อนข้างน้อยและประเภทของกีฬาอาชีพที่คนไทยพอที่จะคุ้นเคย ก็มักจะเป็นกีฬาประเภทบุคคลที่เป็นที่นิยมในวงจำกัดหรือหากเป็นที่สนใจในวงกว้าง เป็นกระแสนิยมเพียงชั่วคราวเท่านั้น อาทิเช่น กีฬาสนุกเกอร์ กีฬามวลสากล กีฬาเทนนิส หรือกีฬากอล์ฟ แต่ทั้งนี้ก็ยังมียังมีกีฬา “มวยไทย” ที่เริ่มพัฒนาขึ้นมาเป็นกีฬาอาชีพที่เป็นที่รู้จักกันในสังคมไทยโดยทั่วไป เนื่องจากเป็นกีฬามีพื้นฐานเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยมาอย่างยาวนานจนได้มีการบัญญัติกฎหมายเพื่อการจัดการและควบคุมการแข่งขันกีฬามวลอาชีพในประเทศไทยขึ้นมาคือ พระราชบัญญัติกีฬามวล พ.ศ. 2542 ซึ่งถือว่าเป็นบทบัญญัติทางกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารจัดการการกีฬาอาชีพโดยเฉพาะฉบับแรกของประเทศไทย

ต่อมาเมื่อกีฬาอาชีพประเภทอื่นได้เริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้น โดยเฉพาะกีฬาประเภททีม อาทิเช่น กีฬาฟุตบอลหรือกีฬาวอลเลย์บอล จำนวนนักกีฬาอาชีพก็เริ่มที่จะมีเพิ่มมากขึ้น จึงได้มีการบัญญัติกฎหมายสำหรับการบริหารจัดการทางด้านกีฬาอาชีพขึ้นคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อใช้เป็นบทบัญญัติหลักสำหรับการบริหารจัดการกีฬาอาชีพในประเทศไทย โดยเฉพาะและบังคับใช้กับกีฬาอาชีพทุกประเภท (ยกเว้นกีฬามวลซึ่งมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 บังคับใช้โดยเฉพาะแล้ว) โดยจะบังคับใช้ควบคู่ไปกับพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 (บทบัญญัติใหม่ที่บัญญัติขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528) ในลักษณะของการให้ความคุ้มครองนักกีฬาอาชีพในด้านต่างๆ รวมถึงการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพภายใต้การควบคุมดูแลของสมาคมกีฬาที่เกี่ยวข้องและนอกจากนี้ยังมีการบัญญัติกฎหมายพิเศษอื่นช่วยเสริมด้วยซึ่งปัจจุบันได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555

สำหรับการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยนั้น ได้ปรากฏอย่างชัดเจน เมื่อรัฐบาลได้มีการกำหนดแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติขึ้นในปี พ.ศ. 2531 และมีการระบุงุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาสากล ได้แก่ฟุตบอล และกีฬาไทยบางชนิด ให้เป็นอาชีพไว้อย่างชัดเจนในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ภายใต้ความรับผิดชอบของการกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 1 – 2) ภายใต้ความรับผิดชอบของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งจากนโยบายของภาครัฐดังกล่าว จึงได้เริ่มมีการพัฒนาการเล่นฟุตบอลเพื่อการอาชีพขึ้น โดยเริ่มมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลแบบกึ่งอาชีพขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2534 คือ การแข่งขันฟุตบอล “ไทยแลนด์ เซมิโพรลีก” จนพัฒนามาเป็นการแข่งขันอาชีพเต็มรูปแบบครั้งแรกในปี พ.ศ. 2539 ตามนโยบายของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ชื่อในขณะนั้น) คือ

การแข่งขันฟุตบอล “จ้อหนี่วอ์ล็กเกอร์ไทยแลนด์ชอกเกอร์ลีก” จากนั้นในปี พ.ศ. 2542 การกีฬาแห่งประเทศไทยก็ได้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้นมาอีกหนึ่งรายการคือ “ไทยแลนด์ โปรวิลเซียลีก” หรือ “โปรลีก” ซึ่งเป็นการแข่งขันของทีมอาชีพที่อยู่ในต่างจังหวัด จนกระทั่ง ในปี พ.ศ. 2550 สมาคมฯ และการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้ดำเนินโครงการรวมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพทั้งสองรายการเข้าด้วยกัน เรียกกันโดยทั่วไปว่าการ “รวมลีก” ให้มีการแข่งขันลีกฟุตบอลอาชีพเพียงลีกเดียว และใช้ชื่อว่า การแข่งขัน “ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก” มาจนถึงปัจจุบัน

โดยจุดหนึ่งทีถือว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยเป็นอย่างมาก คือ เมื่อสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) ได้มีการดำเนินโครงการ “AEC Vision Asia” และกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันฟุตบอลอาชีพสำหรับประเทศสมาชิกคือ “AFC Club Licensing” (ระบบเกณฑ์มาตรฐาน สโมสรฟุตบอลอาชีพ) ขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) กำหนดไว้ โดยที่สมาคมฟุตบอลของแต่ละชาติสมาชิกจะต้องเป็นผู้ดำเนินการ หรือมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแทน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (The Asian Football Confederation, AFC CLUB LICENSING REGULATIONS Edition, 2016) สมาคมฟุตบอลฯ จึงได้เริ่มดำเนินโครงการ “วิชั่นไทยแลนด์” (Vision Thailand) และจัดตั้ง “บริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด” (Thai Premier League Company Limited หรือ TPLC) ขึ้นมาในปี พ.ศ. 2551 เพื่อดำเนินธุรกิจให้บริการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ของประเทศไทยแบบครบวงจรภายใต้หลักเกณฑ์ต่างๆ ของ A.F.C และจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับลีกสูงสุด และลีกระดับ 2 นับแต่นั้นมา จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2559 ก็ได้มีการจัดตั้ง บริษัท พรีเมียร์ ลีก (ไทยแลนด์) จำกัด (Premier League Company Limited : TPLC) ให้มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกสูงสุด และลีกระดับ 2 แทนที่ บริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด ตั้งแต่ฤดูกาลแข่งขัน ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นไปและเปลี่ยนชื่อการแข่งขันจากโตโยต้าไทยพรีเมียร์ลีก และยามาฉ่าลีกวัน เป็น “โตโยต้าไทยลีก” และ “ยามาฉ่าลีก ดิวิชั่น 1” ส่วนการแข่งขันฟุตบอลในระดับรองลงมานั้นได้มีการจัดตั้งบริษัท ลีกภูมิภาค ดิวิชั่น 2 จำกัด ขึ้นเพื่อให้มีหน้าที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ลีกภูมิภาคดิวิชั่น 2 และต่อมาในปี พ.ศ. 2560 ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างลีกอาชีพอีกครั้งโดยการจัดตั้ง บริษัท ไทยลีก จำกัด (Thai League Company Limited) ขึ้นมาแทนที่ บริษัท พรีเมียร์ ลีก (ไทยแลนด์) จำกัด ให้มีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทยในลักษณะของระบบ Open System เช่นเดียวกับฟุตบอล League ในทวีปยุโรป โดยแบ่งเป็นการแข่งขัน 5 ระดับ คือ ไทยลีก (Thai League) : T1 ไทยลีก 2 (Thai League 2) : T2 ไทยลีก 3 (Thai League 3) : T3 ไทยลีก 4 (Thai League 4) : T4 และ ลีกสมัครเล่น (Amateur tournament)

ดังนั้น จะพบว่า การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยนั้นมีพัฒนาการนับตั้งแต่ที่ยังมิได้มีการกำหนดมาตรการทางกฎหมายสำหรับการจัดการกีฬาอาชีพไว้โดยเฉพาะ การจัดการฟุตบอลอาชีพจะเป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านกีฬา คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ชื่อในขณะนั้น) เป็นหลักแต่เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ที่มีใช้กฎหมายสำหรับการจัดการกีฬาอาชีพโดยเฉพาะ การจัดการต่างๆ จึงต้องอาศัยหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมฟุตบอลฯ และหลักเกณฑ์ของ

องค์กรกีฬาฟุตบอลระหว่างประเทศ คือ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย (AFC) ซึ่งมีได้มีสภาพบังคับชัดเจนดังเช่นบทบัญญัติกฎหมาย ฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย จึงมักจะประสบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการในหลายด้านมาโดยตลอด อาทิเช่น ปัญหาด้านงบประมาณในการดำเนินการจัดการแข่งขันที่ไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาผู้สนับสนุนการแข่งขัน ปัญหาการขาดทุนจากการแข่งขัน ปัญหาคุณภาพของผู้ฝึกสอน คุณภาพของนักฟุตบอล คุณภาพของกรรมการผู้ตัดสินที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาการขาดสนามแข่งขันของตนเองที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือปัญหาระบบการจัดการแข่งขัน และกฎระเบียบที่ยังขาดความชัดเจน เป็นต้น (สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, 2549 : 21 – 22, 29 – 32) จนกระทั่งเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 และพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ขึ้นจึงเริ่มมีการปรับโครงสร้างของการจัดการฟุตบอลอาชีพให้สอดคล้องกับบทบัญญัติกฎหมายที่กล่าวมาดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558

บทบัญญัติที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินการของ “สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย” ที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่แสวงหาผลกำไรซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานะทางกฎหมายของสมาคมฟุตบอลจากเดิมที่ถือเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้มีสถานะเป็นนิติบุคคลทางด้านกีฬาภายใต้กฎหมายกีฬาโดยเฉพาะ

ในปัจจุบันสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการจัดการแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทยทุกรายการ ทั้งในระดับอาชีพ และระดับสมัครเล่น โดยในส่วนของการเล่นในระดับอาชีพนั้นสมาคมฯ ได้มอบสิทธิในการจัดการแข่งขันให้กับบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งในปัจจุบันคือ บริษัท ไทยลีก จำกัด ส่วนการแข่งขันรายการเอฟเอคัพและลีกคัพสมาคมฯ ยังคงเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันเอง

2. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556

บทบัญญัติที่ระบุรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือ “สมาคมกีฬาอาชีพ” จากกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพการกีฬาแห่งประเทศไทยและการคุ้มครองนักฟุตบอลอาชีพในด้านต่างๆ รวมถึงการป้องปรามการล้มการแข่งขันด้วยการกำหนดโทษทางอาญาไว้

3. พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555

บทบัญญัติเฉพาะสำหรับควบคุมมิให้นักกีฬาฟุตบอลใช้สารกระตุ้นในการลงแข่งขันฟุตบอลซึ่งจะต้องรับโทษหากมีการฝ่าฝืน

4. บทบัญญัติกฎหมายทั่วไปไปอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสัญญาจ้างแรงงานและจ้างทำของ

เนื่องจากในพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 และพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มิได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าลักษณะของสัญญาจ้างนักฟุตบอลนั้นจะต้องมีลักษณะเป็นอย่างไร ดังนั้นการดำเนินการจึงจำต้องอาศัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสัญญาจ้างแรงงานและจ้างทำของมาพิจารณา

4.2 พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540

เนื่องจากการมิได้มีการกำหนดลักษณะของสัญญาจ้างนักฟุตบอลไว้ชัดเจน ประกอบกับในปัจจุบันระบุว่าด้วย การจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพที่ออกโดยบริษัทผู้จัดการแข่งขันมีระบุไว้เพียงว่า นักกีฬาฟุตบอลที่จะขึ้นทะเบียนเล่นในลีกอาชีพจะต้องมีการทำสัญญาว่าจ้างอาชีพกับสโมสรตามกฎหมายของประเทศไทย และกำหนดแบบสัญญาจ้างไว้เป็นตัวอย่าง (ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพรายการ “ไทยลีก 1 “ พ.ศ. 2560, ข้อ 6) ซึ่งมีโอกาสที่จะมีลักษณะเป็น “สัญญาสำเร็จรูป” (พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2440, มาตรา 3) ที่สโมสรเป็นผู้กำหนดรายละเอียดแต่เพียงผู้เดียวโดยที่นักฟุตบอลไม่มีอำนาจต่อรองได้นั่นเอง

4.3 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

เนื่องจากในปัจจุบันมิได้มีการกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับลักษณะและคุณสมบัติของผู้สนับสนุนการแข่งขันไว้เป็นการเฉพาะจึงมีผู้สนับสนุนที่ประกอบธุรกิจผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าสนับสนุนทีมสโมสรฟุตบอลอยู่หลายทีม ดังนั้น การควบคุมการทำการตลาดกับทีมสโมสรนั้นๆ เช่น การโฆษณาหรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้กับผู้เข้าชมหรือแฟนฟุตบอลจึงต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัตินี้เป็นหลัก

5. ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อบังคับนี้ถือเป็นข้อบังคับของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ซึ่งกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหลักของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ในการพัฒนาส่งเสริมกำหนดระเบียบข้อบังคับและกติกาสำหรับการแข่งขันกำกับดูแลจัดระบบการแข่งขันยุติความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงการส่งเสริมความเป็นกีฬาอาชีพของกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

6. ระเบียบว่าด้วยการลงโทษวินัยมารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559

ระเบียบนี้เป็นระเบียบที่บัญญัติออกมาภายใต้ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ซึ่งมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับการบริหารจัดการการแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย รวมถึงการแข่งขันฟุตบอลอาชีพให้เกิดความคล่องตัวมีประสิทธิภาพโปร่งใสบริสุทธิ์ และยุติธรรมด้วยการกำหนดบทลงโทษต่างๆ สำหรับผู้ที่กระทำผิดกติกาที่กำหนดไว้ รวมถึงการประท้วงและอุทธรณ์ผลการตัดสินต่างๆ

7. ระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย

ระเบียบนี้คือ กฏกติกาที่ผู้ได้รับสิทธิจากสมาคมกีฬาฟุตบอลฯ ในการดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพในประเทศไทยระดับต่างๆ ซึ่งในปัจจุบัน ได้แก่ บริษัท ไทยลีก จำกัด ได้กำหนดออกมาในทุกๆ ฤดูกาลแข่งขัน (ในฤดูกาลแข่งขัน พ.ศ. 2560 ได้แก่ ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพรายการ “ไทยลีก 1” พ.ศ. 2560 และระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพรายการ “ไทยลีก 2” พ.ศ. 2560) โดยระเบียบนี้จะใช้

เป็นหลักในการดำเนินการบริหารจัดการการแข่งขันฟุตบอลอาชีพให้เป็นที่เรียบร้อยและทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันต้องทำข้อตกลงปฏิบัติตามระเบียบฉบับนี้ ซึ่งมีเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างของการแข่งขันการบริหารการแข่งขันของคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการจัดการแข่งขันและคณะกรรมการต่างๆ ข้อกำหนดในการเข้าร่วมแข่งขันกฎกติกา และระเบียบที่ใช้ควบคุมการแข่งขัน และมาตรการการลงโทษ กรณีการกระทำผิดกติกาและมารยาทการประทุ้งและการอุทธรณ์

สรุปได้ว่า กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอล มีบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1) พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 2) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 3) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555 4) บทบัญญัติกฎหมายทั่วไปอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย (1) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสัญญาจ้างแรงงานและจ้างทำของ (2) พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 และ (3) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 5) ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ 6) ระเบียบว่าด้วยการลงโทษวินัยมารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 และ 7) ระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

ปานทอง สมุทประภูมิจ (2532 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้มีการเล่นตั้งแต่สมัย “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เนื่องจากสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาวิชาการด้านต่างๆ ที่ประเทศอังกฤษ และผู้ที่นำกีฬาฟุตบอลกลับมาประเทศไทยเป็นคนแรกคือ “เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา)” หรือที่ประชาชนชาวไทยมักเรียกชื่อสั้นๆ ว่า “ครูเทพ” ในช่วงแรกได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ มากมาย โดยหลายคนกล่าวว่า ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับประเทศที่มีอากาศร้อนเหมาะสมกับประเทศที่มีอากาศหนาวเย็นมากกว่า และเป็นเกมที่ทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นและผู้ชมบางครั้งอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ซึ่งข้อวิจารณ์ดังกล่าวถ้ามองอย่างผิวเผินก็อาจจะเกิดขึ้นได้กับกีฬาทุกประเภท ถ้าผู้เล่นขาดความระมัดระวัง ไม่รู้จักหน้าที่ และรู้จักประสานงาน แต่ภายหลังข้อกล่าวหาดังกล่าวก็ได้ค่อยๆ หดไปจนกระทั่งฟุตบอลกลายเป็นกีฬายอดนิยมที่สุดของประชาชนชาวไทย (วรภัทร เมฆขจร, 2550)

ในปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยามขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พุทธศักราช 2459 โดยทรงมีวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยาม ดังนี้คือ

1. เพื่อให้ผู้เล่นฟุตบอลมีพลานามัยที่สมบูรณ์
2. เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี
3. เพื่อก่อให้เกิดไหวพริบ และเป็นนักกีฬาที่ประพฤติดี
4. เพื่อเป็นการศึกษากลยุทธ์ ในการรุกและการรับเช่นเดียวกับกองทัพทหารหาญ

ซึ่งต่อมาสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้เป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลระหว่างชาติเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2468 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรรมการอำนวยการขึ้น ซึ่งกิจการก็ดำเนินการมาด้วยดีและได้ตราข้อบังคับขึ้นใช้ในสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและปรับปรุงข้อบังคับเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัยได้ดี โดยได้มีการแก้ไขครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2471 ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2493 ครั้งที่ 3 เมื่อ พ.ศ. 2499 ครั้งที่ 4 ใน พ.ศ. 2512 ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2513 และครั้งที่ 6 คือ ปี พ.ศ. 2514 โดยในครั้งที่ 3 พ.ศ. 2499 ให้เรียกข้อบังคับนั้นว่า “ข้อบังคับลักษณะการปกครอง” และเปลี่ยนชื่อสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยเสียใหม่ว่า “สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์” มีอักษรย่อว่า ส.ฟ.ท. ซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Football Association of Thailand under The Patronage of His Majesty The King” มีอักษรย่อว่า F.A.T. และได้สิทธิ์ส่งทีมฟุตบอล ประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขัน “กีฬาโอลิมปิก” ครั้งที่ 16 นับเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยมีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499 ณ นครเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และได้สิทธิ์ส่งทีมฟุตบอลประเทศไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2511 ณ ประเทศเม็กซิโก ครั้งในปี พ.ศ. 2500 สมาคมฟุตบอล ได้เป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ซึ่งมีชื่อย่อว่า เอ.เอฟ.ซี.และเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “Asian Football Confederation” ใช้อักษรย่อว่า A.F.C.

โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา สมาคมฟุตบอล ได้จัดการแข่งขันฟุตบอลถ้วยน้อยและถ้วยใหญ่ ซึ่งภายหลังได้จัดการแข่งขันแบบเดียวกับของสมาคมฟุตบอลอังกฤษ คือ จัดเป็นประเภทถ้วยพระราชทาน ประเภท ก ข ค และ ง และยังจัดการแข่งขันประเภทอื่นๆ อีกเช่นฟุตบอลนักเรียนฟุตบอลเตรียมอุดม ฟุตบอลอาชีพ ฟุตบอลเยาวชนและอนุชน ฟุตบอลอุดมศึกษาฟุตบอลเอฟ เอ คัพ ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ และควีนส์คัพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดการแข่งขันและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกับทีมนานาชาติอีกหลายรายการซึ่งน่าจะเป็นสิ่งชี้ได้ว่า กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย เป็นที่นิยมเช่นเดียวกับกระแสนิยม เกมลูกหนังของนานาชาติ มีประชาชนให้ความสนใจ และเล่นฟุตบอลตามชุมชนต่างๆ อย่างแพร่หลาย ทั้งยังมีการแข่งขันในระดับต่างๆ ทั้งที่จัดโดยชุมชน หน่วยงานหรือองค์กรหลัก ที่รับผิดชอบกีฬานี้ จึงมีขึ้นอย่างมากมาย

แนวนโยบายในการส่งเสริมพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของไทย

สุพิตร สมหาโต และคณะ (2548) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนานักฟุตบอลอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบไว้ดังนี้

1. เนื่องจากเป็นกีฬาทีม ซึ่งจะมีผู้เล่นเป็นทีม การทำทีมจึงมีค่าใช้จ่ายสูง ภาครัฐควรจะได้สนับสนุนก่อนในระยะเริ่มต้น เมื่อนักกีฬาเข้าสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพเต็มตัวแล้วงบประมาณที่ไต่ลงทุนไปให้ก็สามารถคืนกลับเข้าสู่รัฐได้ในรูปแบบภาษีรายได้ นับเป็นการสร้างอาชีพให้คนไทย
2. ภาครัฐจัดให้มีศูนย์กลางในการส่งเสริมเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนที่มีกำลังทรัพย์มีความรู้ความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลได้ลงทุนทำธุรกิจในการพัฒนานักฟุตบอลอาชีพ เช่นเดียวกับผู้ลงทุนของทีมบีอีซี-เทโรศาสน ในปัจจุบัน
3. เร่งพัฒนาศักยภาพของนักฟุตบอลไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพระดับเอเชียให้ได้โดยเร็วที่สุด การเป็นนักกีฬาอาชีพระดับอาเซียน โดยเล่นให้กับทีมเวียดนามทีมมาเลเซีย และ

ทีมสิงคโปร์ ย่อมไม่เป็นการเพียงพอแล้ว การก้าวไปสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพในระดับยิ่งสูงขึ้นไปเท่าใด ค่าตัวของนักฟุตบอลจะสูงขึ้น จะเป็นที่ต้องตาต้องใจของแมวมองในระดับโลกต่อไป

4. ส่งเสริมการนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในวงกว้าง เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย ความมั่นคงของจิตใจ เพิ่มทักษะความสามารถ ซึ่งการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้นั้น จะต้องทำตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตการเป็นนักกีฬาอาชีพทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและมีการวัดประเมินสภาวะและสมรรถภาพทางกายเป็นระยะๆ พร้อมทั้งการปรับปรุงแก้ไข

5. ปรับเปลี่ยนแนวความคิดของผู้บริหารของชมรม สโมสร และสมาคมฟุตบอลเสียใหม่ คือ จากแนวคิดของการบริหารจัดการที่เป็นแบบสมัครเล่น เป็นแนวคิดของการบริหารจัดการที่เป็นแบบอาชีพ เพราะจะทำให้มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนขึ้น นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะมีระเบียบวินัยมากขึ้น การทำทีมจะง่ายขึ้น แต่จะต้องมีการศึกษาและลงทุน

6. ในการก้าวไปสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ จะมีช่องว่างในการส่งเสริมและสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากขาดการเชื่อมต่อระหว่างสถานภาพปัจจุบันไปสู่ระดับเอเชียและระดับโลก ทั้งนี้สาเหตุมาจากบุคลากรที่มีความรู้มีจำกัด ไม่ทันต่อเหตุการณ์และขาดเครือข่าย

7. เร่งเตรียมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจการบริหารจัดการแข่งขัน ธุรกิจการบริหารสำหรับสิทธิประโยชน์ของนักกีฬาแม้กระทั่งผู้จัดการมืออาชีพ ที่จะต้องมีการกิจที่เกี่ยวข้องกับนักฟุตบอลอาชีพทั้งหมด ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดจะต้องเตรียมและดำเนินการไปพร้อมๆ กันอย่างเป็นระบบ และเป็นตามกระบวนการของการบูรณาการ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2549 : 14 - 15) ได้เสนอหลักการและแนวทางในการที่จะให้กีฬาฟุตบอลอาชีพเจริญเติบโตอย่างมั่นคงได้ จำเป็นต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นโยบายของรัฐ รัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนมั่นคงในการที่จะส่งเสริม และพัฒนาคนในชาติให้สามารถยึดกีฬาเป็นอาชีพได้ การดำเนินงานดังกล่าวต้องมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เช่น การพัฒนาบุคลากรที่เป็นหน่วยงานของรัฐให้เข้มแข็ง ทั้งในด้านบุคลากรที่มีคุณภาพ และโครงสร้างการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อทำหน้าที่กำกับ ดูแล และบริหารงานให้ไปในทิศทางที่กำหนดให้จงได้ นอกจากนี้รัฐจำเป็นต้องลงทุนในด้านการพัฒนาคนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งในด้านการกีฬาและการศึกษา ในด้านการกีฬารัฐต้องถือเป็นนโยบายที่จะให้โอกาสที่เท่าเทียมกันของทุกคนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา เช่น ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือใช้สถานกีฬาที่รัฐจัดสร้างขึ้นตามความสนใจของแต่ละคน นอกจากนี้รัฐควรกำหนดนโยบายช่วยเหลือสนับสนุน องค์กรกีฬา เช่น สโมสรกีฬาที่มีศักยภาพให้สามารถพัฒนานักกีฬาในสังกัดให้มีความสามารถสูงสุด เช่น การจัดสรรทุนเพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศ การจัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะมาช่วยสอนตลอดจนการส่งบุคลากรของไทยไปฝึกอบรมในต่างประเทศ ขณะเดียวกันสโมสรหรือสมาคมที่ไม่มั่นคงหรืออ่อนแอ รัฐต้องดูแลเอาใจใส่และเข้ามาช่วยเหลือให้มีการปรับปรุงพัฒนาตามแนวทางที่ถูกต้อง ไม่ปล่อยปละละเลยในลักษณะต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างอยู่ และไม่ให้มีการฉกฉวยผลประโยชน์จากความไม่เอาใจใส่หรือไม่สนใจของสังคมจนทำให้มีการเอาผลประโยชน์เข้าเฉพาะตัวหรือเฉพาะพวก ซึ่งเป็นการบ่อนทำลายความศรัทธาของประชาชนและผู้สนใจและมีผลให้เกิดความเสื่อมและอ่อนแอในกีฬานิดนั้นจนยากที่จะพัฒนาไปสู่อาชีพได้ในที่สุด

2. สมาคมหรือสโมสรกีฬาที่เข้มแข็ง ผู้บริหารสมาคมทุกสมาคมหรือสโมสรกีฬาทุกสโมสรต้องมีความสามารถ มีความซื่อสัตย์ สุจริตและบริหารงานด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ โดยปกติกรรมการสมาคมหรือสโมสรของไทยมักเป็นผู้อาสาสมัคร ไม่ได้เข้ามาทำงาน โดยมีผลประโยชน์ตอบแทน หรือมีรายได้จากการบริหารงานสมาคมหรือสโมสรกีฬาโดยตรง ซึ่งถือเป็นความเสียสละ แต่ในยุคปัจจุบันมีสมาคมหรือสโมสรกีฬาบางสมาคมโดยเฉพาะกีฬาที่น่าจะพัฒนาไม่สู้อาชีพได้มักมีการผูกขาดการบริหารงานเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะพวก ทำให้องค์กรเหล่านั้นขาดโอกาสในการพัฒนาในที่จะเป็นประโยชน์กับสังคมส่วนรวม ความเจริญก้าวหน้าในการกีฬาดังกล่าวก็ถดถอย แม้ไม่ถึงกับเสื่อมสลาย แต่ก็ไม่มีโอกาสก้าวไปถึงการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพหนึ่งของคนไทยในที่สุด หากเป็นเช่นนั้น การลงทุนของรัฐก็ย่อมไร้ผล ฉะนั้นรัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจ เอาใจใส่ดูแลหรือรับผิดชอบให้องค์กรเหล่านั้นมีระบบการบริหารงานที่ถูกต้องโปร่งใส และตรวจสอบได้ เพื่อที่จะเป็นฐานที่มั่นคงแข็งแรงในการพัฒนากีฬาเหล่านั้นให้เกิดความเชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน และบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถสนองนโยบายของรัฐในการพัฒนาไปสู่อาชีพได้อย่างมั่นคง

3. การบริหารงานในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล ที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ การแข่งขันกีฬาอาชีพโดยสากลปฏิบัติ มักมีการจัดตั้งเป็นบริษัทหรือจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ระบบการบริหารมีความคล่องตัว เพราะกีฬาอาชีพ หมายถึง รายได้และผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทหรือองค์กร โดยรัฐต้องกำกับดูแลในเรื่องผู้บริหารที่มีความสามารถเป็นมืออาชีพ และเชื่อถือได้ เพราะรัฐต้องมีส่วนร่วมในการลงทุนหรือถือหุ้นในระยะแรก ซึ่งจะเป็นสัดส่วนเท่าใดขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของบริษัท หรือนิติบุคคลดังกล่าว สำหรับ J ลีกของประเทศญี่ปุ่น รัฐบาลท้องถิ่นจะเป็นผู้ถือหุ้นในสโมสร ประมาณ 6 - 7 % ของทุนดำเนินการ แต่ละของประเทศสิงคโปร์สมาคมฟุตบอลจะร่วมลงทุนในบริษัทของ เอสลีก ประมาณ 4 - 7 % (ข้อมูลปี 2001) และในแต่ละปีต้องมีการแสดงงบดุล รายรับ รายจ่าย เพื่อการตรวจสอบหรือแสดงต่อสโมสรสมาชิกหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

4. ความสามารถของนักกีฬา ในกีฬานิตใดก็ตามหากจะพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้ นักกีฬาต้องมีความสามารถในขั้นสูงที่เทียบได้หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ ดังนี้ เพื่อสร้างศรัทธาและความเชื่อถือนิยมของผู้ดู เพราะกีฬาอาชีพถือเป็นกิจกรรมบันเทิงหรือความท้าทายส่วนหนึ่งของผู้ชมที่ต้องการเห็นความสามารถของนักกีฬาในระดับสูง สามารถดึงดูดให้คนดูเกิดความสนใจอยากดู และมีความสุขสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ มีอารมณ์ร่วมในกิจกรรมดังกล่าว แม้ต้องเสียเงินก็เต็มใจ ดังนั้น นักกีฬาอาชีพจึงต้องมีทักษะ ประสิทธิภาพสูงกว่านักกีฬาอื่นๆ โดยทั่วไปและต้องมีความซื่อสัตย์ มั่นคงในอาชีพของตน สามารถสร้างความศรัทธาจากแฟน หรือผู้ชมได้อย่างมั่นคง สโมสร หรือสมาคมกีฬาอาชีพ จะมีส่วนอย่างสำคัญในการพัฒนานักกีฬาเหล่านี้ ให้มีความสามารถถึงระดับสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งต้องมีแผนการหรือโครงการในระยะยาวที่จะส่งเสริม และพัฒนานักกีฬาระดับดาวรุ่งเพื่อการทดแทนนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาอาชีพอยู่ตลอดเวลาไม่มีขาดตอน เพื่อเป็นการปลูกความศรัทธาของแฟนคลับอย่างเหนียวแน่นไม่มีวันเสื่อม ในกรณีนี้สโมสรฟุตบอลระดับโลกต่างมีโรงเรียนกีฬาของตนเอง ในเจลีกของประเทศญี่ปุ่น ถือเป็นข้อบังคับที่ทุกสโมสร ใน เจ 1 ต้องมีโรงเรียนกีฬา เพื่อเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชน และเยาวชนไว้ทดแทนทีมเก่าตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีการมองหา หรือจ้างนักกีฬาต่างชาติที่มีแว้วมีความสามารถมาร่วมทีม เพื่อเป็นการเพิ่มสีสันให้กับทีมของแต่ละสโมสร

5. สนามแข่งขัน สนามแข่งขันกีฬาอาชีพควรเป็นสนามที่มีมาตรฐานสากลสะดวกสบายต่อการเดินทาง และการเข้าชมการแข่งขัน มีการดูแลรักษาที่ดี สะอาดและปลอดภัยต่อนักกีฬาและผู้ชมการแข่งขันในประเทศที่เจริญแล้ว จะมีการกำหนดมาตรฐานสนามแข่งขันกีฬาอาชีพของแต่ละสโมสร โดยเฉพาะขนาดความจุของผู้ชม และความปลอดภัยของสนามแข่งขัน เช่น ในเจลีกของญี่ปุ่น สโมสรใน เจ 1 ต้องมีสนามความจุผู้ชมอย่างน้อย 15,000 คน สำหรับสนามใน เจ 2 ต้องมีสนามที่จะจุผู้ชมอย่างน้อย 10,000 คน เป็นต้น การที่จะส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศให้เกิดความนิยม เช่น นานาประเทศ รัฐจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการก่อสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานให้มีหลายๆ แห่ง ในแต่ละท้องถิ่น เพราะสนามกีฬาแต่ละแห่งต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง จึงจำเป็นต้องอาศัยการลงทุนจากรัฐบาลเป็นหลัก

6. กฎระเบียบที่ชัดเจน กฎระเบียบการแข่งขันกีฬาอาชีพต้องมีความชัดเจน ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับได้จากทุกสโมสร โดยทั่วไปการกำหนดระเบียบการแข่งขันควรได้รับการรับรู้ รับทราบจากทุกสโมสร และควรเปิดโอกาสให้สโมสรสมาชิกได้มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ที่ทุกฝ่ายยอมรับได้ เพื่อให้การจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพราะกีฬาอาชีพจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกสโมสรสมาชิก

7. การประชาสัมพันธ์ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การประชาสัมพันธ์มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในกิจกรรมกีฬาทั้งปวง โดยเฉพาะกีฬาอาชีพ เพราะการประชาสัมพันธ์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความตื่นตัวและความสนใจของประชาชน คณะกรรมการบริหาร หรือบริษัทจัดการกีฬาอาชีพ จึงต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์เป็นอันดับต้นๆ อย่างไรก็ตามการประชาสัมพันธ์ที่ดีมักต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง โดยเฉพาะสื่อที่มีอิทธิพลสูงต่อผู้ชม เช่น TV เป็นต้น จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากรัฐบาล และเจ้าของสื่อ เพื่อให้การสนับสนุนในระยะแรก ต่อเมื่อกิจกรรมดังกล่าวเป็นที่รู้จัก และนิยมจากประชาชนแล้ว สื่อทั้งหลายก็จะมีผลตอบแทนตามที่ควรจะเป็น มิฉะนั้นแล้วกิจกรรมกีฬาอาชีพก็จะไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างแน่นอน

8. ความนิยมของประชาชน กีฬาอาชีพจะเกิดขึ้นได้อย่างมั่นคงแข็งแรง กิจกรรมนั้นต้องเกิดจากความนิยมของประชาชนเป็นหลัก การที่จะเรียกความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนได้ต้องดำเนินการในทุกด้านตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และที่สำคัญคือการปลูกฝังความรัก และความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไปอย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าการไปดูกีฬาเป็นกิจกรรมบันเทิงอย่างหนึ่งของสังคมและครอบครัว

9. ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคงแข็งแรง เพราะกีฬาอาชีพต้องอาศัยรายได้จากธุรกิจ และสิทธิประโยชน์ในการสนับสนุน ทั้งในด้านการจัดการแข่งขัน นักกีฬา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬาอาชีพ รัฐบาลมีส่วนในการสนับสนุนบริษัท ห้างร้าน หรือกิจการใดๆ ที่สนับสนุนกีฬาในรูปแบบของมาตรการภาษี เช่น ให้สามารถลดหย่อนภาษีรายได้ของบริษัท หรือนิติบุคคล เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาอาชีพ ซึ่งอาจกำหนดเป็นช่วงระยะเวลาจนกว่ากิจกรรมดังกล่าว จะประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมที่รัฐเคยให้การช่วยเหลือมาก่อน

จากการศึกษารูปแบบและแนวทางการส่งเสริมพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านนี้ในหลายประเทศ เช่น ประเทศในกลุ่มอเมริกา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และบราซิล ประเทศในกลุ่มเอเชีย ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และสิงคโปร์ พบว่า สโมสรกีฬาอาชีพนั้นๆ เป็นปัจจัยและมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้กีฬาอาชีพมีความมั่นคงแข็งแรงและเจริญก้าวหน้า สโมสรกีฬาต่างๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกา มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงแข็งแรงมากโดยเฉพาะสโมสรกีฬาที่มีชื่อเสียงระดับโลกจะมีรายได้ต่อปีนับหมื่นล้านบาท ซึ่งทำให้สโมสรเหล่านั้นสามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สโมสรกีฬาที่มีชื่อเสียงระดับโลกจะมีรายได้ต่อปีนับหมื่นล้านบาท ซึ่งทำให้สโมสรเหล่านั้นสามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาหรือของทีมเพื่อให้การแข่งขันประสบความสำเร็จตลอดจนสามารถจัดหาหรือซื้อตัวนักกีฬาหรือของทีมเพื่อให้การแข่งขันประสบความสำเร็จตลอดจนสามารถจัดหาหรือซื้อตัวนักกีฬาที่ดีมีคุณภาพเข้าสังกัด ผู้บริหารสโมสรและบุคลากรของสโมสรก็มีรายได้ที่ดีมีความมั่นคงในชีวิตและพร้อมที่จะอุทิศตัวเพื่อการทำงานให้กับสโมสรในสังกัดอย่างเต็มความสามารถ หลายสโมสรมีเงินมากจนสามารถสร้างสนามกีฬาขนาดมาตรฐานและมีโรงเรียนกีฬาเป็นของตนเอง รวมทั้งสามารถจัดสรรงบประมาณของสโมสร เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬาต่างๆ และกิจกรรมสาธารณะของเมืองหรือชุมชนที่ตั้งของสโมสรสามารถจัดสรรงบประมาณของสโมสร เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬาต่างๆ และกิจกรรมสาธารณะของเมือง หรือชุมชนที่ตั้งของสโมสร ชื่อสโมสรก็จะได้รับผลการตอบแทนในด้านความผูกพันความรู้สึกเป็นเจ้าของสโมสรของตนในเมืองหรือท้องถิ่นนั้นๆ อย่างมั่นคงไม่เสื่อมคลายในการแข่งขันที่สโมสรเป็นเจ้าบ้านของเมืองพบว่า ประชาชนเกือบทั้งเมืองต่างหยุดกิจการหรือธุรกิจส่วนตัว ต่างแต่งตัวที่มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ของทีม และพร้อมใจกันไปเชียร์ทีมสโมสรของตนอย่างหนาแน่น แสดงให้เห็นถึงความเหนียวแน่นในความรักความเอาใจใส่ต่อทีมและสโมสรของเมืองเป็นอย่างยิ่ง การที่จะก่อให้เกิดกระแสความนิยมดังกล่าว สโมสรทุกสโมสรต้องมีผู้บริหารที่ดี มีความสามารถสูงและเป็นมืออาชีพ สามารถบริหารจัดการให้สโมสรมีรายได้มีฐานะที่มั่นคง รวมทั้งต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้จนเกิดความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่นพร้อมที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสโมสร และรู้สึกว่าเป็นกีฬาอาชีพนั้นๆ เป็นกิจการของตนเองและพร้อมที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสโมสรและรู้สึกว่าเป็นกีฬาอาชีพนั้นๆ เป็นกิจการของตนเองและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ เมื่อทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันทุกครั้งจะเห็นว่าคนทั้งเมืองจะร่วมกันฉลองแสดงความชื่นชมยินดี และมีความสุขกันถ้วนหน้า ผลสำเร็จของสโมสรนอกจากจะช่วยให้ฐานะของสโมสรมั่นคง มีมวลสมาชิกมากฐานะทางการเงินดีแล้ว ยังเป็นการช่วยให้กิจการกีฬาอาชีพนั้นๆ ประสบความสำเร็จตามไปด้วย ดังนั้นทุกสโมสรจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันหากมีสโมสรในเครือข่ายอ่อนแอก็จะมีผลกระทบต่อกิจการกีฬาอาชีพดังกล่าว ทั้งระบบ คณะกรรมการบริหารกีฬาฟุตบอล เจลีกของญี่ปุ่นจึงได้กำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนว่าทุกสโมสรต้องแสดงฐานะทางการเงินของตนด้วยความโปร่งใส โดยต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสโมสร หากพบว่าสโมสรใดมีปัญหา คณะกรรมการบริหารดังกล่าวก็จะเข้าตรวจสอบและให้การช่วยเหลือตามแต่กรณี เพื่อพยุงฐานะของสโมสรให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ในที่สุดด้วยวิธีดังกล่าว ทำให้ฟุตบอลอาชีพของญี่ปุ่นเจริญรุ่งเรือง และยกระดับมาตรฐานในเวลาเพียงไม่ถึง 15 ปี โกลด์เคียงกับประเทศที่เจริญแล้ว ซึ่งใช้เวลาพัฒนาไม่น้อยกว่า 50 ปี

หลักการและแนวทางที่คณะกรรมการบริหารฟุตบอลอาชีพญี่ปุ่นปฏิบัติ เป็นแนวทางเดียวกันกับหลายประเทศซึ่งได้ดำเนินการและประสบความสำเร็จมาแล้วทั้งสิ้น

ผลสำเร็จของกีฬาอาชีพในแต่ละประเทศนอกจากส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในธุรกิจกีฬาอันก่อให้เกิดรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประเทศแล้วยังส่งผลต่อเกียรติยศชื่อเสียงของคนในชาติและประเทศนั้นๆ ด้วยเพราะกีฬาเป็นที่สนใจของงานทั้งโลก นักกีฬาประเทศใดมีความสามารถสูงในระดับนานาชาติ คนทั้งโลกก็จะชื่นชมยกย่อง ดังที่นักกีฬาหลายคนของไทยได้ทำมาแล้ว ซึ่งนอกจากจะเป็นการเผยแพร่เกียรติภูมิของชาติแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในชาติตื่นตัว หันมาสนใจเอาใจใส่ในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานนักกีฬาในชาติ ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ ยังส่งผลดีต่ออนาคตของชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อาจกล่าวได้ว่านโยบายการส่งเสริม และพัฒนากีฬาอาชีพของรัฐบาลถือเป็นนโยบายที่ดี ควรที่จะต้องช่วยกันสนับสนุนและผลักดันให้ประสบความสำเร็จให้จงได้ ซึ่งต้องใช้เวลา และความพยายาม ตลอดจนความร่วมมือของทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

1. ความหมายของการบริหารจัดการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546 : 18) ได้ให้ความหมายการบริหารจัดการว่าการบริหารจัดการเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ

เสนาะ ตีเยาว์ (2546 : 1) ให้ความหมายว่า การบริหารคือ กิจกรรมในการใช้ทรัพยากรขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549 : 13) ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

Koontz and Wehrich (1990 : 4) เห็นว่า การบริหารเป็นกระบวนการออกแบบและสร้างบรรยากาศในการทำงานของแต่ละคนร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

Dubrin and Ireland (1993 : 4 – 6) นิยามคำว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งอาศัยขั้นตอนการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกองค์การที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของธุรกิจ รวมทั้งความสามารถทางการบริหาร ได้แก่ มนุษย์ วัสดุอุปกรณ์ เงินทุน ตลอดจนสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในองค์การอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness)

Griffin (1999 : 4) กล่าวว่า การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง ชุดของหน้าที่ต่างๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

Bateman and Snell (1999 : 6) ให้ความหมายของคำว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคลากรและทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

Certo (2000 : 555) นิยามว่า กระบวนการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่นๆ

Bridges and Roquemore (2001 : 27) ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่า หมายถึง การประสานการใช้ทรัพยากรองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Robbins and Decenzo (2004 : 24) ให้แนวคิดว่าการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการในการทำงานกับคนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยอาศัยบุคคลอื่นทำงานให้สำเร็จ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้แล้วล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทักษะทางการบริหารจัดการ (Managerial skills)

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ (2547 : 23 – 24) กล่าวว่า ทักษะเบื้องต้นของนักบริหารที่ดีต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย ทักษะการบริหารจัดการที่สำคัญ 3 ด้านคือ

ทักษะด้านความคิด (Conceptual skills) เป็นทักษะการกำหนดปัญหา การรวบรวมจัดระบบข้อมูล การวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลเป็นสารสนเทศ การสรุปความรู้และความเข้าใจในความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ ในการแสวงหาโอกาส การตัดสินใจ และการวางแผนในอนาคต การดำเนินงานในระยะยาวขององค์กรที่จะต้องดำเนินงานอย่างมีดุลยภาพ ทักษะด้านความคิดเป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้บริหารสมัยใหม่ที่จะต้อง “คิดอย่างเป็นระบบ” (System thinking) มีการกำหนดปัญหาและแนวทางวิธีการแก้ไขอย่างถูกต้องและตรงประเด็น ซึ่งผู้บริหารจะต้อง “คิดเชิงกลยุทธ์” (Strategic thinking) อย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human relations skills) เป็นทักษะความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งทักษะพื้นฐานของการมีมนุษยสัมพันธ์ได้แก่ การฟัง การพูด ทักษะคนดี และการเปิดรับต่อบุคคลอื่น การทำงานเป็นทีม และความสามารถทางอารมณ์

ทักษะด้านเทคนิค (Technical skills) เป็นทักษะความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการ กระบวนการ และขั้นตอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานด้วยเครื่องมือ และเทคนิคพิเศษ

2.1 ระดับผู้บริหาร (Levels of manager)

เสนาะ ดิยาวี (2546 : 11 – 12) กล่าวว่า ในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็้องค์กรขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ จะมีผู้บริหาร 2 ระดับ คือ

ผู้บริหารระดับสูง (Top manager) เป็นผู้บริหารที่อยู่ในตำแหน่งบริการสูงสุดขององค์กร งานที่สำคัญคือ การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร ตำแหน่งของผู้บริหารระดับสูงได้แก่ ประธานกรรมการผู้จัดการใหญ่ กรรมการอำนวยการ เป็นต้น

ผู้บริหารระดับกลาง (Middle manager) เป็นผู้บริหารที่อยู่ระหว่างผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารระดับต้น งานที่สำคัญคือ การแปลงวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ นโยบายขององค์กรที่ผู้บริหารระดับสูงกำหนดขึ้นมาให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติงานจริง

2.2 ลักษณะของผู้บริหาร ได้มีผู้เสนอลักษณะของผู้บริหารองค์การไว้ดังนี้

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2546 : 18) เสนอว่า ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการวางแผนและกำหนดเป้าหมายขององค์การ มีความรู้และทักษะ ในการบริหารจัดการ รู้จักการกระจายอำนาจ สามารถทำงานร่วมกับชุมชนได้ บริหารทรัพยากรอย่างสร้างสรรค์มีทักษะในการประเมินผลบุคลากรและรายงานต่อสาธารณชน

ไพโรจน์ โตะเทศน์ (2547 : 10) เสนอว่า ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีทักษะการจัดการ มีการจัดสรรทรัพยากร การสื่อสาร การปกครองและการถ่ายทอดความคิด

สุรัตน์ ดวงชาตม (2547 : 40) เสนอว่า ผู้บริหารควรมีบุคลิกภาพดี ความรู้ดี มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีการบริหารจัดการที่ดี

2.3 คุณลักษณะของผู้บริหารที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ

Schermerthorn (2008 : 22) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้บริหารที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ มีดังนี้

2.3.1 การสื่อสาร (Communication) เป็นขีดความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นแสดงออกอย่างชัดเจนในรูปของลายลักษณ์อักษรหรือคำพูด ประกอบด้วย การเขียน การพูด การป้อนกลับและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี

2.3.2 ทีมงาน (Teamwork) เป็นความสามารถที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะเป็นผู้นำสมาชิกทีมและเป็นผู้นำทีม ประกอบด้วย การสร้างผลประโยชน์ให้กับทีม (Team contribution) ภาวะความเป็นผู้นำทีม (Team leadership) การบริหารความขัดแย้ง (Conflict management) การเจรจาต่อรอง (Negotiation) การสร้างความสอดคล้องกัน (Consensus)

2.3.3 การบริหารตนเอง (Self management) เป็นขีดความสามารถที่จะประเมินตนเองการปรับปรุงพฤติกรรมและตอบสนองเงื่อนไขการทำงาน ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานด้านจริยธรรมและพฤติกรรม ความยืดหยุ่นในการทำงานและความอดทน (Tolerance) กับปัญหาที่คลุมเครือและความรับผิดชอบในการทำงาน

2.3.4 ภาวะผู้นำ (Leadership) เป็นความสามารถที่มีอิทธิพลและสนับสนุนบุคคลอื่นให้ทำงานได้ ประกอบด้วย การสร้างความหลากหลาย (Diversity awareness) และการทำความเข้าใจความเป็นสากลระดับโลก (Global understanding) การบริหารโครงการ (Project management) การปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (Strategic management action)

2.3.5 ความคิดเชิงวิฤกฤต (Critical thinking) เป็นความสามารถในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การแก้ปัญหา (Problem solving) การใช้วิจารณญาณ (Judgment) และการตัดสินใจ (Decision making) กระบวนการรวบรวมข้อมูลและการตีความ (Information gathering and interpretation) การสร้างความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity/Innovation)

2.3.6 ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) เป็นขีดความสามารถที่จะอ้างความประทับใจเชิงบวก การสร้างความเชื่อมั่น และการอ้างรักษาความก้าวหน้าในอาชีพ ประกอบด้วย การดำรงตน (Personal presence) ความริเริ่มของบุคคล (Personal initiative) และการจัดการงานหรือการบริหารอาชีพ (Career management)

2.4 องค์กร (Organization)

ในการให้คำจำกัดความของคำว่า “องค์กร” ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

เสนาะ ตีเยาว์ (2546 : 4) กล่าวว่า องค์กร หมายถึง การที่คนรวมตัวกันทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Kast & Rosenzweig (1979 : 6) กล่าวว่า องค์กร หมายถึง การจัดโครงสร้างและบูรณาการของกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้คนจำนวนหนึ่งได้มาทำงานหรือประสานความร่วมมือกันในรูปแบบความสัมพันธ์ที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

Bateman & Snell (1999 : 15) กล่าวว่า องค์กร หมายถึง ระบบการบริหารจัดการที่ออกแบบ และดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง

Robbins & Coulter (1999 : 4) กล่าวว่า องค์กร หมายถึง การจัดรวมบุคคลที่ทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง

3 การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic management)

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546 : 20) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การบริหารจัดการกระบวนการในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ และฉัตยาพร เสมอใจ (2547 : 87) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการในการประเมินสภาพแวดล้อมและศักยภาพขององค์กรเพื่อกำหนดเป้าหมาย แนวทาง และวิธีการปฏิบัติให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ระยะยาวขององค์กร ตลอดจนการดำเนินงาน และการควบคุมให้องค์กรบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ตามที่ต้องการ

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549 : 158) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นศาสตร์และศิลป์ในการกำหนดการปฏิบัติการประเมินผล และการตัดสินใจตามหน้าที่ ซึ่งช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์

ป๋นรส มาลากุล ณ อยุธยา (2550 : 1) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ มีประโยชน์ต่อองค์กรและส่วนต่างๆ ขององค์กรในการช่วยให้องค์กรให้มีทิศทางและลำดับความสำคัญที่ชัดเจน มีเหตุมีผลและมีความสอดคล้องในระหว่างส่วนย่อยต่างๆ ขององค์กรมากขึ้น ช่วยให้การปรับตัวหรือการขยายตัวขององค์กรเป็นไปโดยมีกรอบทิศทางที่แน่ชัด เป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและสมาชิกขององค์กรได้ตระหนักถึงโอกาส อุปสรรค จุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร

Dessler (1998 : 681) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์หมายถึง ขั้นตอนของการกำหนด และจัดทำแผนเชิงกลยุทธ์ขององค์กร โดยจัดความสามารถภายในขององค์กรให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพแวดล้อมจากภายนอก เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าแผนมีการบริหารที่เหมาะสม

Bateman & Snell (1999 : 5) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง ขั้นตอนซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้จัดการทุกฝ่ายขององค์การที่ร่วมกันกำหนดกลยุทธ์และการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์

Rue & Byars (2000 : 451) กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดการปฏิบัติการที่เหมาะสมและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของแผนเชิงกลยุทธ์ โดยกำหนดทิศทางและการทำงานในระยะยาวขององค์การ ซึ่งจะมีการพัฒนาแผนเชิงกลยุทธ์และปรับให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ได้ว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องในการกำหนดภารกิจ และเป้าประสงค์ขององค์การ ภายใต้บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์การ การกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ การใช้อำนาจหน้าที่ในการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ขององค์การที่นำมาใช้สามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

3.1 กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic management process)

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ (2548 : 18 – 19) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

3.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง – จุดอ่อน” ภายในองค์กรและ “โอกาส – ภัยอุปสรรค” ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมาและที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในอนาคต

3.1.2 การจัดการวางทิศทางขององค์การ (Establishing organizational direction) ในขั้นตอนนี้จะมีการจัดวางทิศทางขององค์การ ดังนี้

3.1.2.1 ส่วนในองค์กรภาครัฐ จะพิจารณาภารกิจขององค์การ (Organizational mission) ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์การ และเป้าประสงค์ขององค์การ (Organizational objective) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้รับจากการมีองค์การ

3.1.2.2 ส่วนในองค์กรภาคเอกชนนั้น จะพิจารณากำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การ (Organizational vision) ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่องค์การ (Organizational objective) ตามลำดับ

3.1.3 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่างๆ

3.1.4 การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategy implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงโครงสร้างขององค์การ (Organizational structure) และวัฒนธรรมขององค์การ (Organizational culture) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์

3.1.5 การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic control) โดยวิธีการติดตามผลการปฏิบัติงาน วิธีการประเมินผลกระบวนการ และประเมินผลสำเร็จขององค์การ

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ (2547 : 87 – 91) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ จะประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญๆ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ (Identify vision and mission) โดยผู้บริหารระดับสูงพยายามจะตอบคำถามว่า “เราอยู่ในธุรกิจใด” (Hat business are we in) และ “เราจะทำธุรกิจอะไรในอนาคต” (Where do we want to go?) เพื่อกำหนดเป้าหมายและขอบเขตการดำเนินงานในการผลิตสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ ผู้บริหารและสมาชิกองค์การจะกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์องค์การผ่านขั้นตอนต่างๆ ได้แก่

- 1.1 ศึกษาวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่ใช้อยู่ในอดีตและในปัจจุบันขององค์การ
- 1.2 วิจัยการดำเนินงานและความสำเร็จเชิงกลยุทธ์ที่ใช้ผ่านมา
- 1.3 กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์ระยะยาวขององค์การ

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental analysis) เป็นการดำเนินงานในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินความสัมพันธ์และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อองค์การ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จะมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการวางแผนและการจัดการกลยุทธ์โดยจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถทราบสถานะและศักยภาพของธุรกิจ สามารถคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลงและสามารถกำหนดแนวทางรองรับได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจะมีบทบาทสำคัญต่อองค์การใน 3 ด้านคือ

- 2.1 บทบาทในการกำหนดเป้าหมายและนโยบาย
- 2.2 บทบาทการบูรณาการการเข้ากับแผนกลยุทธ์
- 2.3 บทบาทในการกำหนดหน้าที่ของธุรกิจ

ซึ่งอาจจะพิจารณาสภาพแวดล้อมมีหลายๆ มิติ แต่โดยปกติสามารถแบ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมออกเป็น 2 ระดับคือ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External environment analysis) เป็นการเก็บรวบรวม จัดหมวดหมู่ ประมวลผล ศึกษา และวิเคราะห์แรงผลักดันที่สภาพแวดล้อมภายนอกมีต่อการดำเนินงานในปัจจุบันและอนาคตขององค์การ รวมถึงปฏิกิริยาตอบที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถกำหนดโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ที่จะมีผลต่อองค์การ โดยผู้บริหารจะต้องตระหนักว่า ถึงแม้ธุรกิจจะอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แต่ปัจจัยที่เป็นโอกาสสำหรับองค์การหนึ่ง อาจจะเป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงกับอีกองค์การหนึ่งก็ได้ ซึ่งสามารถแบ่งการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การออกเป็น 2 ระดับคือ

1. สภาพแวดล้อมทั่วไป (General environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่ครอบคลุมอยู่รอบๆ องค์การ โดยจะเป็นสภาพแวดล้อมในระดับมหภาค ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานและความอยู่รอดในระยะยาวขององค์การ โดยสภาพแวดล้อมทั่วไปอาจจะไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อองค์การธุรกิจ และจะมีผลกระทบในเชิงลึกในหลายๆ ด้านซึ่งจำเป็นต้องสนใจศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่สำคัญๆ คือ

- 1.1 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
- 1.2 สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
- 1.3 สภาพแวดล้อมระดับนานาชาติ

1.4 สภาพแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย

1.5 สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี

2. สภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน (Operating environment) หรือ

สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรม (Industry environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ และมีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินงานและการแข่งขันขององค์กร จนบางครั้งเรียกว่าสภาพแวดล้อมในการแข่งขัน (Competitive environment) เพราะจะเป็นสภาพแวดล้อมที่องค์กรธุรกิจต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อที่จะสามารถดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและเหมาะสม สภาพแวดล้อมที่น่าสนใจได้แก่

2.1 ลูกค้ำ

2.2 คู่แข่งขัน

2.3 ผู้ขายวัตถุดิบ

2.4 แรงงาน

2.5 ชุมชน/ท้องถิ่น

2.6 หน่วยงานภาครัฐ

2.7 หุ้นส่วน

2.8 พันธมิตรธุรกิจ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal factor analysis)

ผู้บริหารจะย้อนกลับมาพิจารณาปัจจัยต่างๆ และทรัพยากรขององค์กร โดยวิเคราะห์และประเมินศักยภาพในด้านต่างๆ เช่น โครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และสภาพคล่อง คุณภาพของสินค้าและบริการ และสามารถในการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น ซึ่งจะช่วยกำหนดจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และความสามารถหลัก (Core competencies) ขององค์กร และใช้ประกอบในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยเรียกรวมกันว่า การวิเคราะห์ SWOT หรือการวิเคราะห์ TOWS (SWOT/TOWS analysis) ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ขององค์กร

การตื่นตัวและพัฒนาการจัดการของการจัดการเชิงกลยุทธ์ จะทำให้มีผู้พัฒนาเทคนิคในการวิเคราะห์ และประเมินสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้บริหารติดตามตรวจสอบ และทำความเข้าใจผลกระทบและความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับองค์กรได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic formulation) นักวางแผนจะนำข้อมูล

จากการวิเคราะห์ SWOT และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและพยากรณ์อนาคตด้วยเทคนิคต่างๆ มาสร้างทางเลือกที่เป็นไปได้ และตัดสินใจเลือกทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งหลายครั้งที่ผู้บริหารอาจจะต้องกลับมาทบทวนและปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กรใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์ ข้อจำกัดในชีวิตและความเหมาะสมเชิงกลยุทธ์

การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategic implementation) แผนกลยุทธ์ที่ผ่านการสร้างขึ้นอย่างดี อาจจะไม่มียุทธศาสตร์ต่อองค์การเลยถ้าไม่สามารถทำให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญไม่แพ้ขั้นตอนที่ผ่านๆ มา เพราะการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จจะเกิดขึ้นจากความเข้าใจและความร่วมมือทั้งองค์การ โดยมีผู้บริหารระดับสูงเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะเป็นผู้นำ และผลักดันให้สมาชิกเกิดวิสัยทัศน์ร่วม (Share vision) ขณะเดียวกันก็คอยให้ความร่วมมือร่วมใจปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์การ ปกติผู้นำกลยุทธ์ในการปฏิบัติอาจจะเป็นคนละกลุ่มกับผู้วางแผนกลยุทธ์ ดังนั้น การสื่อสารและความเข้าใจระหว่างทั้งสองฝ่าย จึงเป็นประเด็นสำคัญในความสำเร็จของกลยุทธ์ขององค์การ นอกจากนี้ ยังต้องมีความยืดหยุ่นและตื่นตัว สามารถปรับแนวคิดให้เป็นผลงานที่เป็นรูปธรรมได้

การประเมินกลยุทธ์ (Strategic evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ติดตามตรวจสอบและประเมินผลว่าการดำเนินงานขององค์การประสบความสำเร็จตามที่ต้องการหรือไม่มีปัญหาอุปสรรคอะไรที่เกิดขึ้น และจะต้องแก้ไขอย่างไร เพื่อสามารถเข้าถึงความต้องการเชิงกลยุทธ์ขององค์การได้ ตลอดจนต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์อย่างไร

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546 : 139 - 149) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ว่ามีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. การวิเคราะห์สถานการณ์
 - 1.1 วิสัยทัศน์
 - 1.2 ภารกิจ
 - 1.3 เป้าหมาย
 - 1.4 วัตถุประสงค์
 - 1.5 การประเมินภายใน
 - 1.6 การประเมินภายนอก
 - 1.7 การวิเคราะห์ SWOT
2. การกำหนดกลยุทธ์ขององค์การ
 - 2.1 การพัฒนากลยุทธ์ระดับบริษัท
 - 2.2 การพัฒนากลยุทธ์ระดับธุรกิจ
 - 2.3 การพัฒนากลยุทธ์ระดับหน้าที่
3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์
 - 3.1 การวางแผน
 - 3.2 การจัดการองค์การ
 - 3.3 การนำ
 - 3.4 การควบคุม
4. การควบคุมกลยุทธ์

4. การวางแผน (Planning)

การวางแผนเป็นหน้าที่ทางการบริหารจัดการที่สำคัญที่สุดอันดับแรกของผู้บริหาร เพราะจะมีผลต่อการดำเนินการบริหารในส่วนอื่นๆ ดังนั้น จึงจำเป็นที่หน่วยงานต่างๆ จะต้องให้ความสำคัญต่อการวางแผน ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของการวางแผน ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2542 : 69) กล่าวว่า การวางแผนคือ การคาดการณ์อนาคต เป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2546 : 112) กล่าวว่า การวางแผนคือ กิจกรรมหรือกระบวนการที่กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และวิธีปฏิบัติล่วงหน้าแล้วสร้างแผนหรือวิธีการเป็นสะพานเชื่อมปัจจุบันไปยังอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และบรรลุความสำเร็จในที่สุด

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ (2547 : 60) กล่าวว่า การวางแผนคือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และวิธีการต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายนั้น โดยพิจารณาตามลำดับ ในการดำเนินงานและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อรวบรวมและประสานงานกิจกรรมต่างๆ ให้ส่งเสริมและมุ่งสู่เป้าหมาย โดยต้องคำนึงถึงว่า ใครจะทำอะไร ทำอย่างไร และทำเมื่อใด

ชำนาญ บูรณโอสธ (2547 : 9) กล่าวว่า การวางแผนคือ งานหลักที่สำคัญและจำเป็นควบคู่กับงานบริการ โดยเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญของกระบวนการหรือภารกิจของการบริหารงาน ซึ่งหากมีการวางแผนที่ดีแล้ว ก็ย่อมจะส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

Dessler (1998 : 680) กล่าวว่า การวางแผนคือ ขั้นตอนในการกำหนดเป้าหมาย และทางเลือกในการปฏิบัติ การพัฒนากฎ และกระบวนการปฏิบัติ ตลอดจนการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต

Certo (2000 : 126) กล่าวว่า การวางแผนคือ กระบวนการในการกำหนดว่า องค์การจะสามารถเป็นในสิ่งที่ต้องการเป็นได้อย่างไร และจะทำอะไรเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้แล้ว

Williams (2005 : 106) กล่าวว่า การวางแผนคือ การเลือกเป้าหมายและพัฒนาวิธีการหรือกลยุทธ์เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมาย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การวางแผนเป็นกระบวนการในการตัดสินใจและการกำหนดทางเลือกของวิธีดำเนินการในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการขององค์การ

5. กระบวนการวางแผนกลยุทธ์

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) ได้นำเสนอกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย 10 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการทำแผนกลยุทธ์ โดยบุคลากรในองค์การหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องจะต้องมาตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งการจัดทำแผนกลยุทธ์จำเป็นต้องได้รับการยอมรับแผนกลยุทธ์ในทุกระดับของบุคลากรในองค์กร มีการเตรียมการวางแผนในเรื่องต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ
2. ขั้นตอนและกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์
3. กำหนดระยะเวลาในการจัดทำแผน
4. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในองค์การ และคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์

5. การจัดตั้งคณะกรรมการวางแผนกลยุทธ์
6. การตกลงในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์พันธกิจ (Mission analysis) การวิเคราะห์พันธกิจ หมายถึง การทบทวน ตรวจสอบภารกิจหลัก หรือพันธกิจขององค์การ เพื่อกำหนดการเปลี่ยนแปลง ภารกิจถ้าจำเป็น หรือเพื่อปรับลักษณะของธุรกิจนั้นใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและสภาพการณ์ในอนาคต (Environmental scanning) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและสภาพการณ์ในอนาคตเป็นการตรวจวิเคราะห์ถึงสภาพที่เป็น สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรในอนาคต โดยพิจารณาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยมประชากรที่เกี่ยวข้อง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนวโน้มความ ต้องการผลิตภัณฑ์หรือบริการและการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ ตลอดจนพิจารณาสิ่งที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานขององค์กรในอนาคต ทั้งที่เป็นผลในทางบวก และทางลบ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรในปัจจุบัน (Situation analysis)

- ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดวิสัยทัศน์
- ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดทางเลือกและพัฒนากลยุทธ์
- ขั้นตอนที่ 7 การเลือกกลยุทธ์
- ขั้นตอนที่ 8 การกำหนดกิจกรรมสำคัญเฉพาะด้านกลยุทธ์
- ขั้นตอนที่ 9 การนำแผนกลยุทธ์ไปใช้
- ขั้นตอนที่ 10 การประเมินกลยุทธ์

6. ทฤษฎีการบริหารองค์การ

วิชัย ดันศิริ (2549 : 295 – 306) กล่าวว่า ทฤษฎีการบริหารองค์การอาจจัดได้ 4 กลุ่มหลัก ดังนี้

6.1 ทฤษฎีการบริหารองค์การตามแนวคิดคลาสสิก (Classical organization theory) ทฤษฎีการบริหารองค์การเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นแนวคิดของ Taylor ความหมายสูงสุดของแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์คือ จะบริหารให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้อย่างไร Taylor ได้เสนอระบบการจ้างงานบนพื้นฐานของการสร้างแรงจูงใจไว้ 3 ประการคือ

- 6.1.1 การแบ่งงาน (Division of labors)
- 6.1.2 การควบคุมดูแลบังคับบัญชาตามสายงาน (Hierarchy)
- 6.1.3 การจ่ายค่าจ้างเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Incentive payment)

6.2 ทฤษฎีการบริหารองค์การอย่างเป็นทางการ (Formal organization theory) จากแนวคิดของ Fayol ที่วางหลักการไว้ 7 ประการ ดังนี้

6.2.1 หลักการทำงานเฉพาะทาง คือ การแบ่งงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะทาง
 6.2.2 หลักสายบังคับบัญชา ที่เริ่มต้นจากยอดพีระมิดของผู้บังคับบัญชาสูงสุด
 สู่ระดับต่ำที่สุด

6.2.3 หลักเอกภาพของการบังคับบัญชา

6.2.4 หลักของข่ายของการควบคุมดูแล

6.2.5 การสื่อสารแนวดิ่ง

6.2.6 หลักการแบ่งระดับการบังคับบัญชาให้น้อยที่สุด

6.2.7 หลักการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสายการบังคับบัญชาหลักการ
 บริหารจัดการโครงสร้างนี้ต่อมา Gulic ได้มาปรับจนเป็นหลักการบริหารที่สำคัญในยุคต้นของศาสตร์
 การบริหารที่มีชื่อย่อว่า POSDCORB

6.3 ทฤษฎีการบริหารองค์กรในระบบราชการ (Bureaucracy) หลักการและแนวคิดนี้
 มาจากแนวคิดของ Weber ประกอบด้วยหลักการ ดังนี้

6.3.1 หลักของฐานอำนาจจากกฎหมาย ทุกคำสั่งมาจากอำนาจที่กำหนดไว้ใน
 กฎหมาย

6.3.2 การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

6.3.3 การแบ่งงานตามความชำนาญการเฉพาะทาง

6.3.4 การบริหารงานไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตัว

6.3.5 มีระบบความมั่นคงในอาชีพ การเลื่อนขั้น เลื่อนระดับเป็นไปตามหลัก

อาวุโสและระบบคุณธรรม

6.4 ทฤษฎีการบริหารองค์กรเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Human relations school) จาก
 จุดอ่อนบางประการของทฤษฎีการบริหารตามแนวคลาสสิก คือ การที่แนวคิดคลาสสิกมองคนเป็น
 เครื่องยนต์กลไก และสมาชิกขององค์กรเป็นเพียงเครื่องมือ แต่ด้วยข้อเท็จจริงแล้วในความเป็นมนุษย์
 ย่อมแตกต่างจากเครื่องยนต์ และมนุษย์ย่อมสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดกลุ่มที่ไม่เป็น
 ทางการในองค์กร จึงทำให้เกิดทัศนคติใหม่ของกลุ่มมนุษยสัมพันธ์ โดยมีข้อค้นพบที่สำคัญของกลุ่มนี้คือ
 การค้นพบว่า คนงานจะสร้างความสัมพันธ์ของมนุษย์มีความสำคัญมาก จึงเน้นให้ความสำคัญกับเรื่อง
 ขวัญกำลังใจ สีสากการเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารอย่างไม่
 เป็นทางการ และพลวัตกลุ่มทฤษฎีการจูงใจ (Motivation hygiene theory) Herzberg เชื่อว่า
 ปัจจัยที่จูงใจให้คนทำงาน คือ

6.4.1 ความสำเร็จ

6.4.2 การยกย่อง

6.4.3 ความก้าวหน้า

6.4.4 ลักษณะงาน

6.4.5 ความรับผิดชอบ

6.4.6 ความเจริญเติบโต

ทฤษฎีการบริหารองค์กรตามแนวคิดเชิงระบบ (System theory) ทฤษฎีระบบมีข้อสมมติฐานว่า สังคมเป็นระบบอุปมาเหมือนระบบร่างกายมนุษย์ สัตว์ พืช ที่ทำงานเป็นระบบ ซึ่งหมายความว่าทุกๆ ส่วนของร่างกายมนุษย์ มีส่วนสัมพันธ์กัน หากส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดปัญหา (ติดเชื้อโรค) ก็จะกระทบการทำงานของอวัยวะส่วนอื่นๆ ด้วยขยะเดียวกันระบบของร่างกายมนุษย์ก็ดำรงอยู่ในสิ่งแวดล้อม ระบบของร่างกายมนุษย์จะดำรงอยู่ได้ต้องสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมระบบของร่างกายมนุษย์จะดำรงอยู่ได้ต้องสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น ในพื้นที่ที่อากาศร้อน ร่างกายก็จะมีเหงื่อออกเพื่อลดความร้อน หรืออุณหภูมิในร่างกาย หากในสภาพอากาศหนาวร่างกายก็ต้องปรับอุณหภูมิให้ร่างกาย โดยสรุป ระบบจึงมีข้อสมมติฐานว่า ส่วนประกอบของระบบต้องสัมพันธ์กันระบบต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สังคมยังต้องพิจารณาถึงระบบปิดระบบเปิด ระบบปิด คือ ไม่ยอมรับข้อมูลใหม่จากสิ่งแวดล้อม ส่วนระบบเปิดนั้น ยอมรับข้อมูลใหม่ตลอดเวลา

การบริหารเชิงระบบ การเอาแนวความคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในการบริหารก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ในปัจจุบันองค์กรมีการขยายตัวสลับซับซ้อนมากขึ้น จึงเป็นการยากที่พิจารณาถึงพฤติกรรมขององค์กรได้หมดทุกแง่ทุกมุม นักทฤษฎีบริหารสมัยใหม่ จึงหันมาสนใจการศึกษาพฤติกรรมขององค์กร เพราะคนเป็นส่วนหนึ่งของระบบองค์กร องค์กรเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม ระบบในเชิงบริหาร หมายถึง องค์กรประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน และมีส่วนกระทบต่อปัจจัยระหว่างกันในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร องค์กรประกอบพื้นฐานของทฤษฎีระบบ ได้แก่

1. ปัจจัยการนำเข้า (Input)
2. กระบวนการ (Process)
3. ผลผลิต (Output)
4. ผลกระทบ (Impact)

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2546 : 127) กล่าวว่า วิธีการระบบเป็นวิธีการที่ใช้หลักตรรกศาสตร์วิทยาศาสตร์อย่างมีเหตุผล และมีความสัมพันธ์กันไปตามขั้นตอน ช่วยให้กระบวนการทั้งหลายดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสามารถช่วยให้การบริหารบรรลุวัตถุประสงค์ไปด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างถูกต้องและไม่ลำเอียง การบริหารระบบคุณภาพ กระบวนการบริหารจะการคุณภาพที่สำคัญและมีประสิทธิภาพก็คือ การใช้วงจร PDCA เป็นเครื่องมือบริหารระบบคุณภาพ

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2547 : 6) ได้อธิบายเกี่ยวกับ PDCA ดังนี้

P คือ (Plan) เป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุด การวางระบบที่ดีจะต้องกำหนดขั้นตอน การทำงานเป็นกระบวนการ มาตรฐานแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และการบันทึกการทำงานทุกขั้นตอนเป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมินตนเองและให้ผู้อื่นตรวจสอบได้เพราะข้อมูลที่ได้จะเป็นสารสนเทศที่จะสะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของระบบย่อยนั้นหลายๆ ระบบย่อยก็จะเป็นคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งหมด

D คือ (Do) การดำเนินการตามแผนที่วางไว้เป็นการปฏิบัติร่วมกันของทุกคน โดยฐานโรงเรียนตามกระบวนการ วิธีการและบันทึก บุคคลที่รับผิดชอบในองค์กรต้องดำเนินการ ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

C คือ (Check) การตรวจสอบ/ประเมินผลทบทวนระบบ เป็นการประเมินตนเองร่วมกันประเมิน หรือผลัดเปลี่ยนกันประเมินเพื่อเป็นการทบทวนการปฏิบัติงาน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ และจำเป็นมากที่จะพัฒนาคุณภาพ

A คือ (Action) การแก้ไขพัฒนาระบบเป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไข พัฒนาระบบซึ่งอาจแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ

6.5 ทฤษฎีการบริหารองค์กรตามแนวปฏิบัติการทางสังคม (Social action theory) ทฤษฎีตามแนวปฏิบัติการทางสังคม มีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนมองโลกตามอัตวิสัย “ความจริงที่ปรากฏ” ได้รับการแปลความหมายตามทัศนคติ (อคติ) ของแต่ละบุคคลโลกแห่งความเป็นจริงมิได้ดำรงอยู่ในสถานะ “วัตถุวิสัย” ฉะนั้น การพิจารณาเป้าหมายขององค์กรว่าเป็นที่เข้าใจตรงกันของทุกๆ คนนั้นเป็นไปได้ “เป้าหมาย” จะปรากฏเป็นจริงตามกระบวนการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มาร่วมกัน แนวคิดนี้ถือว่าการลงมือปฏิบัติการเท่านั้นจึงจะให้ความหมายที่แท้จริง และการแปลความหมายของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล จึงเป็นประเด็นที่สำคัญ ทฤษฎี Social action theory จึงกลับมาให้ความสำคัญต่อบทบาทของปัจเจกบุคคลในองค์กร และเน้นไปที่ “กระบวนการ” มากกว่าโครงสร้าง หรือกฎเกณฑ์ กฎระเบียบตายตัว แต่กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก และการแปลความหมายหรือความเข้าใจของสมาชิกจะเป็นประเด็นที่สำคัญ (วิชัย ต้นศิริ, 2549 : 305 – 306)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสโมสรฟุตบอล

การจัดการสโมสรฟุตบอลต้องอาศัยหลักการจัดการและขบวนการจัดการองค์ประกอบหลายๆ อย่างมาดำเนินการ ดังนี้

ปรีชา เผือกขวัญดี (2534 : 13) ได้กล่าวว่า ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพให้เกิดผลสำเร็จจุล่งนั้นจะต้องมีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ดังนี้

1. กรรมการอำนวยการ
 - 1.1 เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
 - 1.2 ให้ข้อเสนอแนะวิธีการจัดการแข่งขัน
 - 1.3 หาทางสนับสนุนการจัดการแข่งขันให้สำเร็จจุล่งตามวัตถุประสงค์
2. กรรมการจัดการแข่งขัน
 - 2.1 จัดทำระเบียบการแข่งขัน
 - 2.2 กำหนดวันประชุมผู้จัดการทีม
 - 2.3 จัดเตรียมเอกสารการประชุม
 - 2.4 ทำหนังสือเชิญประชุมผู้จัดการทีมวันเปิด – วันปิด
3. ฝ่ายแพทย์และพยาบาล
 - 3.1 จัดแพทย์และพยาบาลประจำสนามแข่งขัน

- 3.2 จัดโรงพยาบาลเพื่อรักษา กรณีเกิดการบาดเจ็บ
- 3.3 จัดหารถพยาบาลประจำสนามแข่งขัน
- 3.4 จัดเปลสนามและคนเปล
4. ฝ่ายพิธีการ
 - 4.1 กำหนดการแสดงวันเปิด – วันปิด การแข่งขัน
 - 4.2 จัดหาและเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในพิธีเปิด – ปิด
5. ฝ่ายเลขาธิการ
 - 5.1 จัดเอกสารด้านเตรียมงานต่างๆ
 - 5.2 จัดถ้วยรางวัล เหรียญรางวัล โล่รางวัล และของที่ระลึกต่างๆ
 - 5.3 ติดต่อประสานงานทุกฝ่าย
6. ฝ่ายสนามแข่งขัน
 - 6.1 จัดหาสนามแข่งขัน พร้อมอุปกรณ์การแข่งขัน
 - 6.2 จัดหาชุดแข่งขันสำรอง 2 ชุด ชุดผู้ตัดสินสำรอง 4 ชุด (ไม่ใช่สีดำ)
7. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย
 - 7.1 จัดกำลังตำรวจ ทหาร รักษาการณ์ในสนามแข่งขัน
 - 7.2 จัดกำลังตำรวจอารักขาผู้ตัดสินในสนามแข่งขันและห้องพัก
8. ฝ่ายผู้ตัดสิน
 - 8.1 จัดผู้ตัดสินทำหน้าที่ในวันแข่งขัน
 - 8.2 จัดทำบันทึกการเล่น ออกหนังสือการถูกคาดโทษ ไล่ออก ไปให้ทีมทราบ
 - 8.3 จัดทำสรุปผลการแข่งขันให้ฝ่ายเลขานุการการจัดการแข่งขันทราบ
9. ฝ่ายพิจารณามารยาท – วินัย
 - 9.1 เป็นประธานในการประชุมพิจารณาโทษผู้เล่น
 - 9.2 ติดตามการแข่งขันว่าผู้เล่นคนใดถูกไล่ออก แล้วออกหนังสือถึงผู้จัดการทีม
 - 9.3 รวบรวมรายชื่อผู้เล่นที่ถูกใบเหลือง – ใบแดง
 - 9.4 เมื่อประชุมพิจารณาโทษแล้วต้องออกหนังสือแจ้งให้ทุกทีมทราบ

ไพบูลย์ แก่นนาคำ (2550 : 25 – 26) กล่าวว่า การจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพต้องอาศัยหลักการจัดการและขบวนการจัดการ ดังนี้

1. การปรับปรุงระบบการจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด และองค์กรเครือข่ายกีฬาได้
 - 1.1 วางระบบการจัดการสมาคมกีฬาจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงองค์กรเครือข่ายกีฬาได้
 - 1.2 จัดให้มีสำนักงานของสมาคมกีฬาจังหวัดที่สามารถรองรับการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำได้แบบเต็มเวลา
 - 1.3 สร้างและพัฒนาองค์กรเครือข่ายกีฬาให้ครอบคลุมถึงระดับอำเภอและตำบล
 - 1.4 จัดทำระบบข้อมูลนักกีฬา บุคลากรกีฬา และองค์กรกีฬาเครือข่าย
 - 1.5 จัดสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นให้กับนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6 พัฒนาบุคลากรภายในสมาคมกีฬาจังหวัดให้มีขีดความสามารถและสมรรถนะหลักด้านการบริหารจัดการอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ

2. พัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาอย่างครบวงจร

2.1 จัดทำหลักเกณฑ์การสรรหา คัดเลือกนักกีฬาอย่างมีมาตรฐาน

2.2 สร้างและพัฒนานักกีฬาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

2.3 นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักกีฬา

2.4 ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

3. การจัดระบบการพัฒนาบุคลากรกีฬา (ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน) สู่มาตรฐานสากล

3.1 จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

3.2 พัฒนาบุคลากรกีฬาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

4. การปรับกระบวนการวิธีการ กระบวนการทำงาน ในการจัดหา/ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก

4.1 จัดหาประสานงานสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อม

4.2 จัดหา/ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก

5. การเสริมสร้างการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและสนับสนุนสู่การเป็น

อาชีพ

5.1 จัดหา/ประสานงานเพื่อการแข่งขันตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด

5.2 จัดหา/ประสานงานด้านกิจกรรมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

5.3 จัดหา/ประสานงานเพื่อสนับสนุนการยกระดับสู่กีฬาอาชีพ

การพัฒนาฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย

พีรศักดิ์ วิลัยรัตน์ (2553 : 35 – 39) กล่าวว่า กฎเกณฑ์ด้านต่างๆ ที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียเข้าตรวจสอบไทยพรีเมียร์ลีก ดังนี้

1. ฟุตบอลลีกอาชีพ ต้องประกอบไปด้วย

1.1 จัดการแข่งขันแบบระบบลีกให้ทั่วถึงทั้งประเทศ และประกอบด้วยจำนวนทีมที่แน่นอน

1.2 มีระบบการแข่งขันแบบเหย้า – เยือน และจำนวนนัดต่อทีมเพียงพอ

1.3 โดยระยะเวลาการแข่งขันของลีกต้องยาวนานเพียงพอ

1.4 มีการเก็บค่าเข้าชม และมีจำนวนผู้ชมที่เพียงพอ

1.5 มีกิจกรรมทางการตลาดอันเป็นที่เข้าใจกันระหว่างลีกและสโมสร

1.6 การแข่งขันในลีก ควรมีขึ้นในสนามที่มีคุณภาพสูง

1.7 ฝ่ายบริหารลีก ต้องจัดตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมายและมีระบบจัดการที่ดี

1.8 สโมสรที่เข้าเกณฑ์ในระบบฟุตบอลอาชีพเท่านั้นที่มีสิทธิ์ร่วมแข่งขันในลีก

1.9 การแข่งขันในลีกเปิดกว้างต่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่างๆ หรือสื่อต่างๆ

2. สโมสรอาชีพ ต้องประกอบไปด้วย

- 2.1 มีผู้เล่นส่วนใหญ่ของทีมเป็นนักฟุตบอลอาชีพ
- 2.2 การแข่งขันมีการเก็บค่าเข้าชม และรายรับ คือ รายได้หลักของสโมสร
- 2.3 สโมสรทุกสโมสรต้องทำการตลาดภายใต้กฎหมายของประเทศนั้นๆ เช่นเดียวกับการเตรียมงบดุลทางการเงินประจำปี
- 2.4 สโมสรต้องมีฝ่ายบริหารที่ดี และห้ามไม่ให้มีการเป็นเจ้าของสโมสรทับซ้อน
- 2.5 สโมสรต้องมีการลงทุนในการพัฒนาผู้เล่นระดับเยาวชน
- 2.6 สโมสรต้องมีการจ้างโค้ชและทีมงานฝ่ายบริหารที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 2.7 สโมสรต้องมีหรือสามารถรับรองการใช้งานได้ทั้งสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน
- 2.8 สโมสรควรได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายปกครองท้องถิ่นและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน

3. ข้อกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานด้านต่างๆ ที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (เอเอฟซี) กำหนดไว้

3.1 องค์กร

- 3.1.1 จำนวนทีมลีกสูงสุดของไทยเรามีมากเพียงพอ
- 3.1.2 จำนวนเกมในลีกสูงสุดมีเพียงพอ
- 3.1.3 ระยะเวลาต่อเนื่องฤดูกาลของลีกอยู่ในเกณฑ์
- 3.1.4 ระบบการแข่งขันในลีกเป็นไปตามเกณฑ์ (เหย้า/เยือน)
- 3.1.5 มีผู้ตัดสินระดับนานาชาติอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 3.1.6 มีผู้ช่วยผู้ตัดสินระดับนานาชาติอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 3.1.7 มีโปรแกรมฝึกสอนผู้ตัดสิน
- 3.1.8 มีผู้ควบคุมการตัดสินในทุกแมตช์ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
- 3.1.9 มีกฎเกณฑ์ กติกาของลีก
- 3.1.10 มีกฎที่ว่าด้วยสถานะและการโอนย้ายผู้เล่น
- 3.1.11 มีบทลงโทษของลีก
- 3.1.12 มีระบบขั้นชั้น ตกชั้น

3.2 มาตรฐานด้านเทคนิค

มีการเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

3.3 ยอดผู้ชม

- 3.3.1 ราคาตั๋วเข้าชมเฉลี่ย เหมาะสม
- 3.3.2 จำนวนผู้ชม มากน้อยเป็นไปตามเกณฑ์
- 3.3.3 มีการจัดบันทึก และรายงานจำนวนผู้ชม เป็นไปตามเกณฑ์

3.4 ระบบจัดการ

- 3.4.1 มีการแทรกแซงของรัฐต่อลีกหรือสโมสร
- 3.4.2 มีการกำหนดผลแข่งขัน
- 3.4.3 เอกลักษณะของลีกภายในการควบคุมของสมาคมฟุตบอล
- 3.4.4 มีการดูแลการจัดการ การแข่งขัน การตลาด สื่อ การเงิน
- 3.4.5 มีคณะกรรมการการตัดสินใจขั้นสูงสุด
- 3.4.6 มีประธานกรรมการบริหาร
- 3.4.7 มีระบบการตรวจสอบบัญชี และบัญชีงบดุล (จากภายนอก)
- 3.4.8 มีผู้ตรวจสอบบัญชีของลีก

3.5 การตลาด การส่งเสริมการขาย

- 3.5.1 มีศูนย์กลางการตลาด (ตัวอย่างเช่น สื่อ สปอนเซอร์ การขายสินค้า
- 3.5.2 มีการทำแผนส่งเสริมการขายและการตลาดของลีก
- 3.5.3 ควรมีสื่อสิ่งพิมพ์ (ตัวอย่างเช่น หนังสือแนะนำโปรแกรม เว็บไซต์)

3.6 ขนาดของธุรกิจ (ในที่นี้หมายถึง รายได้หลักของลีกมีระบบการจัดการที่ดี)

- 3.6.1 ด้านสื่อและลิขสิทธิ์โทรทัศน์
- 3.6.2 ด้านสปอนเซอร์
- 3.6.3 ด้านการขายสินค้า

3.7 การจัดการแข่งขัน

- 3.7.1 มีผู้ควบคุมการแข่งขันในทุกๆ แมตช์
- 3.7.2 มีส่วนแยกระหว่างผู้ชม ผู้เล่น สื่อ เจ้าหน้าที่ และแควีไอพี
- 3.7.3 มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในทุกๆ แมตช์
- 3.7.4 มีขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3.7.5 มีส่วนของการรับรองแควีไอพีและสปอนเซอร์
- 3.7.6 มีการบริการแฟนบอลในทุกๆ แมตช์ อย่างดี และพอเพียง

3.8 สื่อมวลชน

- 3.8.1 มีระบบลงทะเบียนสื่อมวลชนในแมตช์การแข่งขัน
- 3.8.2 มีแผนดูแลสื่อมวลชน
- 3.8.3 แต่ละสโมสรต้องมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อ
- 3.8.4 แต่ละสโมสรต้องมีที่นั่งสำหรับสื่อ
- 3.8.5 มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับการถ่ายทอดทีวีและผู้พากษ์
- 3.8.6 มีที่แถลงข่าวก่อนและหลังแมตช์แข่งขัน
- 3.8.7 จัดให้มีจุดสัมภาษณ์ในสนาม
- 3.8.8 มีรายงานผลการแข่งขันแจกแก่สื่อมวลชน
- 3.8.9 ลีกต้องเปิดเผยข้อมูลการแข่งขันต่อแฟนบอล
- 3.8.10 จำนวนนัดที่ถ่ายทอดสดต่อหนึ่งรอบการแข่งขัน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 3.8.11 มีการรายงานในหนังสือพิมพ์ (รายสัปดาห์) และนิตยสาร (รายเดือน)

3.9 สนามแข่งขัน

3.9.1 มีสนามแข่งขันสำหรับการแข่งขันเอเชียนแชมเปียนส์ ลีก พร้อมที่นั่ง
อย่างต่ำ 5,000 ที่นั่ง

3.9.2 มีสนามที่มีคุณภาพ ขนาดได้มาตรฐานไฟฟ้า

3.9.3 มีไฟสนาม 1,200 ลักซ์ พร้อมไฟสำรอง

3.9.4 มีหลังคาปกคลุมที่นั่งของผู้ชม

3.9.5 มีห้องแต่งตัวที่เหมาะสมสำหรับผู้เล่นและผู้ตัดสิน

3.9.6 มีห้องพยาบาล และห้องตรวจได้ปที่แยกออกจากกัน

3.9.7 มีห้องหน่วยรักษาความปลอดภัย

3.9.8 มีห้องหน่วยรักษาความปลอดภัย

3.9.9 มีที่นั่งแยกสำหรับแขกวีไอดี และห้องรับรอง

13.9.0 มีพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับทีวีและวิทยุ พร้อม
สายสัญญาณสำหรับการออกอากาศ

3.9.11 มีพื้นที่ขายสินค้า รวมทั้งห้องรับรองพิเศษ

3.9.12 มีการให้บริการและรับรองแฟนบอลเป็นอย่างดี

3.9.13 สนามแข่งขันต้องมีที่ตั้งอยู่ในระยะเดินทาง 30 นาที จากใจกลางเมือง
ของทีมเหย้าหรือเมืองหลัก และ 100 กม. จากสนามบินนานาชาติ

3.10 สโมสร

3.10.1 ผู้เล่นต้องมีสัญญาอาชีพ

3.10.2 ในเรื่องของรายได้ของสโมสรต้องมีระบบการบริหารและจัดการเกี่ยวกับ

3.10.2.1 ค่าผ่านประตู

3.10.2.2 สื่อและลิขสิทธิ์ทีวี

3.10.2.3 สปอนเซอร์

3.10.2.4 สินค้าของทางสโมสร

3.10.2.5 การซื้อขายผู้เล่น

3.10.2.6 ส่วนแบ่งจากลีก

3.10.2.7 การโฆษณาที่อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ

3.10.2.8 สโมสรมีหนี้สินค้างชำระหรือไม่

3.10.2.9 ทางสโมสรมีการส่งรายงาน กำไร – ขาดทุน และงบดุล

3.10.2.10 การเป็นเจ้าของสโมสรทับซ้อน

3.10.2.11 ผู้อำนวยการและพนักงานของสโมสรต้องไม่เป็นลูกจ้าง

รวมทั้งมีหุ้นส่วนในสโมสรอื่น

3.10.2.12 มีโครงการการพัฒนาผู้เล่นเยาวชน

3.10.2.13 มีโค้ชระดับเอ โอลิมปิก ของเอเอฟซีหรือเทียบเท่า

3.10.2.14 มีทีมงานบริหารที่มีประสิทธิภาพในงานหลักๆ เช่น ฝ่าย

จัดการแข่งขัน ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการเงิน ฝ่ายสื่อ ฯลฯ อย่างมืออาชีพ

- 3.10.2.15 มีสนามเหย้าที่มีความจุผู้ชมได้ 3,000 คน
- 3.10.2.16 มีสนามซ้อมที่แน่นอน
- 3.10.2.17 มีส่วนร่วมในงานบริการสังคม
- 3.10.2.18 มีการปรับปรุงการเข้าถึงสนามสำหรับผู้ชมอย่างต่อเนื่อง

อยู่เสมอ

กล่าวโดยสรุป เกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (Asian Football Confederation) ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้สโมสรฟุตบอลอาชีพภายในทวีปเอเชียให้มีการพัฒนาตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานด้านต่างๆ ที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียกำหนดไว้ ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการตรวจสอบ สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศทั้ง 3 สโมสรซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย มีการพัฒนาและปฏิบัติตามทำให้สโมสรฟุตบอลมีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพของต่างประเทศและประเทศไทย

สำนักพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2551) ได้กล่าวว่า ในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้ประสบความสำเร็จได้นั้น มีปัจจัยที่สำคัญๆ ได้แก่

1. ผู้บริหารจะต้องมีความมุ่งมั่นและเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และควรให้มีการสื่อสารทั่วทั้งองค์กรเพื่อให้มีการทำงานเป็นทีมแบบมีส่วนร่วม
2. มีการจัดสรรทรัพยากร ทางด้านงบประมาณ บุคลากรและเวลา รวมทั้งให้อำนาจในการตัดสินใจและการสนับสนุนแก่ทีมงาน และสร้างระบบที่เกี่ยวข้องให้พร้อม เช่น ระบบการสื่อสาร ระบบการเรียนรู้ เป็นต้น
3. มีการบริหารการเปลี่ยนแปลง คือ มีการสร้างระบบรองรับการเปลี่ยนแปลง มีการสื่อสารภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการแผนการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเข้าด้วยกัน
4. บุคลากรในส่วนราชการจะต้องมีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพการกีฬาแห่งประเทศไทย (2552 : 31) ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นเลิศด้านกีฬา และประกอบอาชีพทางการกีฬามากขึ้น ทั้งนี้หากประเทศใดที่มีการพัฒนากีฬาไปสู่การอาชีพได้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากการประกอบธุรกิจทางการกีฬาเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และประชาชนสามารถสร้างรายได้ สร้างชื่อเสียงเกียรติภูมิให้แก่ตัวเองและประเทศชาติได้ และนำไปสู่การสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศได้อย่างมหาศาล นอกจากนี้การพัฒนาการกีฬาของประเทศไปสู่อาชีพ ยังเป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติทุกฉบับ นับตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) และฉบับที่ 4 (2550 – 2554) ได้ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนในการส่งเสริมกีฬาเพื่อการอาชีพโดยพัฒนาการกีฬา เพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพ รวม 12 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย

ประเภททีม 4 ชนิดกีฬา (ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล และตะกร้อลอดห่วง) ประเภทบุคคล 8 ชนิดกีฬา (กอล์ฟ เทนนิส สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส จักรยานยนต์ และมวยไทย) ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มอบภารกิจในการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพให้แก่ กกท. โดยให้ กกท. เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) ในยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพนั้น กกท. ได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมกีฬา ร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และสถาบันกีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การจัดการแข่งขันกีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการอาชีพ การพัฒนาบุคลากร และนักกีฬาอาชีพ เป็นต้น จำนวน 10 ชนิดกีฬา โดยแบ่งเป็นกีฬาประเภททีม จำนวน 4 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล และตะกร้อลอดห่วง และกีฬาประเภทบุคคล จำนวน 6 ชนิดกีฬา ได้แก่ กอล์ฟ เทนนิส สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง แบดมินตัน และเทเบิลเทนนิส เพื่อให้การกีฬาสาขาลูกที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพที่มีมาตรฐานต่อไป อย่างไรก็ตาม แม้ว่า กกท. จะดำเนินการให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนากีฬาอาชีพอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบว่า กีฬาอาชีพในประเทศไทยนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุหลายประการด้วยกัน ดังนี้

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา
2. ด้านความนิยมของประชาชน
3. ด้านสโมสรกีฬาอาชีพ
4. ด้านบุคลากรกีฬาอาชีพ
5. ด้านรายได้
6. ด้านสถานที่จัดการแข่งขัน
7. ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย
8. ด้านการจัดการแข่งขัน
9. ด้านการประชาสัมพันธ์และสื่อเผยแพร่
10. ด้านสวัสดิการ
11. ด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชน (การตลาดและสิทธิประโยชน์)

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) (2552 : 12 – 13) รายงานว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

1. ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
 - 1.1 มีความสอดคล้องกับองค์กรกีฬาระดับสากล โดยมีโครงสร้างข้อบังคับสมาคมกีฬาสอดคล้องเชื่อมโยงกับโครงสร้างของสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชียและสหพันธ์กีฬานานาชาติ
 - 1.2 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีการบริหารที่เป็นระบบและเป็นสากล
 - 1.3 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีการรับสมาชิกสโมสรอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินงานที่เข้มแข็ง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีสมาชิกจากส่วนภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาค ไม่น้อยกว่า 10 จังหวัดของทุกสมาคม

1.4 มีข้อบังคับกลางของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานของทุกสมาคมกีฬา

2. ด้านระบบการบริหารจัดการ

2.1 รูปแบบการบริหาร มีการบริหารจัดการที่ดี มีเอกภาพ ประสิทธิภาพและเป็นสากล สอดคล้องกับสหพันธ์กีฬานานาชาติ

2.2 มีการแบ่งกลุ่มสมาคมตามศักยภาพ เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

2.3 ผู้บริหารเป็นนักบริหารแบบมืออาชีพ มีคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงาน

2.4 ด้านการจัดการ มีการวางแผนการดำเนินงานของสมาคม ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

2.5 มีระบบการประสานที่ชัดเจน ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.6 มีระบบการกำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

2.7 มีแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนในองค์กร/หน่วยงานอื่น/ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในกีฬามากขึ้น

3. ด้านบุคลากร

3.1 ผู้บริหารสมาคมามีปณิธานมุ่งมั่นที่จะพัฒนากีฬาอย่างแท้จริง มีคุณธรรม และมีศักยภาพ มีการบริหารงานที่ทันสมัยและเป็นสากล

3.2 กรรมการบริหารสมาคมได้รับการยอมรับ โดยได้รับตำแหน่งเป็นกรรมการในสหพันธ์กีฬาเพิ่มมากขึ้นทุกระดับ ไม่น้อยกว่า 20 สมาคม

3.3 บุคลากรทางเทคนิคกีฬา

3.3.1 มีผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาที่ได้มาตรฐานของสมาคมกีฬาเพียงพอ ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

3.3.2 มีผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินใจระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้นในทุกสมาคมกีฬา

3.3.3 มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรกีฬา บุคลากรอื่นๆ

3.3.4 สมาคมกีฬา มีบุคลากรทำหน้าที่ด้านธุรกิจกีฬา และสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

3.3.5 มีเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬา

3.3.6 มีเจ้าหน้าที่ที่ความรู้ภาษาต่างประเทศที่ใช้งานได้ดีประจำสมาคมกีฬา

3.3.7 มีการพัฒนาบุคลากร และเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

4. ด้านงบประมาณ

4.1 มีหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬาที่มีมาตรฐานเป็นธรรมตรวจสอบได้

4.2 มีการนำระบบออกเงินสมทบ (Matching fund) มาใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬา

4.3 มีการแบ่งกลุ่มสมาคมกีฬาตามศักยภาพในการสนับสนุน

4.4 มีการนำระบบแผนงาน/โครงการและผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณา จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนสมาคมกีฬา รวมทั้งมีการพิจารณาชนิดกีฬา และโอกาสประสบความสำเร็จ

4.5 มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนสมาคมกีฬา

4.6 การนำระบบสิทธิประโยชน์มาใช้มากขึ้น

4.7 สมาคมกีฬามีการดำเนินการด้านการตลาดของตัวเอง

4.8 สมาคมกีฬามีการบริหารงบประมาณที่เป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้

4.9 สามารถจัดทำงบดุลได้ตามข้อบังคับและกฎหมาย

5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา

5.1 สมาคมมีสถานที่ทำการถาวร มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอในการทำงาน และมียานพาหนะประจำสมาคม

5.2 สถานที่แข่งขันและฝึกซ้อมกีฬา

5.2.1 มีสถานกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติกระจายครบ 5 ภาคตามภาคการกีฬา

5.2.2 มีสถานกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาระดับชาติไม่น้อยกว่า 38 จังหวัด

5.2.3 มีสถานที่ฝึกซ้อมแข่งขันกีฬาของสมาคมครบทุกสมาคม และมีสถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอ

5.2.4 มีสถานที่ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาทีมชาติกระจาย 5 ภาคตามภาคกีฬาของ กกท.

5.2.5 มีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่ สำหรับฝึกซ้อมกีฬาราคาถูกหรือไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับนักกีฬาทีมชาติ

5.2.6 มีระบบการบริหารจัดการที่พักสำหรับบริการนักกีฬาทีมชาติอย่างเพียงพอทันสมัย และมีมาตรฐาน

6. ด้านการพัฒนา นักกีฬา

6.1 การสรรหาลดเลือกนักกีฬา สมาคมกีฬามีระบบการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬาอย่างหลักการยุติธรรม และโปร่งใส โดยครอบคลุมทั่วประเทศ

6.2 การพัฒนานักกีฬา

6.2.1 สมาคมมีแผนเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขัน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

6.2.2 มีผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มาฝึกซ้อมนักกีฬาทุกสมาคม

6.2.3 สมาคมกีฬาได้รับการอุดหนุนจากสหพันธ์กีฬาในการพัฒนานักกีฬาทุกสมาคม

6.2.4 มีการให้ทุนนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา เพิ่มมากขึ้น

7. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

- 7.1 มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ในการสร้างความสมบูรณ์ของนักกีฬา มีเกณฑ์ความสมบูรณ์ทางกายครบทุกชนิดกีฬา
- 7.2 มีการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาอย่างได้ผล
- 7.3 ผู้ฝึกสอนกีฬาของทุกสมาคมมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเพียงพอในทุกสาขา
- 7.4 มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเพียงพอในทุกสาขา
- 7.5 ผู้บริหารสมาคมเห็นความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
- 7.6 มีหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีศักยภาพทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ในแต่ละภูมิภาคที่สามารถให้บริหารในแต่ละศูนย์ฝึกซ้อมได้
- 7.7 มีระบบการประสานงานและความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์การกีฬากับสถานกีฬาอย่างชัดเจน

8. ด้านการพัฒนาระบบการแข่งขัน

- 8.1 สมาคมกีฬาและหน่วยงานด้านกีฬามีการจัดระบบการแข่งขันที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกันทั้งส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ
- 8.2 สมาคมกีฬามีแผนการเตรียมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และการแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศในระดับนานาชาติ
- 8.3 พึงรับในการสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในประเทศไทยของสมาคมกีฬา

9. ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

- 9.1 มีการแก้ไขพระราชบัญญัติ กทท. พ.ศ. 2528 และข้อบังคับ กทท. ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่น วาระการดำรงตำแหน่งกรรมการ เป็นต้น
- 9.2 มีข้อบังคับสอดคล้องกับ พรบ. การกีฬาและสหพันธ์กีฬา
- 9.3 สมาคมกีฬา มีสมาชิกจากภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาค 10 จังหวัดทุกสมาคม
- 9.4 มีมาตรการนำภาษีจากสิ่งทำลายสุขภาพมาใช้ในการพัฒนากีฬา
- 9.5 สมาคมกีฬาได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างเหมาะสมทุกสมาคม
- 9.6 นักกีฬาทีมชาติได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

10. ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศองค์กรกีฬาและการสนับสนุน

- 10.1 องค์กรกีฬามีการประสานความร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่าง กทท.
- 10.2 ภาคเอกชนมีความพึงพอใจในการได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬามากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล

1. แนวทางการจัดตั้งและการดำเนินงานสโมสรฟุตบอลอาชีพ

จากที่ในปัจจุบัน มีแนวความคิดที่จะส่งเสริมกีฬาฟุตบอลของไทยให้เป็นกีฬาอาชีพแบบเต็มตัว โดยได้รับการส่งเสริมทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการแข่งขันในระดับต่างๆ ได้มีองค์กรทางด้านการศึกษา นักวิจัย และบุคลากรทางกีฬาฟุตบอล ทำการศึกษาและเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานบริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพไว้ ดังนี้

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

บทบาทหน้าที่ของสโมสรฟุตบอลอาชีพ

1. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และกิจกรรมอื่นๆ ตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารการแข่งขันกีฬาอาชีพ และนโยบายของสมาชิก

2. สนับสนุนนโยบายและแนวทางของกรรมการบริหารการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

3. ดำเนินงานของสโมสรตามข้อบังคับและนโยบายของสโมสรและความร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนากีฬาฟุตบอลให้ถึงระดับสูงสุด

4. สนับสนุนและส่งเสริมการเตรียมนักกีฬาฟุตบอลสู่ทีมชาติของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ เพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศ

5. ให้การช่วยเหลือ สนับสนุนกิจกรรมกีฬาเพื่อเป็นการเพิ่มประชากรผู้รักกีฬาและผู้ชมกีฬารวมทั้งผู้เล่นกีฬาฟุตบอล

แนวทางในการจัดตั้งและการดำเนินงานของสโมสรฟุตบอลอาชีพ โดยมีขั้นตอนในการจัดตั้งสโมสรกีฬาฟุตบอลอาชีพ ดังนี้

1. สโมสรกีฬา โดยแนวทางปฏิบัติสากล ทุกสโมสรต้องสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมกีฬา เช่น กีฬาฟุตบอลต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในกรณีที่สโมสรกีฬาของจังหวัดก็ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมกีฬาจังหวัด

2. สโมสรต้องขออนุญาตจัดตั้ง กรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต้องทำคำร้องพร้อมเอกสารเสนอต่อสำนักงานเขต กรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในต่างจังหวัดต้องทำคำร้องเสนอนายอำเภอ หรือที่ทำการปกครองจังหวัด

3. เมื่อได้รับอนุญาตจากสำนักงานเขตแล้ว ผู้ขอจัดตั้งสโมสรต้องไปจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล กรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต้องไปขอจดทะเบียนกับสำนักงานเขตที่สำนักงานสโมสรตั้งอยู่ กรณีต่างจังหวัดขอจดทะเบียนกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เมื่อได้รับเอกสาร การจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วให้ส่งสำเนาเอกสารการจดทะเบียนให้สำนักงานเขตหรือนายอำเภอ หรือที่ทำการปกครองจังหวัด

4. การจัดเตรียมเอกสารเพื่อประกอบการขออนุญาตจัดตั้งสโมสรมีขั้นตอน ดังนี้

4.1 การขอรับแบบคำขอจดทะเบียนสโมสร กรณีสโมสรอยู่ในกรุงเทพมหานคร ขอรับจากสำนักงานเขต กรณีอยู่ต่างจังหวัดขอรับแบบคำขอที่อำเภอ หรือ ที่ทำการปกครองจังหวัด

- 4.2 ผู้ขอจัดตั้งขอรับเอกสารและรายละเอียดจากสำนักงานดังกล่าวในข้อ 4.1
 - 4.3 ผู้ขอจัดตั้งศึกษาเอกสาร
 - 4.4 ทหารหรือร่วมกับสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อปรับปรุงข้อบังคับของสมาคมกีฬาจังหวัดให้สโมสรฟุตบอลอาชีพอยู่ในโครงสร้างการบริหารงานของสมาคม
 - 4.5 จัดประชุมผู้เริ่มการขอจัดตั้งและพิจารณาร่างข้อบังคับสโมสร โดยทหารร่วมกับสมาคมกีฬาจังหวัด
 - 4.6 กำหนดข้อบังคับในการเข้าสู่ตำแหน่งของประธานสโมสร และกรรมการบริหารสโมสร โดยปกติประธานสโมสรจะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของสโมสร หรือผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากผู้ถือหุ้นและสมาชิกของสโมสร ทั้งนี้ควรมีวาระคราวละ 2 ปี
 - 4.7 ขอคำปรึกษาแนะนำจากสำนักงานเขต หรืออำเภอ
 - 4.8 จัดทำเอกสารยื่นต่อสำนักงานเขต (กรุงเทพฯ) กรณีต่างจังหวัดยื่นต่ออำเภอ/กิ่งอำเภอ หรือที่ทำการปกครองจังหวัด
5. กรณีการจัดตั้งสโมสรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมการกีฬา ต้องมีหนังสืออนุญาต หรือสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยมาประกอบด้วย
6. กรณีการขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ให้ขอกับสำนักงานเขตที่สโมสรตั้งอยู่ (กรุงเทพมหานคร) หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด (ต่างจังหวัด) ให้ศึกษาจากระเบียบและแบบฟอร์มการขออนุญาต
7. หากผลประกอบการของสโมสรมีความมั่นคงและคณะกรรมการบริหารสโมสรมีความประสงค์จะนำสโมสรเข้าจดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เพื่อการระดมทุนให้ศึกษาระเบียบการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสามารถขอแบบฟอร์มหรือคำปรึกษาเพิ่มเติมได้จากสำนักงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการซิตี

2.1 ประวัติ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการซิตี

สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการซิตี ก่อตั้งขึ้นครั้งแรก ภายใต้ชื่อ สโมสรสุขาภิบาล ตำบลบางพระ เมื่อปี พ.ศ. 2530 ส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน ประเภท ก. เป็นครั้งแรก และได้แข่งขันจนสามารถเลื่อนชั้นขึ้นมาเล่นในระดับ ประเภท ค. และประเภท ข. ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2542 เปลี่ยนชื่อทีมเป็นสโมสรฟุตบอลเทศบาลตำบลบางพระ ตามการยกระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปี พ.ศ. 2544 สโมสรฟุตบอลเทศบาลตำบลบางพระ คว่าแชมป์ถ้วยพระราชทาน ประเภท ข. ได้สำเร็จ พร้อมกับได้ก้าวขึ้นมาเล่นในลีกดิวิชั่น 1 ของเมืองไทย ต่อมาเครื่องตีไม้โค้กได้เข้ามาเป็นผู้สนับสนุนหลักจึงมีการเปลี่ยนชื่อเป็น สโมสรฟุตบอลโค้ก-เทศบาลตำบลบางพระ เพื่อลงเล่นในดิวิชั่น 1 และประสบความสำเร็จเมื่อฤดูกาล 2550 ทีมจบฤดูกาลด้วยตำแหน่งรองแชมป์ของสาย A และได้อันดับ 3 ในรอบสุดท้าย จึงได้เลื่อนชั้นขึ้นมาเล่นในไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกได้สำเร็จ ก่อนที่ในปี พ.ศ. 2551 สโมสรฟุตบอลโค้ก-เทศบาลตำบลบางพระ ได้เล่นในลีกสูงสุดเป็นฤดูกาลแรก และจบฤดูกาลด้วยอันดับ 11 จากผลงาน แข่ง 30 นัด ชนะ 8 เสมอ 11 แพ้ 11 ได้ 24 เสีย 27 มี 35 คะแนน

ปี พ.ศ. 2552 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น สโมสรฟุตบอล ยูไนเต็ด และจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามข้อกำหนดของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย พร้อมทั้งเปลี่ยนสนามเหย้าของทีมจากสนามไค้ก - จำลอง เสมอวงษ์ เป็นสนามเทศบาลหนองปรือ ได้โลดแล่นอยู่บนลีกสูงสุดอีก 5 ฤดูกาลให้ช่วงปี พ.ศ. 2552 ถึง 2556 โดยในปี 2554 ทีมภายใต้การคุมทีมของ "โค้ชหนุ่ม" เฉลิมวุฒิ สง่าพล สามารถทำผลงานได้ดีที่สุดคือการจบอันดับที่ 4 ด้วยผลงาน แข่ง 30 นัด ชนะ 14 เสมอ 11 แพ้ 9 ได้ 38 เสีย 27 มี 53 แต้ม ซึ่งเป็นการจบอันดับสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ของสโมสรฯ ก่อนที่จะตกชั้นในปี 2556 ทีมภายใต้การคุมทีมของ ทรงยศ กลิ่นศรีสุข จะกระเด็นตกชั้นจากลีกสูงสุด หลังทำผลงานได้จบอันดับที่ 17 ด้วยผลงาน แข่ง 32 นัด ชนะ 9 เสมอ 2 แพ้ 21 ได้ 39 เสีย 66 มีเพียงแค่ 29 คะแนน

หลังจากตกชั้น และต้องลงมาเล่นในศึกยามาฮ่าลีกวัน (ไทยลีก 2) เป็นเวลา 2 ฤดูกาล ในปี 2557 และปี 2558 ซึ่งมี "โค้ชอ๊อน" สุรพงษ์ คงเทพ คุมทีมร่วมกับ ลิม จอง เฮือน ชาวเกาหลีใต้ พร้อมกับพาทีมประสบความสำเร็จ คว่า รongแชมป์ ลีกยามาฮ่าลีกวัน พาได้เลื่อนชั้นขึ้นมาเล่นในไทยพรีเมียร์ลีก ในปี 2559 ได้อีกครั้ง

ปี พ.ศ. 2559 "ชลบุรี เอฟซี"เจ้าของสิทธิ์ทีม "พัทยา ยูไนเต็ด" ในเวลานั้นได้การประกาศขายทีมเป็นมูลค่า 60 ล้านบาท ทำให้กลุ่มทุนเกียรติธานี (บริษัท เค สपोर्ट จำกัด) ได้เข้าเทคโอเวอร์สโมสรฯ พร้อมกับเดินหน้าพัฒนาทีมอย่างต่อเนื่อง ก่อนที่ในปี พ.ศ. 2562 จะได้ย้ายถิ่นฐานจาก เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมเปลี่ยนชื่อเป็น "สมุทรปราการ ซิตี้" และใช้สนามกีฬา กทท. เคหะบางพลี จ.สมุทรปราการ (สมุทรปราการ สเตเดียม) เป็นสนามเหย้าในปัจจุบัน

2.2 สมุทรปราการ สเตเดียม

สนามกีฬาจังหวัดสมุทรปราการเป็นสนามเหย้าของสโมสรฟุตบอล สมุทรปราการ ซิตี้ สำหรับทำการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในรายการ โตโยต้า ไทยลีก , ช้าง เอฟเอ คัพ และโตโยต้า ลีกคัพ ประจำปีฤดูกาล 2019 โดยสนามแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ เมืองใหม่บางพลี 2 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ สามารถจุคนได้ 5,100 คน

2.3 ที่อยู่ของสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้

199-200 ถนนบางนา-ตราด., กม.30 ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ สมุทรปราการ 10560 และที่อยู่ของเว็บไซต์ <https://www.samutprakancityfc.com/>

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สัญญา ศุภนิกร (2551) ได้ศึกษาการจัดการทีมสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ลีก ดิวิชั่น 1 ประจำปี 2550 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดการทีมสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร (Man) บุคลากรของสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษ จะได้มาจากการคัดเลือกสรรหา และการทดสอบ ภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎีในส่วนของพัฒนาบุคลากรนั้นจะมีการอบรม และฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนา และสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษมีบุคลากรในการบริหารจัดการได้อย่างเพียงพอ และเหมาะสมในการดำเนินงานตามตำแหน่งที่ได้รับ

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money) สโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษจะได้รับงบประมาณสนับสนุนจากฝ่ายจัดการแข่งขัน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน และการขายสินค้าที่เป็นสัญลักษณ์ของสโมสรฟุตบอล โดยมีการจัดการงบประมาณออกเป็นหมวดหมู่ ดังนี้ เงินเดือนสวัสดิการ เบี้ยเลี้ยง และค่าเดินทาง ตลอดจนการแข่งขันทั้งฤดูกาล ซึ่งสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษประสบปัญหาด้านงบประมาณ ที่ไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ

3. ปัจจัยด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (Materials) สโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษ ไม่มีสนามแข่งขัน และฝึกซ้อมเป็นของตนเอง การดำเนินการจัดการแข่งขัน และการฝึกซ้อม ตลอดจนสถานที่เก็บตัวที่พนักงานกีฬา จะใช้วิธีการขอความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ในการดำเนินงานในส่วนของสนามแข่งขันและฝึกซ้อม จะอยู่ภายในบริเวณ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีการบำรุงดูแลรักษาไว้เป็นอย่างดี

4. ปัจจัยด้านการจัดการ (Management) สโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษ มีโครงสร้างแบบบทบาทหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ในการดำเนินงานทั้งหมด จะมอบหมายให้ศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะเลขาธิการ รับผิดชอบและสโมสรได้มีการวางแผน แนวทางการพัฒนา ตลอดจนการสร้างศรัทธา ความเชื่อมั่น ต่อแฟนบอล เพื่อพัฒนาสโมสรไปสู่อาชีพมากขึ้น

โดยสรุป การจัดการทีมสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลลีก ดิวิชั่น 1 ประจำปี 2550 นั้น พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน นั้นมีการบริหารจัดการมีทั้งด้านดีและไม่ดี โดยปัจจัยที่มีการจัดการที่ดีคือ ด้านบุคลากร มีการคัดเลือกสรรหา บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาทำงานให้กับสโมสรฟุตบอล เพราะจะได้บุคลากรตรงตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ สโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษมีความพร้อมตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน แต่สโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษ ควรมีการแก้ไขปรับปรุงในเรื่องงบประมาณ ซึ่งจะต้องจัดหางบประมาณให้เพียงพอในการบริหารจัดการสโมสร ตลอดจนการจัดการยังจัดการได้ไม่ดีเท่าที่ควร แม้จะมีการวางโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ชัดเจน แต่การปฏิบัติงานเป็นการบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จของนายกสมาคมกีฬา และเลขาธิการสมาคมกีฬา

บุญยฤทธิ์ ปฐมทัศน์ (2553) ได้การศึกษากิจการสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของบุคลากรในสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ที่มีต่อทรัพยากรพื้นฐานในการจัดการทั้ง 4 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรบุคคลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ([Mean]= 3.07)

2. ความคิดเห็นของบุคลากรในสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ที่มีต่อกระบวนการในการจัดการสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ตามมาตรฐานไทยพรีเมียร์ลีกปี 2010 อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านขนาดของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ([Mean] = 3.25)

3. ความคิดเห็นของบุคลากรในสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมนอกทั้ง 3 ด้านอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเมืองมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ([Mean] = 3.09)

4. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 พบว่า แต่ละสโมสรที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อทรัพยากรในการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน ต่อกระบวนการ

ในการจัดการสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1 ตามมาตรฐานไทยพรีเมียร์ลีกปี 2010 ทั้ง 10 ด้าน และต่อ
ปัจจัยแวดล้อมนอกทั้ง 3 ด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รุ่งโรจน์ พรขุนทด (2553) ได้ศึกษาการศึกษาการจัดการสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วม
แข่งขันในรายการสπόνเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010 ตามมาตรฐานสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ผล
การศึกษาพบว่า

1. ทรัพยากรในการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพทั้ง 4 ด้านได้แก่ บุคลากร งบประมาณ
เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่และการจัดการอยู่ในระดับดี

2. การจัดการสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการสπόνเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก
2010 ได้แก่ โครงสร้างการแข่งขัน มาตรฐานทางเทคนิค จำนวนผู้ชม ธรรมชาติและการจัดการ
การตลาดและการส่งเสริมการตลาด ขนาดของธุรกิจ การจัดการแข่งขัน สื่อมวลชน มาตรฐานสนาม
ที่ใช้แข่งขัน สโมสรฟุตบอลและองค์ประกอบพื้นฐานอยู่ในระดับดี

3. ปัจจัยแวดล้อมนอก ด้านการเมืองอยู่ในระดับน้อย ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ
มากและด้านสังคมอยู่ในระดับน้อย

4. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการ
สπόνเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า จำนวนผู้ชม ธรรมชาติ
และการจัดการ การตลาดและการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการ
สπόνเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010 ระหว่างสโมสรทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ยกเว้น ขนาดของธุรกิจไม่แตกต่างกัน

วงศ์กร มีสมศักดิ์ (2553) ได้ศึกษาการศึกษาการจัดการทีมฟุตบอลของสำนักงาน
คณะกรรมการอุดมศึกษาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการทั่วไป อยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเงินและ
งบประมาณอยู่ในระดับพอใช้

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการบริหารด้านการวางแผน ด้านการจัดการ
องค์กร ด้านการชี้แนะ และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับดี และ

3. ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ด้านบุคลากร มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
มีงบประมาณสนับสนุนในการเตรียมเพียงพอ สถานที่ฝึกซ้อม ที่พักเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์ และเครื่อง
อำนวยความสะดวกพอเพียง สถานที่ฝึกซ้อม ที่พักเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
การจัดการทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี มีการวางแผนเพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะ มีการแบ่ง
หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน มีการสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับ
นักกีฬา และมีการประเมินผลตลอด

วรุฒม์ โอนพรัตน์วิบูล (2553) ได้ศึกษาปัจจัยการสื่อสารกับการก่อตัวและการธำรง
รักษากลุ่มแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลในไทยพรีเมียร์ลีก ผลการศึกษาพบว่า เมืองทอง อยู่ในเขต
มีการใช้การสื่อสารการตลาดอย่างเป็นระบบ การทำเรือไทยเอฟซี ใช้การสื่อสารการตลาดเพียง

เล็กน้อย พัทยา ยูไนเต็ด มีการสื่อสารการตลาดบางส่วน และจุฬายูไนเต็ดไม่มีการสื่อสารทางตลาดแต่อย่างใด โดยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลในการกระตุ้นตัวของกลุ่มแฟนคลับทุกสโมสรคือ เรื่องสถานที่ ได้แก่ สนามแข่งขันที่ใกล้ชิดชุมชนหรือชื่อสโมสรเป็นชื่ออำเภอมากกว่าจะเป็นส่วนประสมทางการตลาดด้านอื่นๆ ภายในกลุ่มแฟนคลับเมืองทอง ยูไนเต็ดและพัทยา ยูไนเต็ด มีการบางภาระหน้าที่อย่างชัดเจน ตรงข้ามกับกลุ่มแฟนคลับการทำเรือไทย เอฟซีและจุฬา ยูไนเต็ด ส่วนรูปแบบเครือข่ายการสื่อสารมนกลุ่ม เมืองทอง ยูไนเต็ดและจุฬา ยูไนเต็ด ใช้เครือข่ายแบบมีศูนย์กลาง การทำเรือไทย เอฟซีและพัทยา ยูไนเต็ด ใช้เครือข่ายที่ติดต่อกันได้หมดทุกคน ด้านช่องทางการสื่อสารในกลุ่มทุกสโมสรใช้เว็บไซต์และการโทรศัพท์ การก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับเมืองทอง ยูไนเต็ด ส่วนมากเกิดจากผู้ส่งสารที่เป็นเจ้าของสื่อ ได้แก่ สื่อมวลชนและสื่อออนไลน์ แฟนคลับการทำเรือไทย เอฟซีและจุฬายูไนเต็ด เกิดจากผู้ส่งสารที่ไม่ได้เป็นเจ้าของสื่อ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อออนไลน์ และสื่อมวลชน แฟนคลับพัทยา ยูไนเต็ด เกิดจากผู้ส่งสารที่ทั้งเป็นและไม่เป็นเจ้าของสื่อ ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ สื่อบุคคล และสื่อออนไลน์โดยเนื้อหาที่ดึงดูดใจแฟนคลับของทุกสโมสรได้แก่ เรื่องขอพื้นที่ ข้อมูลสโมสร จำนวนแฟนคลับ แนวทางการเชียร์ และการจัดการที่ดีของสโมสร

อุเทน แก้วกัณหาเดชากุล (2554) ได้ศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สโมสรฟุตบอลอาชีพในการแข่งขันไทยพรีเมียร์ลีก ประจำปี 2554 ผลการศึกษาพบว่า

1. สโมสรฟุตบอลอาชีพมีการใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ได้แก่

- 1.1 กลยุทธ์การใช้สื่อที่หลากหลาย
- 1.2 กลยุทธ์การจัดเหตุการณ์พิเศษ
- 1.3 กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ และ
- 1.4 กลยุทธ์การสร้างการจดจำ และ

2. ผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกมีระดับการรับรู้ข่าวสารจากกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ของสโมสรฟุตบอลอาชีพ เกี่ยวกับ กลยุทธ์การใช้สื่อที่หลากหลาย กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ และกลยุทธ์สร้างการจดจำอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08, 2.99 และ 2.69 ตามลำดับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83, 0.70 และ 0.88 ตามลำดับ ยกเว้นกลยุทธ์การจัดเหตุการณ์พิเศษอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99

ชัชวีย์ พุ่มสงวน (2556) ได้ศึกษาการศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยทั้ง 3 สโมสร มีการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ ประกอบไปด้วย ด้านบุคลากรซึ่งมีการบริหารจัดการด้านบุคลากรแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบไปด้วย

1. บุคลากรผู้บริหาร
2. บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล
3. เจ้าหน้าที่สโมสร ด้านทรัพยากร สถานที่ตั้ง ได้รับมาตรฐานจากสมาพันธ์ฟุตบอล

แห่งเอเชีย ด้านนวัตกรรม และความคิดมีการดำเนินงานด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสรได้หลายช่องทาง อีกทั้งมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ภายในสโมสร ด้านการตลาดมีการดำเนินงานทางด้านการตลาดโดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด ประกอบไปด้วย สินค้าและบริการ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ด้านการปฏิบัติการมีโครงสร้างในการปฏิบัติงาน

ที่ชัดเจนมีการสั่งงานเป็นลำดับขั้นตอน มีการติดตามและประเมินผลงาน และด้านการเงินมีการวางแผนมีการกำหนดงบประมาณที่ชัดเจนในการดำเนินงานต่างๆ ภายในสโมสร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ สโมสรฟุตบอลอาชีพควรที่จะให้ความสำคัญกับบุคลากรภายในสโมสรให้มีความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย ทางด้านสถานที่ ควรมีการขยายลานจอดรถในบริเวณรอบๆ สนามแข่งขัน มีบริการรถรับ – ส่ง ทางด้านนวัตกรรมและความคิด ควรที่จะมีการดำเนินงานเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ด้านการตลาด ควรที่จะมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าออนไลน์ ด้านการปฏิบัติการ ไม่ควรมีการแทรกแซงการดำเนินงานของบุคลากรภายในสโมสร นอกจากนี้ต้องมีการนำวิสัยทัศน์เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของสโมสร รวมทั้งด้านการเงิน ควรมีการกำหนดเกณฑ์เงินเดือนที่นักฟุตบอลอาชีพได้รับอย่างชัดเจน

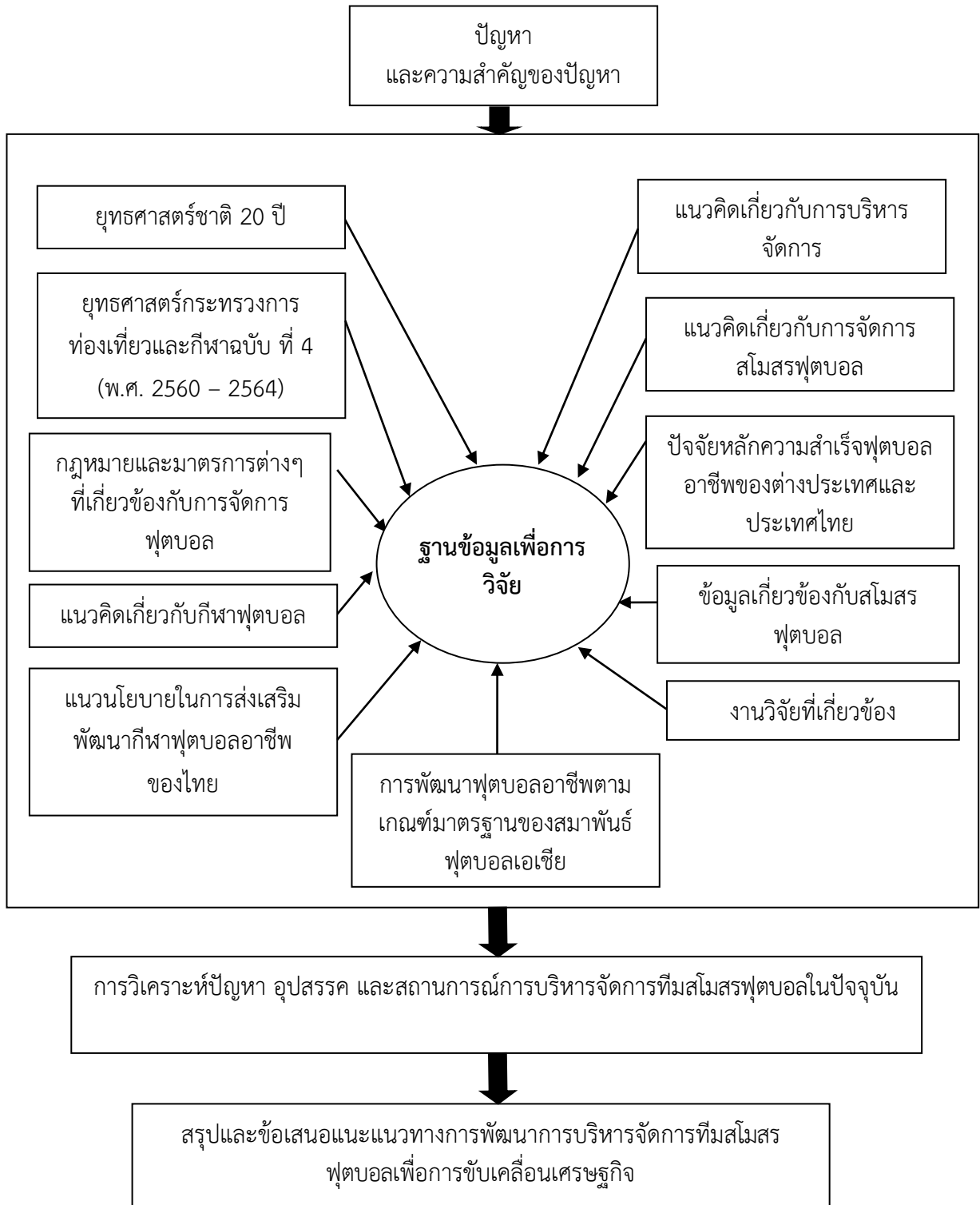
ทาริกา หมั่นแก้ว (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าสังกัดของนักฟุตบอล : กรณีศึกษาสโมสรฟุตบอลจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีสถานภาพในทีม เป็นตัวสำรองมีสถานภาพโสดมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีสัญชาติไทย มีรายได้ 6,000 – 8,000 และมีระยะเวลาในการทำสัญญาจ้างนักฟุตบอลระหว่าง 6 เดือน – 1 ปี ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมของการเลือกเข้าสังกัดของนักฟุตบอล กรณีศึกษา สโมสรฟุตบอลจังหวัดระยองทุกคนให้ความสำคัญต่อการเลือกเข้าสังกัด โดยระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง นักฟุตบอลมีระดับความสำคัญต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าสังกัดของนักฟุตบอลอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด โดยปัจจัยด้านการส่งเสริมสโมสรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านเงินเดือนการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าสังกัดของนักฟุตบอล พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน สถานภาพในทีมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสถานที่และปัจจัยด้านการส่งเสริมสโมสรแตกต่างกัน รายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านการส่งเสริมสโมสรแตกต่างกัน

พลสิทธิ์ ยางนิยม (2561) ได้ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิการนักกีฬาอาชีพ : ศึกษากรณีนักกีฬาฟุตบอล ผลการศึกษาพบว่า เมื่อมีการทำสัญญาจ้างระหว่างสโมสรกับนักกีฬาเพื่อให้เป็นกีฬาอาชีพดังเช่น ในปัจจุบันนี้ ทำให้ต้องมีการศึกษาถึงสถานะทางกฎหมายของสัญญาจ้างระหว่างสโมสรกับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพว่ามีสถานะทางกฎหมายเป็นอย่างไร ระหว่างสัญญาจ้างแรงงาน สัญญาจ้างทำของหรือเป็นสัญญาไม่มีชื่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สัญญาจ้างนักกีฬาฟุตบอลอาชีพเป็นสัญญาจ้างทำของหรือเป็นสัญญาไม่มีชื่อ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า สัญญาจ้างนักกีฬาฟุตบอลอาชีพเป็นสัญญาจ้างไม่มีชื่อ ที่คู่สัญญามีอิสระในการกำหนดข้อตกลงได้เท่าที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และปรับใช้กฎหมายตามหลักกฎหมายสัญญาทั่วไป งานวิจัยฉบับนี้จึงทำการศึกษาถึงสวัสดิการของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อใช้เป็นกฎหมายที่จะส่งเสริมกีฬาอาชีพของประเทศไทยให้มีมาตรฐานเดียวกันกับนานาประเทศ รวมไปถึงมาตรฐานสัญญาจ้างนักกีฬาฟุตบอลอาชีพและสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่นักกีฬาฟุตบอลอาชีพพึงได้รับ

ดังนั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่า สัญญาจ้างนักกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยควรมีการกำหนดสัญญาในรูปแบบสัญญามาตรฐานไว้ในระเบียบข้อบังคับว่า ด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ เพื่อกำหนดให้มีสวัสดิการแก่นักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อันได้แก่ ให้มีการทำประกันภัยและให้มีการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้กับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ อันเป็นสวัสดิการที่นักกีฬาพึงได้รับอย่างเท่าเทียมกันทุกคน รวมไปถึงควรกำหนดเรื่องการเลิกจ้างด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมโดยอ้างเหตุแห่งการบาดเจ็บของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพไว้ในสัญญาจ้างด้วย และให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือนักกีฬาฟุตบอลอาชีพจากการถูกเลิกจ้างอันไม่เป็นธรรม การกำหนดสัญญาจ้างที่เป็นมาตรฐานดังกล่าวก็เพื่อให้ นักกีฬาฟุตบอลอาชีพได้รับความคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันทุกคน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

สรุป

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มาใช้ ได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานที่มีวิสัยทัศน์ และบทบาทในฐานะเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การกีฬา และนันทนาการ เพื่อให้ภาคส่วนต่างๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเหล่านี้ สามารถเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพัฒนาสังคมไทยได้อย่างยั่งยืนเพื่อให้ทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศ สอดคล้องกับแผนในระดับต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามกรอบแนวคิดหลักการของนโยบายของรัฐบาลยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาแหล่ง สินค้า บริการ การอำนวยความสะดวกและการสร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาด
2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน
4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ
5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม และ
6. ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบูรณาการการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ

กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอล ประกอบด้วย

1. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558
2. พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556
3. พระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. 2555
4. บทบัญญัติกฎหมายทั่วไปอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ข้อบังคับลักษณะการปกครองของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

6. ระเบียบว่าด้วยการลงโทษวินัยมารยาทของสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2559 และ

7. ระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้มีการเล่นตั้งแต่สมัย “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เนื่องจากสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลายยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาวิชาการด้านต่างๆ ที่ประเทศอังกฤษ และผู้ที่นำกีฬาฟุตบอลกลับมายังประเทศไทยเป็นคนแรกคือ “เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา)” หรือที่ประชาชนชาวไทยมักเรียกชื่อสั้นๆ ว่า “ครูเทพ” ในช่วงแรกได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ มากมาย ในปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยามขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พุทธศักราช 2459

แนวนโยบายในการส่งเสริมพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของไทย ผลสำเร็จของกีฬาอาชีพในแต่ละประเทศ นอกจากส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในธุรกิจกีฬาอันก่อให้เกิดรายได้ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประเทศ แล้วยังส่งผลต่อเกียรติยศชื่อเสียงของคนในชาติและประเทศนั้นๆ ด้วย เพราะกีฬาเป็นที่สนใจของงานทั้งโลก นักกีฬาประเทศใดมีความสามารถสูงในระดับนานาชาติ คนทั้งโลกก็จะชื่นชมยกย่อง ดังที่นักกีฬาหลายคนของไทยได้ทำมาแล้ว ซึ่งนอกจากจะเป็นการเผยแพร่เกียรติภูมิของชาติแล้วยังเป็นการกระตุ้นให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในชาติตื่นตัวหันมาสนใจเอาใจใส่ในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนา และยกระดับมาตรฐานนักกีฬาในชาติทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ยังส่งผลดีต่ออนาคตของชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อาจกล่าวได้ว่านโยบายการส่งเสริมและพัฒนากีฬาอาชีพของรัฐบาลถือเป็นนโยบายที่ดี ควรที่จะต้องช่วยกันสนับสนุน และผลักดันให้ประสบความสำเร็จให้จงได้ ซึ่งต้องใช้เวลาและความพยายามตลอดจนความร่วมมือของทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

การบริหารจัดการ การบริหารจัดการเป็นกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยอาศัยบุคคลอื่นทำงานให้สำเร็จ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้แล้วล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการต่อเนื่องในการกำหนดภารกิจ และเป้าประสงค์ขององค์การ ภายใต้บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์การ การกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ การใช้อำนาจหน้าที่ในการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ขององค์การที่นำมาใช้สามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

การจัดการสโมสรฟุตบอล การจัดการสโมสรฟุตบอลต้องอาศัยหลักการจัดการและกระบวนการจัดการองค์ประกอบหลายๆ อย่างมาดำเนินการ ดังนี้

1. การปรับปรุงระบบการจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด และองค์กรเครือข่าย
2. พัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาอย่างครบวงจร
3. การจัดระบบการพัฒนากีฬาบุคลากรกีฬา (ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน) สู่มาตรฐานสากล

4. การปรับกระบวนการวิธีการ กระบวนการทำงาน ในการจัดหา/ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก

5. การเสริมสร้างการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและสนับสนุนสู่การเป็นอาชีพ

การพัฒนาฟุตบอลอาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานของสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ของฟุตบอลลีกอาชีพ สโมสรอาชีพ และข้อกำหนดกฎเกณฑ์มาตรฐานด้านต่างๆ ที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (เอเอฟซี) กำหนดไว้

ปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพของต่างประเทศและประเทศไทย องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

1. ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา
2. ด้านระบบการบริหารจัดการ
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านงบประมาณ
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
6. ด้านการพัฒนานักกีฬา
7. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
8. ด้านการพัฒนาระบบการแข่งขัน
9. ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและ
10. ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศองค์กรกีฬาและการสนับสนุน

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสโมสรฟุตบอล สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการซิตี ก่อตั้งขึ้นครั้งแรกภายใต้ชื่อ สโมสรสุขาภิบาลตำบลบางพระ เมื่อปี พ.ศ. 2530 ส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน ประเภท ง. เป็นครั้งแรก และได้แข่งขันจนสามารถเลื่อนขึ้นมาเล่นในระดับประเภท ค. และประเภท ข. ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2542 เปลี่ยนชื่อทีมเป็นสโมสรฟุตบอลเทศบาลตำบลบางพระ ตามการยกระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ 3

ธุรกิจกีฬาทีมสโมสรฟุตบอล

ในการศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอลครั้งนี้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน โดยมีบริบทในการศึกษาถึงสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอลในบริบทต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอล
2. สถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล
3. สรุป

สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับทีมสโมสรฟุตบอล

1. ความเป็นมาของฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

กีฬาฟุตบอลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาด้านวิชาการ ณ ประเทศอังกฤษ และเข้าอบรมจนเกิดความชำนาญในทักษะการเล่นฟุตบอลจึงได้นำกลับมาเผยแพร่สู่ประเทศไทย และมีการนำเสนอเกี่ยวกับการเล่นและสอนฟุตบอลต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรกโดยพระยาธรรมศักดิ์มนตรีหรือ “ครูเทพ” ซึ่งในระยะแรก เกิดการคัดค้านเป็นอย่างมาก เพราะฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีต้นกำเนิดมาจากชาวตะวันตก แต่ต่อมามีการเล่นฟุตบอลจนเป็นที่ยอมรับและกลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดของผู้เล่นและผู้ชมจนถึงปัจจุบันนี้ การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2443 ณ ท้องสนามหลวง ซึ่งเป็นการแข่งขันฟุตบอล คู่ประวัติศาสตร์ระหว่างทีม “ชุดบางกอก” กับทีม “ชุดกรมศึกษาธิการ” โดยเรียกชื่อการแข่งขันครั้งนี้ว่า “การแข่งขันฟุตบอลตามข้อบังคับของแอสโซซิเอชัน” (Association football) และปัจจุบัน เรียกว่า “การแข่งขันฟุตบอลของสมาคม” ซึ่งต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย หรือ ส.ฟ.ท. (The Football Association of Thailand under Patronage of His Majesty the King: F.A.T) ขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2459 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย เริ่มมีความสัมพันธ์และเข้าเป็นภาคีสมาชิกขององค์กรและสหพันธ์กีฬาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2468 ในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยพระองค์มีพระราชดำริให้สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมัครเป็นภาคีสมาชิกของสมาพันธ์ฟุตบอลระหว่างชาติ (FIFA) ต่อมาเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499 ได้รับสิทธิให้ส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 16 ณ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียหรือ “AFC” (Asian football confederation) ซึ่งความสัมพันธ์ในกลุ่มสมาชิกดังกล่าวทำให้มีโอกาสได้จัดการแข่งขันฟุตบอลทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงได้รับเชิญให้เข้า

ร่วมและส่งทีมเข้าแข่งขันในรายการต่าง ๆ อยู่เป็นประจำตามตารางการแข่งขันแบบสากล การจัดการแข่งขันฟุตบอลโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (เปลี่ยนชื่อมาจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย) ได้เริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ. 2511 ซึ่งเป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลระดับนานาชาติ ภายใต้ชื่อการแข่งขัน “ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ” (King’s cup) และต่อมาในปี พ.ศ. 2512 มีการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประจำปีหรือที่เรียกว่า “ฟุตบอลถ้วย ก ข และ ค” หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2539 เริ่มมีระบบการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกขึ้น ภายใต้ชื่อการแข่งขันว่า “ไทยลีก” โดยการแข่งขันดังกล่าวเป็นการนำทีมที่เคยร่วมการแข่งขันในฟุตบอลพระราชทานถ้วย ก มาร่วมการแข่งขันในระบบลีก และต่อมาชื่อของการแข่งขันได้เปลี่ยนไปตามชื่อของผู้สนับสนุนหลัก โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า “จอห์นนี่ วอล์กเกอร์ไทยแลนด์ ซอคเกอร์ลีก” ซึ่งส่วนใหญ่ทีมสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็นทีมในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนในต่างจังหวัดไม่มีโอกาสเข้าชมการแข่งขัน จากนั้นในปี พ.ศ.2542 การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้น เรียกว่า “โปรลีก” เป็นการแข่งขันของทีมจากหลายภูมิภาคในประเทศไทยมีระบบการแข่งขันแบบเหย้า-เยือน ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ทีมจากโปรลีกก็ได้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยลีกเป็นครั้งแรก คือ สโมสรฟุตบอลชลบุรี และสโมสรฟุตบอลสุพรรณบุรีในปี พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นการยกระดับฟุตบอลอาชีพของไทยทั้งไทยลีกและโปรลีกได้รวมตัวเป็น “ฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก” ซึ่งมีคณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลเป็นฝ่ายจัดการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การเป็นลีกฟุตบอลอาชีพอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2552 และมีการเปลี่ยนชื่อการแข่งขันอย่างเป็นทางการว่า “ไทยพรีเมียร์ลีก” โดยมีบริษัท ไทยพรีเมียร์ลีก จำกัด เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลลิขสิทธิ์ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของทุกสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก มี ดร.วิจิต แยมบุญเรือง เป็นประธานบริษัทฯ การแข่งขันดังกล่าวจึงเป็นจุดเริ่มต้นเข้าสู่การแข่งขันฟุตบอลอาชีพในยุคปัจจุบันซึ่งมีระบบการจัดการแข่งขันที่ดีและน่าเชื่อถือ (ภาวิณี ชุ่มใจ, 2559 : 13 – 14)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549 : 20 -21) รายงานว่าการแข่งขัน ไทยแลนด์ โปรวินเชียล ฟุตบอลลีก การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ประเมินการดำเนินงานโครงการนำร่องระยะ 5 ปี (ปี พ.ศ. 2542 – 2547) มีดังนี้

1. สภาพการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ไทยแลนด์โปรวินเชียล ฟุตบอลลีก” ระหว่าง พ.ศ. 2542 – 2547 มีทีมเข้าร่วมแข่งขัน 12 ทีมคือ

- 1.1 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
- 1.2 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
- 1.3 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดนครปฐม
- 1.4 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 1.5 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดจังหวัดสงขลา
- 1.6 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดสตูล
- 1.7 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่
- 1.8 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดนครราชสีมา
- 1.9 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
- 1.10 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดชลบุรี (แทนจังหวัดปัตตานี)
- 1.11 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดอุดรธานี

1.12 ทีมสมาคมกีฬาจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. มีนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมการแข่งขันครั้งที่ 1 จำนวน 304 ครั้งที่ 2 จำนวน 340 คน ครั้งที่ 3 จำนวน 345 คน ครั้งที่ 4 จำนวน 356 คน และครั้งที่ 5 จำนวน 300 คนทำให้นักกีฬาฟุตบอลอาชีพเพิ่มมากขึ้น

3. มีเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอนเข้าร่วมในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ครั้งละ 53 – 60 คน

4. ผลการแข่งขัน 5 ครั้ง ทีมนครสวรรค์ และสุพรรณบุรี มีผลการแข่งขันชนะเลิศอันดับที่ 1 สูงสุด จำนวน 2 ครั้งเท่ากัน และทีมจังหวัดศรีสะเกษ ชนะเลิศอันดับที่ 1 จำนวน 1 ครั้ง

5. งบประมาณสนับสนุนให้กับสมาคมกีฬาจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน

5.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 25,159,996 บาท

5.2 รายได้ของสมาคม ซึ่งได้รับการสนับสนุนของภาคเอกชน (Sponsor) ค่าผ่านประตู และรายได้จากการจำหน่ายของที่ระลึก การประชาสัมพันธ์ และการบริจาครวมทั้งสิ้น ไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท

6. รายได้ของนักกีฬา 3,000 – 10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งแล้วแต่ศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาบางสมาคมจ่ายเฉพาะค่าเบี้ยเลี้ยงต่อวัน ซึ่งอยู่ระหว่าง 100 – 500 บาท

7. รายได้ของผู้ฝึกสอนอยู่ระหว่าง 4,500 – 20,000 บาท ส่วนเจ้าหน้าที่ของทีมมีรายได้ระหว่าง 1,500 – 10,000 บาท ซึ่งขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ของทีมและศักยภาพของสมาคม มีบางจังหวัดไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนเป็นรายเดือน แต่ให้เป็นค่าเบี้ยเลี้ยงรายวัน ซึ่งอยู่ระหว่าง 100 – 300 บาท ยกเว้นสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547 จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงคนละ 500 บาทต่อวัน

8. ศักยภาพนักกีฬาฟุตบอลอาชีพที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ไทยแลนด์ โปรวินเชียล ฟุตบอลลีก” ระหว่าง พ.ศ. 2545 – 2547 มีศักยภาพสูง ได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาทีมชาติ จำนวน 21 คน และได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาสโมสร จำนวน 31 คน จาก 7 จังหวัด

สรุปได้ว่า กีฬาฟุตบอลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการบริพารไปศึกษาด้านวิชาการ ณ ประเทศอังกฤษ และเข้าอบรมจนเกิดความชำนาญในทักษะการเล่นฟุตบอลจึงได้นำกลับมาเผยแพร่สู่ประเทศไทย และมีการนำเสนอเกี่ยวกับการเล่นและสอนฟุตบอลต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรกโดยพระยาธรรมศักดิ์มนตรีหรือ “ครูเทพ”

2. ผลสำเร็จของการแข่งขันฟุตบอลไปสู่อาชีพ

2.1 บุคลากรกีฬาฟุตบอลอาชีพมีเพิ่มมากขึ้น และมีศักยภาพมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้มาตรฐานกีฬาอาชีพ

2.2 ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขันมากขึ้น

2.3 บุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งนักกีฬา เจ้าหน้าที่องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการแข่งขัน และมีกิจกรรมร่วมกันทั่วประเทศ

2.4 มีการอบรม สัมมนาผู้ตัดสินใจ ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม ทำให้มาตรฐานการตัดสินการแข่งขันและการจัดการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น

2.5 เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอล

สรุป ผลสำเร็จของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพ ประกอบด้วย

1. บุคลากรกีฬาฟุตบอล
2. ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขัน
3. บุคลากรด้านการกีฬา
4. มีการอบรม สัมมนาผู้ตัดสินใจ ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม และ
5. เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอล

3. ปัญหาและอุปสรรค

- 3.1 งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดทุนสำหรับการจัดการแข่งขัน
 - 3.2 การบริหารจัดการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการฝึกซ้อม และการแข่งขันของทีมไม่ดีเท่าที่ควร
 - 3.3 รางวัลการแข่งขันไม่เร้าใจให้เข้าร่วมการแข่งขัน
 - 3.4 คุณภาพของบุคลากรกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินใจฟุตบอลอาชีพ ยังไม่ได้มาตรฐานขาดความเป็นมืออาชีพ
 - 3.5 ศักยภาพของนักกีฬายังไม่ได้มาตรฐานระดับมืออาชีพ
 - 3.6 ขาดระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนกฎ ระเบียบ การแข่งขันยังขาดความชัดเจน
 - 3.7 สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน
 - 3.8 รายได้และสวัสดิการนักกีฬาไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพและไม่มีมาตรฐาน
 - 3.9 ได้รับรายได้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตูน้อยมาก
 - 3.10 ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และไม่ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ตลอดจนไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหน้าที่ด้านนี้โดยตรง
 - 3.11 การสร้างแฟนคลับ และสร้างกระแสนิยมมีน้อย
 - 3.12 ผู้สนับสนุนและสิทธิประโยชน์มีน้อย
 - 3.13 ยังไม่มีกฎหมายรองรับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
- สรุปได้ว่า ปัญหาอุปสรรคในการแข่งขันฟุตบอลประกอบด้วย
1. งบประมาณไม่เพียงพอ
 2. การบริหารจัดการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการฝึกซ้อม
 3. รางวัลการแข่งขันไม่เร้าใจให้เข้าร่วมการแข่งขัน
 4. คุณภาพของบุคลากรกีฬา
 5. ศักยภาพของนักกีฬายังไม่ได้มาตรฐานระดับมืออาชีพ
 6. ขาดระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน
 7. สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน
 8. รายได้และสวัสดิการนักกีฬาไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ
 9. ได้รับรายได้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตูน้อยมาก
 10. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
 11. การสร้างแฟนคลับ และสร้างกระแสนิยมมีน้อย

12. ผู้สนับสนุนและสิทธิประโยชน์มีน้อย และ
13. ยังไม่มีกฎหมายรองรับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

4. โครงสร้างอุตสาหกรรมกีฬา

ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาสามารถสร้างรายได้เป็นจำนวนมากจากธุรกิจกีฬา และพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมกีฬาที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดขนาดใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ ของธุรกิจโลกพบว่า มูลค่าทางเศรษฐกิจรวมมากกว่า 400,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการขยายตัวในอัตราส่วนร้อยละ 20 ต่อปี สหรัฐอเมริกาจึงเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมกีฬาใหญ่เป็นอันดับหนึ่งของโลก มูลค่าการตลาดมากกว่าปีละ 210,000 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ส่วนในภูมิภาคเอเชีย สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมกีฬาใหญ่ที่สุด มีมูลค่าทางเศรษฐกิจประมาณ 800,000 ล้านหยวน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ของเงินมาจากจำนวนผู้ชมกีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส แบดมินตัน รวมถึงการจำหน่ายอุปกรณ์กีฬาทุกชนิด ทำให้ประเทศจีนมีรายได้จากการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับกีฬามากขึ้นทุกปี (ปริยวรรณสุวรรณสุนัย, 2554 : 13)

อุตสาหกรรมเปรียบเสมือนตลาด ประกอบไปด้วยผู้ผลิต และผู้ซื้อ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับทักษะด้านการบริหารจัดการ (Management) ด้านการเงิน (Financial) ด้านการตลาด (Marketing) ด้านการประชาสัมพันธ์ (Administration) และด้านธุรกิจสินค้าและบริการ (Business goods and service) (Pitts, Field & Miller, 1991 อ้างถึงใน สงวน จีระไกรโสธร, 2555 : 12) โดยอุตสาหกรรมกีฬาเป็นแหล่งรวมรายได้ของธุรกิจการกีฬา ซึ่งเมื่อนำมารวบรวมและวิเคราะห์แล้วจากความเหมือน (Homogeneously grouped) และความแตกต่างกันภายในกลุ่ม (Heterogeously grouped) ของอาชีพต่าง ๆ (ศรัณยู ยงพานิช, 2557 : 11) สรุปออกมาเป็นโครงสร้างอุตสาหกรรมกีฬารายละเอียด ดังนี้

อุตสาหกรรมกีฬามีประเภท หรือกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 4 ส่วน รายละเอียด ดังนี้

4.1 การบริการทางกีฬา (Sports delivery service) คือ การบริการที่นำเสนอถึงลูกค้าอาทิเช่น ผู้มีส่วนร่วมทางกีฬา (Participant) หรือผู้ชมกีฬา (Spectator) ซึ่งมีลักษณะที่ครอบคลุมถึงกีฬาสมัครเล่น/อาชีพ (Amateur/ professional sport) ธุรกิจกีฬาในภาคเอกชน (Private business sport) ภาษีสนับสนุนทางกีฬา (Tax-support sport) ชมรมอาสาสมัคร (Voluntary clubs) องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรกีฬา (Non-profit sport organization) ฟิตเนสและสถานบริหารร่างกาย (Fitness and sport firms)

4.2 ความต้องการทางกีฬา (Sport requirement) คือ ข้อกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถการสร้างคุณภาพทางการกีฬา (Quality of sport) อาทิเช่น ผู้ฝึกสอนสมรรถภาพทางกาย (Fitness trainer) การรักษาทางการแพทย์ (Medical Care) สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬา (Sport facilities) โครงสร้างองค์กรกีฬา (Governing bodies official) การศึกษาด้านกีฬา (Sport education)

4.3 สินค้าทางกีฬา (Sport product) คือ การผลิตสินค้า และบริการเพื่ออุตสาหกรรมกีฬา อาทิเช่น อุปกรณ์กีฬา (Equipment) เสื้อผ้า (Clothing) โทรทัศน์ดาวเทียม (Satellite television)

4.4 การสนับสนุนการบริการทางกีฬา (Sport support service) คือ การผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กีฬา อาทิเช่น การจำหน่ายของที่ระลึก (Merchandising) การส่งเสริมการขายหรือบริการกีฬา (Promote event) สื่อ (The media) ผู้สนับสนุน (Sponsorship) การรับรองสิทธิ์ (Endorsement)

สรุปได้ว่า โครงสร้างอุตสาหกรรมกีฬามีประเภท หรือกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 4 ส่วน ได้แก่

1. การบริการทางกีฬา (Sports delivery service)
2. ความต้องการทางกีฬา (Sport requirement)
3. สินค้าทางกีฬา (Sport product) และ
4. การสนับสนุนการบริการทางกีฬา (Sport support service)

สถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล

1. การจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (2549 : 111) รายงานว่า จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับรูปแบบและแนวทางจัดตั้งสโมสรฟุตบอลมีดังนี้

- 1.1 สโมสรต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ถูกต้องตามกฎหมาย
- 1.2 ผู้บริหารสโมสรต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารทางด้านธุรกิจ
- 1.3 โครงสร้างของสโมสรต้องชัดเจน โปร่งใสมีผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการบริหาร และสามารถตรวจสอบได้
- 1.4 ตั้งชื่อสโมสรและออกแบบสัญลักษณ์ของสโมสร เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมและธุรกิจ
- 1.5 เพิ่มกระแสความนิยมในการชมฟุตบอล รวมทั้งสร้างและขยายฐานแฟนคลับอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้แฟนคลับเกิดความรู้เป็นเจ้าของและเกิดความจงรักภักดีต่อสโมสร
- 1.6 สร้างรายได้จากธุรกิจกีฬาหรือธุรกิจอื่นๆ รวมทั้งรับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน หรือผู้สนับสนุน เพื่อให้สโมสรสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตนเอง
- 1.7 สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันต้องได้มาตรฐาน พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลักสากล การเดินทางสะดวก ปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของนักกีฬา และผู้ชมในสนาม
- 1.8 ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงแฟนคลับและประชาชน เพื่อให้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของสโมสร

1.9 จัดระบบการแข่งขันให้ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับระบบการแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับโลก

1.10 มีระบบเงินเดือนและสวัสดิการ กฏระเบียบ และเงื่อนไขในการว่าจ้างคัดเลือกให้ได้มาตรฐาน โปร่งใส เช่นเดียวกับระบบธุรกิจอื่นๆ เพื่อความมั่นคงของนักกีฬาและบุคลากรในวงการกีฬา

สรุปได้ว่า การจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้

1. สโมสรต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ถูกต้องตามกฎหมาย
2. ผู้บริหารสโมสรต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารทางด้านธุรกิจ
3. โครงสร้างของสโมสรต้องชัดเจน
4. ตั้งชื่อสโมสรและออกแบบสัญลักษณ์ของสโมสร
5. เพิ่มกระแสความนิยมในการชมฟุตบอล
6. สร้างรายได้จากธุรกิจกีฬาหรือธุรกิจอื่นๆ
7. สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันต้องได้มาตรฐาน
8. ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ
9. จัดระบบการแข่งขันให้ได้มาตรฐาน และ
10. มีระบบเงินเดือนและสวัสดิการ กฏระเบียบ และเงื่อนไขในการว่าจ้างคัดเลือกให้ได้มาตรฐาน

2. แนวทางการส่งเสริมสโมสรฟุตบอลอาชีพ

การที่จะให้สโมสรฟุตบอลอาชีพของไทยประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือจากหลายส่วนซึ่งมีแนวทางที่สำคัญดังต่อไปนี้

จากการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (2549 : 116 – 119) ที่ได้เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมฟุตบอลอาชีพให้เติบโตและมั่นคง มีดังนี้

2.1 นโยบายของรัฐ ต้องมีความชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากรของรัฐให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ รัฐบาลต้องลงทุนทางด้านกีฬา โดยให้ทุกคนมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางกีฬาใช้สถานที่กีฬาของรัฐโดยเท่าเทียมกัน ทางด้านการศึกษาคควรสนับสนุน องค์กรทางกีฬาที่มีศักยภาพ ให้สามารถพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น โดยจัดสรรเงินทุนส่งเสริมการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศ จัดหาผู้ฝึกสอนที่เชี่ยวชาญ สำหรับสโมสรที่ยังไม่มีความสามารถบริหารจัดการตัวเอง รัฐต้องเข้าไปช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

2.2 รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแล ให้ผู้บริหารสโมสร มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดระบบการบริหารที่ถูกต้อง

2.3 ด้านการบริหารควรอยู่ในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล โดยผู้บริหารควรมีความสามารถทางธุรกิจ โปร่งใส ตรวจสอบได้ รัฐบาลต้องเข้ามาดูแลเนื่องจากมีรายได้และผลประโยชน์ รัฐบาลอาจต้องร่วมลงทุนกับสโมสรที่ขาดความสามารถ และมีปัญหาทางการเงิน

2.4 ต้องพัฒนานักกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเทียบได้ หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ เพื่อสร้างศรัทธาและความนิยมของผู้ชมที่ต้องการเห็นความสามารถของนักกีฬาต้องมีแผนหรือโครงการระยะยาวในการพัฒนานักกีฬาดาวรุ่งเพื่อทดแทนนักกีฬาอาชีพ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับสโมสร

2.5 สนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล สะดวกต่อการเดินทางและเข้าชมการแข่งขัน มีการดูแลรักษาที่ดี สะอาด และปลอดภัยต่อนักกีฬาและผู้เข้าชมการแข่งขัน รัฐต้องก่อสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานหลายๆ แห่งในแต่ละท้องถิ่นเพราะสนามกีฬาต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง จึงต้องอาศัยการลงทุนจากรัฐเป็นหลัก

2.6 กำหนดระเบียบการแข่งขันที่ชัดเจน การกำหนดระเบียบการแข่งขันควรเปิดโอกาสให้สโมสรสมาชิก ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ที่ทุกฝ่ายยอมรับ เพื่อให้การจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรมทุกฝ่ายยอมรับ เพื่อให้การจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรมทุกฝ่าย

2.7 ผู้บริหารหรือบริษัทจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการตื่นตัวและความสนใจของประชาชน โดยอาศัยความร่วมมือจากรัฐบาลและเจ้าของสื่อในการสนับสนุนในระยะแรก ต่อเมื่อกิจกรรมดังกล่าวเป็นที่รู้จัก และนิยมจากประชาชนแล้วสื่อทั้งหลายก็จะได้รับผลตอบแทนตามที่ควรจะเป็น

2.8 ควรปลูกฝังความรักความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไป เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าการไปดูกีฬาเป็นกิจกรรมบันเทิงอย่างหนึ่งของสังคมและครอบครัว

2.9 ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคงแข็งแรง ดังนั้น รัฐบาลต้องมีมาตรการต่างๆ ในการสนับสนุน บริษัทห้างร้านหรือกิจกรรมใดๆ ที่สนับสนุนกีฬาในรูปแบบของมาตรฐานภาษี เช่น สามารถลดหย่อนรายได้ของบริษัทหรือนิติบุคคล เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการสนับสนุนกีฬาอาชีพเช่นเดียวกับการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจหรืออุตสาหกรรม

สรุปได้ว่า การที่จะให้สโมสรฟุตบอลอาชีพของไทยประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือจากหลายส่วน ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. นโยบายของรัฐ ต้องมีความชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ
2. รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแล ให้ผู้บริหารสโมสร มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
3. ด้านการบริหารควรอยู่ในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล
4. ต้องพัฒนานักกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเทียบได้ หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ
5. สนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล สะดวกต่อการเดินทาง และเข้าชมการแข่งขัน
6. กำหนดระเบียบการแข่งขันที่ชัดเจน

7. ผู้บริหารหรือบริษัทจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์
8. ควรปลูกฝังความรักความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไป
9. ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคง แข็งแรง

3 แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพ

นอกจากนโยบายการส่งเสริมแล้ว การพัฒนาอย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาให้กีฬาฟุตบอลประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, 2549 : 23)

- 3.1 สร้างกระแสให้ประชาชนหันมาสนใจชมและเชียร์กีฬาฟุตบอลให้มากที่สุด ตลอดจนสร้างแฟนคลับหรือแฟนบอลอย่างจริงจัง
- 3.2 มีการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับเยาวชน จนกระทั่งถึงระดับชาติ จัดให้มีการแข่งขันเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสร้างลีกในระดับเยาวชน
- 3.3 นักกีฬาตลอดจนสโมสรต้องมีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น มีการฝึกซ้อมและการบริหารงานที่ดี
- 3.4 จัดให้มีกองทุนและคณะกรรมการบริหารกองทุน เพื่อพัฒนาการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ โดยรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนให้ก่อนในระยะแรก
- 3.5 ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรฟุตบอลอาชีพให้มีความชัดเจน มีความเป็นเอกภาพ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และมีความเป็นสากล
- 3.6 ดำเนินงานให้มีความพร้อมในรูปแบบสโมสรฟุตบอลอาชีพในทุกด้าน
- 3.7 มีองค์กรกีฬาฟุตบอลอาชีพทำหน้าที่กำกับดูแล การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อขจัดการทำงานที่ซ้ำซ้อน
- 3.8 การจัดการแข่งขันต้องมีความเป็นมาตรฐาน มีความเป็นสากล และมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ไม่ซ้ำซ้อนกัน ตลอดจนต้องมีการจัดการแข่งขันรายการหลักในทั่วภูมิภาคในประเทศไทย
- 3.9 ต้องมีการตรวจรับรองสนามที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานในทุกรายการแข่งขัน
- 3.10 ต้องมีการกำหนดรายได้ขั้นต่ำของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ มีการจดทะเบียนนักกีฬาอาชีพ
- 3.11 มีกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ ทุกสโมสรต้องจดทะเบียนเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพจึงมีสิทธิเข้าร่วมแข่งขัน และมีกฎหมายข้อตกลงเรื่องการย้ายทีม เช่น สัญญาการเป็นนักเตะของสโมสร การยืมตัวนักกีฬาอย่างชัดเจน
- 3.12 ฝ่ายการจัดการแข่งขันต้องประสานกับสื่อมวลชนทุกแขนงที่มีการจัดการแข่งขัน เพื่อช่วยในเรื่องการประชาสัมพันธ์หรือดึงดูดความสนใจของผู้ชม ตลอดจนภาครัฐและเอกชน ควรให้การสนับสนุนในเรื่องของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่
- 3.13 มีข้อกำหนดในเรื่องการประกันสังคม และสวัสดิการที่ชัดเจนให้กับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม ควรจัดหาอาชีพหรือสวัสดิการให้หลังจากเลิกเล่นฟุตบอลอาชีพแล้ว

3.14 มีการจัดรูปแบบด้านการตลาดที่แน่นอน และมีการลดหย่อนภาษีให้กับหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในเรื่องกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ดังนั้นสรุปได้ว่า นอกจากนโยบายการส่งเสริมแล้ว การพัฒนาอย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาให้กีฬาฟุตบอลประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. สร้างกระแสให้ประชาชนหันมาสนใจชมและเชียร์กีฬาฟุตบอลให้มากที่สุด
2. มีการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับเยาวชน จนกระทั่งถึงระดับชาติ
3. นักกีฬาตลอดจนสโมสรต้องมีความรับผิดชอบ
4. จัดให้มีกองทุนและคณะกรรมการบริหารกองทุน
5. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรฟุตบอลอาชีพให้มีความชัดเจน
6. ดำเนินงานให้มีความพร้อมในรูปแบบสโมสรฟุตบอลอาชีพในทุกด้าน
7. มีองค์กรกีฬาฟุตบอลอาชีพทำหน้าที่กำกับดูแล
8. การจัดการแข่งขันต้องมีความเป็นมาตรฐานมีความเป็นสากล
9. ต้องมีการตรวจรับรองสนามที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานในทุกรายการแข่งขัน
10. ต้องมีการกำหนดรายได้ขั้นต่ำของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
11. มีกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ
12. ฝ่ายการจัดการแข่งขันต้องประสานกับสื่อมวลชนทุกแขนงที่มีการจัดการแข่งขัน
13. มีข้อกำหนดในเรื่องการประกันสังคม และสวัสดิการที่ชัดเจนให้กับนักกีฬา

ฟุตบอลอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม และ

14. มีการจัดรูปแบบด้านการตลาดที่แน่นอน

4. การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จต้องพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ โดยเฉพาะบุคลากรทางกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร องค์กรกีฬาและสมาคมกีฬาต้องพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับระดับสากล รวมถึงการพัฒนาระบบการแข่งขันให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการรายงานผล ตลอดจนต้องพัฒนาสมาคมกีฬาและเครือข่ายให้เข้าใจบทบาทจนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา, 2551 : 1)

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนากีฬาฟุตบอล มีดังนี้ (มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา, 2551 : 17 – 18)

4.1 ระบบโครงสร้างองค์กรกีฬาต้องมีข้อบังคับของสมาคมกีฬาที่สอดคล้องกับสหพันธ์กีฬานานาชาติ มีการรับสมาชิกอย่างเป็นระบบ

4.2 ระบบการบริหารจัดการต้องมีเอกภาพ มีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

4.3 ด้านบุคลากร ในระดับบริหารควรมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสหพันธ์นานาชาติ ต้องมีแผนการพัฒนากีฬาทางด้านเทคนิคกีฬา และจัดหมีสถาบันการพัฒนากีฬาทางด้านกีฬา

4.4 งบประมาณมีการจัดสรรงบประมาณที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการนำระบบสิทธิประโยชน์มาเพื่อส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมสนับสนุนสมาคม

4.5 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องมีสนามที่สามารถจัดการแข่งขันตามหลักสากลหรือระดับนานาชาติ รวมทั้งมีสนามฝึกซ้อมและที่พักตามมาตรฐานสากล และเพียงพอแก่นักกีฬา

4.6 การพัฒนานักกีฬามีระบบการคัดเลือกอย่างยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตลอดจนมีระบบการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

4.7 นำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเพียงพอทุกสาขา และประสานงานระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ

4.8 ระบบการแข่งขันสมาคมกีฬาต้องมีระบบการแข่งขันที่สอดคล้องกับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ตลอดจนรับการสนับสนุนจากภาครัฐในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระหว่างประเทศ

4.9 กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวกับกีฬาควรเอื้อต่อการพัฒนางานการกีฬา

4.10 มีการร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา ระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกและสมาคมกีฬาอย่างมีเอกภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จต้องพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ โดยเฉพาะบุคลากรทางกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร องค์กรกีฬา และสมาคมกีฬาต้องพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะต่างๆ ให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับระดับสากล รวมถึงการพัฒนากระบวนการแข่งขันให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการรายงานผล ตลอดจนต้องพัฒนาสมาคมกีฬาและเครือข่ายให้เข้าใจบทบาทจนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. การจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2549 : 5 – 6) ระบุว่า แนวทางการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้

5.1 จัดตั้งโดยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

5.2 มีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ ทำงานเต็มเวลา

5.3 โครงสร้างการบริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพ แบ่งเป็นฝ่ายต่างๆ ซึ่งมีผู้รับผิดชอบฝ่ายต่างๆ ทำงานเต็มเวลา ได้แก่

5.3.1 ฝ่ายบริหาร

5.3.2 ฝ่ายการเงิน

5.3.3 ฝ่ายพัฒนาทีม

5.3.4 ฝ่ายจัดการแข่งขันและสนาม

5.3.5 ฝ่ายประชาสัมพันธ์

5.3.6 ฝ่ายตลาด สิทธิประโยชน์และจัดหารายได้

5.4 ทีมสโมสร มักใช้ชื่อเมืองที่ตั้งของสโมสรและมีชื่อเรียกขานเพื่อให้คนทั่วไปรู้จักทั้งประเทศ พร้อมทั้งมีการออกแบบตราสัญลักษณ์ของทีม และตัวนำโชค เพื่อใช้ในกิจกรรมของสโมสร

5.5 มีการสร้างแฟนคลับ โดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความรักความศรัทธาต่อสโมสร และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสโมสรและให้การสนับสนุนกิจกรรมของสโมสร

5.6 มีการหารายได้ เพื่อให้สโมสรสามารถดำเนินการเลี้ยงตนเองได้ โดยขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน มีฝ่ายการตลาดและสิทธิประโยชน์ที่เป็นมืออาชีพ

5.7 มีสถานที่ฝึกซ้อม และจัดการแข่งขันซึ่งมีความพร้อมและได้มาตรฐาน

5.8 มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อหลากหลาย

5.9 มีระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน

5.10 มีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดีแก่นักกีฬาและบุคลากรของสโมสรเช่นเดียวกับธุรกิจอื่นๆ เพื่อให้มีความมั่นคงในอาชีพ

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้

1. จัดตั้งโดยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
2. มีคณะกรรมการบริหาร
3. โครงสร้างการบริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพ
4. ทีมสโมสร
5. มีการสร้างแฟนคลับ
6. มีการหารายได้
7. มีสถานที่ฝึกซ้อม และจัดการแข่งขันซึ่งมีความพร้อมและได้มาตรฐาน
8. มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อหลากหลาย
9. มีระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน และ
10. มีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดีแก่นักกีฬาและบุคลากรของสโมสรเช่นเดียวกับ

ธุรกิจอื่นๆ

6. ขั้นตอนของการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้

6.1 สโมสรกีฬา โดยแนวทางปฏิบัติสากล ทุกสโมสรต้องสังกัดหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในกรณีที่เป็นสโมสรของจังหวัดก็ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสมาคมกีฬาจังหวัด

6.2 สโมสรต้องขออนุญาตจัดตั้ง กรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต้องทำคำร้องพร้อมเอกสารเสนอต่อสำนักงานเขต กรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในต่างจังหวัดต้องทำคำร้องเสนอนายอำเภอหรือที่ทำการปกครองจังหวัด

6.3 เมื่อได้รับอนุญาตจากสำนักงานเขตแล้ว ผู้ขอจัดตั้งสโมสรต้องไปจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกรณีที่สโมสรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต้องไปขอจดทะเบียนกับสำนักงานเขตที่สำนักงานสโมสรตั้งอยู่กรณีต่างจังหวัดขอจดทะเบียนกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เมื่อได้รับเอกสารการจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วให้ส่งสำเนาเอกสารการจดทะเบียนให้สำนักงานเขตหรือนายอำเภอที่ทำการปกครองจังหวัด

6.4 การจัดเตรียมเอกสารเพื่อประกอบการขออนุญาตจัดตั้งสโมสร มีขั้นตอนดังนี้

6.4.1 การขอรับแบบคำขอจดทะเบียนสโมสร กรณีสโมสรตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครขอรับจากสำนักงานเขต กรณีอยู่ต่างจังหวัดขอรับแบบคำขอจากอำเภอหรือที่ทำการปกครองจังหวัด

6.4.2 ผู้ขอจัดตั้งขอรับเอกสารและสอบถามรายละเอียดจากสำนักงานดังกล่าวในข้อ 4.1

6.4.3 ผู้ขอจัดตั้งศึกษาเอกสาร

6.4.4หารือร่วมกับสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อขอปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับของสมาคมกีฬาจังหวัดให้สโมสรฟุตบอลอาชีพในโครงสร้างการบริหารงานขอสมาคม

6.4.5 จัดประชุมผู้เริ่มการขอจัดตั้งและพิจารณาร่างข้อบังคับสโมสร โดยหารือร่วมกับสมาคมกีฬาจังหวัด

6.4.6 กำหนดข้อบังคับในการเข้าสู่ตำแหน่งของประธานสโมสรและกรรมการบริหารสโมสร โดยปกติประธานสโมสรจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของสโมสรหรือผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากผู้ถือหุ้นและสมาชิกของสโมสร ทั้งนี้ควรมีวาระคราวละ 2 ปี

6.4.7 ขอคำปรึกษาแนะนำจากสำนักงานเขต หรืออำเภอ/กิ่งอำเภอ หรือที่ทำการปกครองจังหวัด

6.4.8 จัดทำเอกสารยื่นต่อสำนักงานเขต (กรุงเทพฯ) กรณีต่างจังหวัดยื่นต่ออำเภอ/กิ่งอำเภอ หรือที่ทำการปกครองจังหวัด

6.5 กรณีการจัดตั้งสโมสรมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมการทำกีฬา ต้องมีหนังสืออนุญาตหรือสนับสนุนจากกรกีฬาแห่งประเทศไทยมาประกอบด้วย

6.6 กรณีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ขอกับสำนักงานเขตที่สโมสรตั้งอยู่ (กรุงเทพมหานคร) หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด (ต่างจังหวัด)

6.7 หากผลการประกอบการของสโมสรมีความมั่นคงและคณะกรรมการบริหารสโมสรมีความประสงค์จะนำสโมสรเข้าจดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อการระดมทุนให้ศึกษาระเบียบการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสามารถขอแบบฟอร์ม หรือคำปรึกษาเพิ่มเติมได้จากสำนักงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สรุปได้ว่า โครงสร้างของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยควรประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติงาน และฝ่ายเทคนิค ต้องสอดคล้องเป็นไปตามที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนดไว้

สรุป

กีฬาฟุตบอลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาด้านวิชาการ ประเทศอังกฤษ และเข้าอบรมจนเกิดความชำนาญในทักษะการเล่นฟุตบอลจึงได้นำกลับมาเผยแพร่สู่ประเทศไทย และมีการนำเสนอเกี่ยวกับการเล่นและสอนฟุตบอลต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก โดยพระยาธรรมศักดิ์มนตรีหรือ “ครูเทพ” ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพประกอบด้วย

1. บุคลากรกีฬาฟุตบอล
 2. ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขัน
 3. บุคลากรด้านการกีฬา
 4. มีการอบรม สัมมนาผู้ตัดสินใจ ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม และ
 5. เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอล
- ปัญหาอุปสรรคในการแข่งขันฟุตบอลประกอบด้วย

1. งบประมาณไม่เพียงพอ
2. การบริหารจัดการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการฝึกซ้อม
3. รางวัลการแข่งขันไม่เร้าใจให้เข้าร่วมการแข่งขัน
4. คุณภาพของบุคลากรกีฬา
5. ศักยภาพของนักกีฬายังไม่ได้มาตรฐานระดับมืออาชีพ
6. ขาดระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน
7. สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน
8. รายได้และสวัสดิการนักกีฬาไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ
9. ได้รับความรู้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตูน้อยมาก
10. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
11. การสร้างแฟนคลับ และสร้างกระแสนิยมมีน้อย
12. ผู้สนับสนุนและสิทธิประโยชน์มีน้อย และ
13. ยังไม่มีกฎหมายรองรับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

โครงสร้างอุตสาหกรรมกีฬามีประเภท หรือกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 4 ส่วน ได้แก่

1. การบริการทางกีฬา (Sports delivery service)
2. ความต้องการทางกีฬา (Sport requirement)
3. สินค้าทางกีฬา (Sport product) และ
4. การสนับสนุนการบริการทางกีฬา (Sport support service)

การจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้

1. สโมสรต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ถูกต้องตามกฎหมาย
2. ผู้บริหารสโมสรต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหาร

ทางด้านธุรกิจ

3. โครงสร้างของสโมสรต้องชัดเจน
4. ตั้งชื่อสโมสรและออกแบบสัญลักษณ์ของสโมสร
5. เพิ่มกระแสความนิยมในการชมฟุตบอล
6. สร้างรายได้จากธุรกิจกีฬาหรือธุรกิจอื่นๆ
7. สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันต้องได้มาตรฐาน
8. ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ
9. จัดระบบการแข่งขันให้ได้มาตรฐาน และ
10. มีระบบเงินเดือนและสวัสดิการ กฎระเบียบ และเงื่อนไขในการว่าจ้างคัดเลือกให้ได้

มาตรฐาน

แนวทางการส่งเสริมสโมสรฟุตบอลอาชีพ การที่จะให้สโมสรฟุตบอลอาชีพของไทย ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือจากหลายส่วนซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. นโยบายของรัฐ ต้องมีความชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ
2. รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแล ให้ผู้บริหารสโมสร มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
3. ด้านการบริหารควรอยู่ในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล
4. ต้องพัฒนานักกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเทียบได้ หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ
5. สนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล สะดวกต่อการเดินทางและเข้าชมการแข่งขัน
6. กำหนดระเบียบการแข่งขันที่ชัดเจน
7. ผู้บริหารหรือบริษัทจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์
8. ควรปลูกฝังความรักความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไป
9. ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคง แข็งแรง

แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพ นอกจากนโยบายการส่งเสริมแล้ว การพัฒนาอย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาให้กีฬาฟุตบอลประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. สร้างกระแสให้ประชาชนหันมาสนใจชมและเชียร์กีฬาฟุตบอลให้มากที่สุด
2. มีการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับเยาวชน จนกระทั่งถึงระดับชาติ
3. นักกีฬาตลอดจนสโมสรต้องมีความรับผิดชอบ
4. จัดให้มีกองทุนและคณะกรรมการบริหารกองทุน
5. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรฟุตบอลอาชีพให้มีความชัดเจน
6. ดำเนินงานให้มีความพร้อมในรูปแบบสโมสรฟุตบอลอาชีพในทุกด้าน
7. มีองค์กรกีฬาอาชีพทำหน้าที่กำกับดูแล
8. การจัดการแข่งขันต้องมีความเป็นมาตรฐานมีความเป็นสากล
9. ต้องมีการตรวจรับรองสนามที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานในทุกรายการแข่งขัน
10. ต้องมีการกำหนดรายได้ขั้นต่ำของนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ
11. มีกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ
12. ฝ่ายการจัดการแข่งขันต้องประสานกับสื่อมวลชนทุกแขนงที่มีการจัดการแข่งขัน
13. มีข้อกำหนดในเรื่องการประกันสังคม และสวัสดิการที่ชัดเจนให้กับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม และ
14. มีการจัดรูปแบบด้านการตลาดที่แน่นอน

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จต้องพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ โดยเฉพาะบุคลากรทางกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร องค์กรกีฬาและสมาคมกีฬาต้องพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ ให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับระดับสากล รวมถึงการพัฒนากระบวนการแข่งขันให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการรายงานผล ตลอดจนต้องพัฒนาสมาคมกีฬาและเครือข่ายให้เข้าใจบทบาทจนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

แนวทางการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีดังนี้ 1. จัดตั้งโดยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมาย 2. มีคณะกรรมการบริหาร 3. โครงสร้างการบริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพ 4. ทีมสโมสร 5. มีการสร้างแฟนคลับ 6. มีการหารายได้ 7. มีสถานที่ฝึกซ้อม และจัดการแข่งขันซึ่งมีความพร้อม และได้มาตรฐาน 8. มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อหลากหลาย 9. มีระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน และ 10. มีเงินเดือนและสวัสดิการที่ดีแก่นักกีฬาและบุคลากรของสโมสรเช่นเดียวกับธุรกิจอื่นๆ

โครงสร้างของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยควรประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติงาน และฝ่ายเทคนิค ต้องสอดคล้องเป็นไปตามที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์กำหนดไว้

บทที่ 4

แนวทางการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีลำดับการศึกษา ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย
2. แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

จากการศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ทีมผู้บริหาร
2. นักกีฬา และ
3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้

เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนี้

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล ซึ่งประกอบไปด้วย ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ซึ่งสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย โดยใช้ทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ เป็นกรณีศึกษา ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านบุคลากร (People) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ได้มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรภายในสโมสรแบ่งออกเป็น 2 ด้าน

1.1 บุคลากรทีมผู้บริหารสโมสร ประกอบด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร/ผู้จัดการทั่วไป ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด ซึ่งบุคลากรทางด้านทีมผู้บริหารเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานทางด้านฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้บริหารเคยทำทีมฟุตบอลในจังหวัดมากกว่า 20 ปี ทำให้ผู้บริหารของสโมสรมีความสามารถในการบริหารจัดการสโมสรได้เป็นอย่างดี

1.2 บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม หัวหน้าผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เลขานุการทีม เจ้าหน้าที่ทีม สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ซึ่งในส่วนของทีมฟุตบอลนั้น สโมสรมีบุคลากรที่มีประสบการณ์ผ่านการทำงานกับสโมสรฟุตบอลอาชีพ

ในประเทศไทยและต่างประเทศ ผู้จัดการทีมมีความรู้ความสามารถทางด้านฟุตบอลอาชีพภายในประเทศ และต่างประเทศ มีประสบการณ์ด้านฟุตบอลจากต่างประเทศ มีผู้ช่วยผู้ฝึกสอนชาวไทยและชาวต่างประเทศ นักฟุตบอลภายในสโมสรทักษะและความสามารถทางด้านฟุตบอล นอกจากนั้นสโมสรได้มีการสร้างพื้นฐานเยาวชนสโมสร โดยในปัจจุบันนักฟุตบอลอาชีพชาวไทยที่ทำงานให้กับสโมสรมากกว่าครั้งทีมนี้เคยเป็นทีมชุดเยาวชนของสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ทีมผู้บริหารสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ซึ่งผู้บริหารต่างมีความรู้ทางด้านจัดการที่ดีในด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย

1. ความรู้การบริหารจัดการทั่วไป
2. ความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล
3. มีความรู้และความสามารถด้านระบบต่างๆ รวมทั้งเรื่องการตลาดด้านการหารายได้

ในส่วนของทีมฟุตบอลนั้น บุคลากรมีประสบการณ์ทางด้านฟุตบอลอาชีพภายในประเทศไทย และฟุตบอลอาชีพในต่างประเทศ มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล นักฟุตบอล นักฟุตบอลอาชีพภายในสโมสรมีทักษะความสามารถทางด้านฟุตบอลที่ดีมีชื่อเสียงภายในประเทศไทยหรือภายในต่างประเทศ ทั้งนี้มีการสร้างความร่วมมือกับทางโรงเรียนเพื่อส่งเสริมด้านการศึกษาของนักฟุตบอลชุดเยาวชนของสโมสรไปพร้อมกับการฝึกทักษะทางด้านฟุตบอล ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์ฝึกเป็นชาวญี่ปุ่น และหัวหน้าผู้ฝึกสอนสโมสรชาวญี่ปุ่น ทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนชาวไทยก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านฟุตบอลและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้กับผู้ฝึกสอนชาวไทย รวมทั้งทักษะด้านฟุตบอลให้กับนักฟุตบอลภายในสโมสร บุคลากรทางด้านเจ้าหน้าที่สโมสรมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ รวมทั้งความรู้ด้านกีฬาฟุตบอล นอกจากนั้นยังมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในวงการกีฬาอีกด้วย ดังคำกล่าวผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “บุคลากรที่เข้ามาบริหารสโมสรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในด้านฟุตบอล และทางด้านการจัดการที่ดี โดยประกอบไปด้วย การจัดการเรื่องฟุตบอล ทีมงานที่มีความรู้ความสามารถเรื่อง ระบบต่างๆ ของสโมสร และเรื่องสปอนเซอร์” “บุคลากรในสโมสรมีประสบการณ์ในด้านฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศ” “ทีมงานผู้ฝึกสอนในปัจจุบันสโมสรใช้ทีมผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศ เพื่อที่สโมสรจะได้รับความรู้ในด้านต่างๆ จากผู้ฝึกสอนที่มีทักษะใหม่ๆ มาทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนชาวไทย มีการแลกเปลี่ยนความรู้กัน”

นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์พบว่า บุคลากรภายในสโมสรมีขวัญและกำลังใจที่ดี โดยทีมผู้บริหารสโมสรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรภายในโดยให้เงินโบนัสพิเศษแก่นักฟุตบอลในรายการแข่งขันต่างๆ ที่สโมสรสมุทรปราการ เข้าร่วม การเซ็นสัญญานักฟุตบอลอาชีพกับสโมสร ปัจจุบันนักฟุตบอลอาชีพเป็นบุคลากรที่สำคัญถ้าได้รับผลตอบแทนที่ดีก็สามารถทำผลงานได้ดีถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สโมสรประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “นักฟุตบอลเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุด ถ้าได้รับผลตอบแทนที่ดี ก็สามารถทำผลงานได้ดีแสดงให้แฟนบอล ได้เห็นอย่างชัดเจน ตรงนี้เป็นส่วนสำคัญ” “โบนัส เงินเดือน ค่าเซ็นสัญญา จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างขวัญและกำลังใจสำหรับสโมสร” “ผู้บริหารมีการให้โบนัสนักเตะในแต่ละนักที่ทำการแข่งขันถ้าเป็นนัดที่สำคัญก็จะมีจำนวนที่มากขึ้น”

2. ด้านทรัพยากร (Resources) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตี มีสถานที่ตั้งของสโมสรอยู่ใน ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ สมุทรปราการ ลักษณะที่ตั้งโดยรอบๆ บริเวณสโมสร ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จอดรถเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามสโมสรมีสภาพปัญหาที่สำคัญด้านการเดินทางมายังสถานที่ตั้งของสโมสร เนื่องด้วยอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร และอยู่ในย่านชุมชนปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหารถติดในเวลาที่สโมสรทำการแข่งขัน อีกทั้งบริเวณรอบๆ สนาม ซึ่งได้ใช้สนามกีฬาจังหวัดสมุทรปราการเป็นสนามเหย้าของสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการซิตี สำหรับทำการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย โดยสนามแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ เมืองใหม่บางพลี 2 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ สามารถจุคนได้ 5,100 คน บางครั้งมีการจัดงานและจัดโชว์สินค้าต่างๆ เป็นประจำ สโมสรได้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยจัดระบบระเบียบของสถานที่ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จอดรถเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าชมการแข่งขัน มีการจัดที่นั่งผ่านการตรวจมาตรฐานสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือ AFC (Asian Football Confederation) พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกแบบครบวงจร พิเศษ สระว่ายน้ำ มีการรักษาความปลอดภัยต่อแฟนบอลและบุคลากรสโมสรในเวลาที่สโมสรทำการแข่งขัน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลว่า “สนามกีฬา มีสภาพที่ดี มีผู้เข้าชมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก” “สถานที่ตั้งของสโมสรมีเส้นทางการเดินทางหลายเส้นทางในการเดินทางมาสโมสร” “การจราจรเป็นปัญหาทำให้แฟนบอลที่เดินทางมายังสนามกีฬาไม่ได้รับความสะดวกสบาย”

ในส่วนของความสำเร็จในอดีตที่สร้างชื่อเสียงให้สโมสรนั้นมาจากการจัดการที่ดีไม่ว่าจะเป็นชุดทีมหลัก หรือศูนย์ฝึก ซึ่งสโมสรมีเอเยนต์นักกีฬาที่ทำหน้าที่ในการเป็นตัวแทนในการติดต่อนักฟุตบอลอาชีพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความสามารถ และมีทักษะมาเข้าร่วมกับสโมสร ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ศูนย์ฝึกที่ทางสโมสรได้มีการจัดตั้งขึ้น และมีการนำทีมงานโดยผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศที่มีความเป็นมืออาชีพเข้ามาทำงานกับสโมสร ผลงานที่ประสบความสำเร็จที่สโมสรได้รับได้แก่ ประสบความสำเร็จคว้า รองแชมป์ คีกลายมาฮาสิกัน พาได้เลื่อนชั้นขึ้นมาเล่นในไทยพรีเมียร์ลีก ในปี 2559 ได้อีกครั้ง ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “สโมสรมีการนำผู้อำนวยการชาวเกาหลีใต้เข้ามาดูแลระบบทีม” “ผู้จัดการทีมหรือผู้อำนวยการสโมสรมีความสามารถในการสรรหานักฟุตบอลและผู้ฝึกสอนมาร่วมงานกับสโมสร”

3. ด้านนวัตกรรมและความคิด (Innovations and Ideas) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตี มีการบริหารจัดการด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสรโดยในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อกับสโมสรสมุทรปราการซิตีได้หลายช่องทางแต่ช่องทางที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตอนนี้คือ

ทางสังคมออนไลน์ (Social Network) เฟสบุ๊ก (Facebook) (www.facebook.com/) และช่องทางเว็บไซต์ของสโมสร (www.samutprakancityfc.com) อีเมล (contact@spcfc.co) หนังสือพิมพ์ สโมสรได้ให้ความสำคัญกับช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เนื่องจากการมีช่องทางการติดต่อสื่อสารหลายทางนั้น นอกจากจะสามารถเพิ่มจำนวนแฟนบอลในสโมสรของตนเองแล้วยังทำให้สโมสรเป็นที่รู้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งโดยสโมสรนี้ยังเป็นสโมสรที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ทางด้านกีฬาที่ได้รับความนิยมภายในประเทศอีกด้วยและมีช่องทางโทรทัศน์ทางด้านกีฬาซึ่งผู้บริหารได้ใช้ประโยชน์ในด้านสื่อสิ่งพิมพ์และโทรทัศน์อย่างเต็มที่ทำให้สโมสรมีจำนวนแฟนบอลเป็นจำนวนมาก อีกทั้งการ

ติดต่อของสโมสรที่มียังมีหลายช่องทางให้แฟนบอลหรือผู้ที่สนใจได้ติดตามความเคลื่อนไหวของสโมสร นอกจากนั้น ยังได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสโมสรกับผู้เข้าชมการแข่งขัน และระหว่างผู้เข้าชมการแข่งขันด้วยกันอย่างต่อเนื่องและมีช่องทางติดต่อของสโมสรที่มีก็เพียงพอในปัจจุบัน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลหลักที่ว่า “สโมสรมีเว็บไซต์สโมสร เฟสบุ๊ก และโซเชียลเน็ตเวิร์คต่างๆ ในการบอกข่าวสารของสโมสรอีกทั้งยังสามารถติดตามได้ทางวิทยุโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่ทางสโมสรได้จัดทำขึ้น” “ผู้ที่มีความสนใจสโมสรสามารถติดตามข่าวสารสโมสรได้หลายช่องทาง”

นอกจากนั้น จากผลการสัมภาษณ์พบว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีเทคโนโลยีอุปกรณ์ในด้านกีฬาฟุตบอลที่สามารถมาช่วยพัฒนาทักษะ ความสามารถ สมรรถภาพหรือการรักษาให้กับฟุตบอลอาชีพภายในสโมสรครบครันและทันสมัย “สโมสรมีศูนย์ฟิตเนส และอุปกรณ์ทางด้านกีฬาฟุตบอลที่ครบครันและทันสมัย”

4. ด้านการตลาด (Marketing) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีได้มีการบริหารจัดการด้านการตลาดโดยมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ ของสโมสรอยู่ที่สถานที่ตั้งสโมสร และสนามแข่งขัน ซึ่งเป็นทำเลที่เป็นจุดสนใจเนื่องจากอยู่ในบริเวณจำหน่ายตั๋ว ทำให้ผู้ชมที่จะซื้อตั๋วก่อนเข้าชมการแข่งขันของสโมสรสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้ที่ร้านขายสินค้าของสโมสรได้ นอกจากนั้น ผู้ที่มีความสนใจที่จะซื้อสินค้า สามารถเปิดเว็บไซต์ของสโมสรเพื่อเข้าไปดูรายละเอียดของสินค้าต่างๆ ของสโมสรได้อย่างครบถ้วน และสามารถสอบถามรายละเอียดได้ผ่านช่องทางโทรศัพท์ อีกทั้งในปีนี้นักสินค้าของสโมสรผลิตขึ้นภายในประเทศ รวมทั้งเสื้อแข่งขันของสโมสรที่ใช้สินค้าจากภายในประเทศโดยสินค้าของสโมสรประกอบไปด้วย เสื้อสโมสรสมุทรปราการซิตี มีทั้งหมด 2 สี ได้แก่ สีน้ำเงิน (สีเหย้า) และสีเหลือง (สีเยือน) และสินค้าต่างๆ เช่น กระเป๋า ผ้าพันคอ หมวก สติกเกอร์ ในส่วนตัวการแข่งขันทางสโมสรได้มีการจัดแพ็คเกจตัวปี โดยประกอบไปด้วย

4.1 แพ็คเกจแพลทินัม ได้รับของที่ระลึกเป็นเสื้อทีมเหย้าสโมสรสมุทรปราการ

4.2 แพ็คเกจโกลด์ ได้รับของที่ระลึกเป็นผ้าพันคอรุ่นพิเศษเฉพาะผู้ถือตัวปีของสโมสร

4.3 แพ็คเกจซิลเวอร์ ได้รับของที่ระลึกเป็นผ้าพันคอรุ่นพิเศษเฉพาะผู้ถือตัวปีของสโมสร

4.4 แพ็คเกจบรอนซ์ ได้รับของที่ระลึกเป็นผ้าพันคอรุ่นพิเศษเฉพาะผู้ถือตัวปี โดยสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ถือตัวปีจะได้รับสิทธิเข้าชมการแข่งขันสโมสรสมุทรปราการซิตีนัดเหย้าหรือนัดที่เป็นเจ้าภาพ ได้รับหนังสือทุกนัดที่สโมสรลงทำการแข่งขันเป็นเจ้าบ้าน สิทธิพิเศษสำหรับวันเกิดได้สิทธิใช้ห้อง VIP (Corporate Hospitality Box) ของสโมสรในการชมการแข่งขันจำนวน 1 นัด จำนวน 2 ที่นั่ง และส่วนลดการซื้อสินค้าในร้านขายของที่ระลึกของสโมสรร้อยละ 20 จำนวน 1 ครั้ง ส่วนตัวเข้าชมในแต่ละนัดที่สโมสรลงทำการแข่งขันมีราคาตั้งแต่ 100 – 200 บาท ดังคำกล่าวที่ว่า “ผู้ที่มีความสนใจสามารถซื้อสินค้าของสโมสรได้ที่ร้านสินค้าที่ระลึกที่สนามแข่งขันของสโมสร”

ในส่วนของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของสโมสรนั้น จากผลการสัมภาษณ์พบว่า สินค้าของสโมสรประกอบด้วย กระเป๋า นาฬิกา ผ้าพันคอสโมสร หมวก พวงกุญแจ สติกเกอร์ เนคไท ที่มีคุณภาพที่ดีมาก อีกทั้งราคายังมีความเหมาะสมกับตัวสินค้า จะเห็นได้จากการขายสินค้าที่ระลึกของสโมสรได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในวันที่สโมสรลงทำการแข่งขันที่สนามของสโมสร

ดังกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “สโมสรโซลินค้าที่ผลิตจากในประเทศไทย ทำให้ราคาของสินค้ามีความเหมาะสมกับตัวสินค้า”

สโมสรสมุทรปราการซิตีได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านการตลาดของสโมสร เป็นอย่างมากเนื่องด้วยสามารถสร้างรายได้และทำให้ชื่อเสียงให้กับสโมสรเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น สโมสรได้ดำเนินงานทางด้านการตลาด โดยการนำนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงระดับโลกและมีทักษะความสามารถทางด้านฟุตบอลที่ดีเข้ามาสู่สโมสร การนำผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศที่มีความรู้ทางด้านฟุตบอลมาร่วมทำงานกับสโมสร การนำบุคลากรสโมสรร่วมงานกับสโมสรฟุตบอลอาชีพในต่างประเทศ เพื่อเป็นการยกระดับทำให้สโมสรเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น การนำสโมสรฟุตบอลอาชีพที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศมาร่วมแข่งขันกับสโมสร ผู้ให้การสนับสนุนหรือผู้ที่มีความสนใจที่จะร่วมงานกับสโมสรก็มีจำนวนเพิ่มขึ้น ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “ในปีที่ผ่านมาสโมสรนำนักเตะต่างประเทศที่มีชื่อเสียงมาร่วมด้วย สามารถสร้างจุดเด่นให้กับสโมสร ทำให้สโมสรได้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากขึ้น”

5. ด้านการปฏิบัติ (Operations) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีโครงสร้างการบริหารจัดการสโมสร แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

5.1 ทีมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สโมสร และ

5.2 ทีมฟุตบอลที่มีทั้งหมด 3 ชุด คือ ชุดเยาวชนสโมสร ชุดทีมสำรองและชุดทีมหลัก

โดยสโมสรมีทีมผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วยประธานสโมสร รองประธานสโมสร กรรมการบริหาร ผู้อำนวยการสโมสร ในการทำงานร่วมกัน และเจ้าหน้าที่สโมสรที่ประกอบด้วยผู้จัดการฝ่ายการตลาด และประชาสัมพันธ์ ผู้จัดการสนามและพิพิธภัณฑ์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ประสานงานผู้เข้าชมการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ฝ่ายดูแลสิทธิประโยชน์นักกีฬา เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการพิเศษ ผู้อำนวยการฝ่ายขายและสปอนเซอร์ ผู้จัดการฝ่ายขายและสปอนเซอร์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายขายและสปอนเซอร์

ในส่วนของทีมฟุตบอล ประกอบด้วย หัวหน้าทีมผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เลขานุการสโมสร แพทย์ประจำสโมสร นักวิทยาศาสตร์การกีฬา เจ้าหน้าที่ทีม นักฟุตบอล ผู้อำนวยการศูนย์ฝึก หัวหน้าผู้ฝึกสอนศูนย์ฝึก นักฟุตบอลเยาวชนในแต่ละชุดจะมีทีมผู้ฝึกสอนในแต่ละชุดในการทำงานโดยชุดทีมหลักของสโมสร ซึ่งถือได้ว่าสโมสรมีโครงสร้างการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ยังพบว่า สโมสรมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในแต่ละปีที่ชัดเจน คือ การได้แชมป์ฟุตบอลรายการต่างๆ ที่สโมสรได้รับการเข้าร่วมการแข่งขันโดยเฉพาะ การได้ไปเล่นรายการ AFC Champion League สโมสรมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกันโดยประกอบไปด้วยทีมผู้บริหารร่วมกับผู้จัดการทีมและหัวหน้าผู้ฝึกสอนเพื่อเป้าหมายคือ การทำผลงานให้ได้ดีที่สุดในทุกๆ การแข่งขันที่สโมสรลงทำการแข่งขัน ซึ่งผลการแข่งขันจะเป็นการประเมินผลงานให้กับบุคลากรด้านทีมฟุตบอลของสโมสร การอยู่ร่วมกันภายในสโมสรอยู่ร่วมกับแบบครอบครัว การทำงานภายในสโมสรมีลักษณะเป็นรูปแบบบริษัทมีเวลาเข้าออกในการทำงาน โดยอำนาจการตัดสินใจจะมีทีมผู้บริหารและผู้อำนวยการสโมสรเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “สโมสรมีการทำงานร่วมกันภายในสโมสร โดยเจ้าหน้าที่สโมสรก็จะทำงานร่วมกับนักฟุตบอลและผู้จัดการทีม

เพราะเรามีความตั้งใจเดียวกันเพื่อให้ออกมาดีที่สุดตามที่ตั้งใจไว้” “ในแต่ละปีสโมสรมีเป้าหมายที่ชัดเจน คือ ได้อันดับ 1 และ 2 เพื่อให้ได้ไปเล่น AFC Champion League”

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีสโมสรพันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยผู้ฝึกสอนชาวญี่ปุ่นจะเป็นผู้จัดการทีมไปอุ่นเครื่องก่อนเข้าร่วมแข่งขัน และสโมสรได้ส่งนักฟุตบอลชุดเยาวชนของสโมสรชาวไทยไปฝึกซ้อมทักษะทางด้านฟุตบอลจากสโมสรประเทศญี่ปุ่น

6. ด้านการเงิน (Finance) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีการบริหารจัดการทางการเงินที่เป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการที่สโมสรสร้างความมั่นใจให้กับบุคลากรภายในสโมสร โดยมีผู้ให้การสนับสนุนที่มีชื่อเสียงมาร่วมงานกับสโมสรเป็นจำนวนมาก มีระบบการตรวจสอบรายรับจ่ายของสโมสร ในส่วนของรายได้ของส่วนใหญ่มีรายได้จากการขายตั๋วเข้าชมการแข่งขันเป็นจำนวนเงินที่สูงรวมรายได้จากการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกสโมสร เสื้อฟุตบอลสโมสร อย่างไรก็ตาม สโมสรก็มีค่าใช้จ่ายที่สูงมากด้วยเช่นกัน การว่าจ้างใช้ผู้ฝึกสอนต่างประเทศ นักฟุตบอลชาวต่างประเทศ ที่ทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนชาวไทยมีค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนที่สูงมาก ที่สร้างรายได้ให้กับสโมสร นอกจากนี้ สโมสรยังให้ความสำคัญกับผลงานในสนามเนื่องด้วยถ้าสโมสรมีผลงานในสนามที่ดีได้รับแชมป์สามารถได้ไปเล่นรายการ เอเอฟซี แชมเปียนลีก (AFC Champion League) จึงมีผู้สนใจเข้ามาร่วมงานกับสโมสรเป็นจำนวนมาก ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “การบริหารจัดการทางการเงินก็มีความเป็นมืออาชีพมาก เพราะในแต่ละเดือนทางสโมสรได้จ่ายเงินให้กับ นักเตะ ผู้ฝึกสอน ทีมงานต่างๆ เป็นจำนวนมาก มีการตรวจสอบตลอดเวลาในทุกๆ ด้าน”

“สโมสรให้ความสำคัญกับรายการแข่งขัน รายการไทยพรีเมียร์ลีก เป็นลำดับแรก เอฟเอ คัพ และโตโยต้าลีกคัพ ในลำดับต่อมา”

ผลตอบแทนสูงสุดที่สโมสรได้รับ คือ การมีผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) จากบริษัทที่มีชื่อเสียงเข้ามาให้การสนับสนุนจำนวนมาก นอกจากนั้นยังมีแฟนบอลให้ความสนใจและติดตามการแข่งขันของสโมสรเป็นจำนวนมาก การที่สโมสรเป็นที่รู้จักมากขึ้น ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “สโมสรได้รับการสนับสนุนจากสปอนเซอร์ต่างๆ ที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมาก สังเกตได้จากเสื้อสโมสรที่มีสปอนเซอร์เป็นจำนวนมาก”

7. ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ รายละเอียดดังนี้

7.1 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านอัตลักษณ์ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า ตราสโมสรแสดงถึงคุณค่าสโมสรในความเป็นตัวตนและที่มาของสโมสร โดยที่สัญลักษณ์สโมสรมีเรื่องราวความเป็นมาที่ชัดเจน ซึ่งทำให้สโมสรเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจ อีกทั้งการเกิดคุณค่าและมีความทันสมัย การกำเนิดของตราสโมสรเป็นแนวคิดของผู้บริหารที่ต้องการให้สโมสรเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ต้องมีจุดเด่นที่ไม่เหมือนใคร มีความเป็นเฉพาะตัวของสโมสร ซึ่งต้องใช้นักออกแบบตราสินค้าที่เป็นมืออาชีพเพื่อความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของสโมสรด้านการใช้สีในตราสัญลักษณ์สโมสรต้องมีความหมาย และสามารถใช้เป็นเอกลักษณ์ของสโมสรกับชุดแข่งขัน สินค้าต่างๆ ของสโมสรได้เป็นอย่างดี ดังนั้น สโมสรที่ประสบความสำเร็จในด้านการบริหาร มีวิธีการดำเนินการ คือ ต้องมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองและแสดงความเป็นตัวตนที่แตกต่างจากสโมสรอื่น ดังข้อความที่ว่า “สร้าง

อัตลักษณ์ มีแนวทางชัดเจนในการบริหารฟุตบอลมีภาพลักษณ์กับคน เข้าถึงได้ความโดดเด่นขึ้นมา สร้างค่าเพื่อให้ค่าจำกัดความขึ้นมาเพื่อสร้างความแตกต่างกับคนอื่น” “คิดว่าต้องมีการตลาดเข้ามา เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก ทั้งในประเทศไทยและในเอเชียด้วย โดยการหาความเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร”

7.2 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านสินทรัพย์ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรที่มีสนามแข่งขันเป็นของตนเอง และได้รับการรับรองมาตรฐานจากสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ในระดับ เอคلاس โดยจัดการระบบเข้า-ออกของแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นมืออาชีพ เช่น เส้นทาง เข้า-ออกของนักฟุตบอลที่ปลอดภัย ห้องทำงานของผู้สื่อข่าวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน เป็นต้น ส่วนรูปแบบลักษณะของสนามไม่มีลู่วิ่งกันระหว่างสนามและที่นั่งคนดู ที่นั่งชมการแข่งขันมีความรู้สึกสบาย การบริการด้านที่จอดรถ ห้องน้ำ มีความสะอาด และเพียงพอต่อจำนวนแฟนคลับที่เข้ามาชม-เชียร์ นอกจากนี้ บริเวณรอบๆ สนามแข่งขันมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับแฟนคลับที่มาถึงก่อนเวลาแข่งขัน

สำหรับกิจกรรมของผู้สนับสนุนที่ดำเนินอยู่รอบๆ สนาม มีรูปแบบที่สนุกสนาน ดึงดูดใจให้แฟนคลับได้เข้าร่วมอย่างทั่วถึง และมีการแจกของรางวัลต่างๆ อีกมากมาย ในระหว่างรอบชมการแข่งขัน โดยสิ่งสำคัญ คือ เน้นให้สนามแข่งขันเป็นแหล่งให้ความสนุกสนานแก่แฟนคลับ ในส่วนของการตกแต่งสนามต้องมีความสะอาดอยู่เสมอ มีความสวยงามและทันสมัย ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังคำกล่าวที่ว่า “สนามสโมสรได้รับการรับรองในชั้นเกรดเอ ระบบความปลอดภัยทุกอย่างได้รับการยืนยันว่าได้รับมาตรฐาน”

“สนาม คุณค่าอยู่ที่การเป็นมืออาชีพ ปลอดภัย มีมาตรฐาน การเข้าออก การใช้ตั๋วสแกน ทุกบัตรมีที่นั่งไม่มีตั๋วยืน สนามสโมสรไม่ได้สร้างเพื่อเป็นอาชีพ แต่เราก็กทำให้เป็นมืออาชีพ จากการปรับปรุงสนาม เช่น การเข้าออกของกลุ่มผู้ใช้สนาม ทุกกลุ่มมีเส้นทางของตนเองตามหน้าที่ความปลอดภัยตลอดเส้นทาง ในทุกๆ หน้าที่ของตน มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ หน้าที่ชัดเจน เอกอภุมารอบให้เกิดการบังคับทุกอย่างเกิดจากบทเรียนที่ผ่านมา”

“มาตรฐานการจัดการสนาม สนามไม่พร้อมแต่ก็ปรับเปลี่ยนแก้ไขให้ทำได้ตามมาตรฐานโดยการให้ผู้ประเมินมาดูและออกแบบ ปรับแก้ไขก่อน AFC มาตรวจสอบ และสามารถผ่านเกณฑ์และได้รับการรับรองมาตรฐาน”

“เรื่องภูมิทัศน์ ให้คนที่เข้ามาอยากมาซ้ำและชวนคนอื่นให้มาเพิ่มขึ้น สมัยใหม่คนมาล่วงหน้าก่อน 2 ชั่วโมง มีชุมชนและกิจกรรมให้คนทำ มีที่กิน มีที่ดู รวมถึงสปอนเซอร์มาจัดกิจกรรมด้วย”

“เน้นเรื่องบริการให้เกิดความสุข สิ่งอำนวยความสะดวกต้องมาก่อน ที่จอดรถสะดวกสบาย ที่นั่งดี เจ้าหน้าที่บริการ ต้องเป็นผู้นำในการบริการ แฟนบอลที่มาดูมีคลาสมากกว่าทีมอื่น”

7.3 การบริหารทรัพยากรการเงิน คุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สินค้าประเภทชุดแข่งขันเป็นสินค้าที่ขายดีที่สุด รองลงมาเป็นสินค้าประเภทที่สามารถใช้เป็นอุปกรณ์ในการเชียร์ได้ อาทิเช่น ผ้าพันคอ หมวก เป็นต้น สำหรับสินค้าชนิดอื่นๆ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้รับความนิยม เช่นกัน โดยสโมสรที่ประสบความสำเร็จมีการจำหน่ายเสื้อ

ได้มากถึงห้าแสนตัวในปีที่ผ่านมา เนื่องจากราคาเหมาะสม แฟนคลับ สามารถซื้อได้ เนื่องจากสโมสรได้มีการผลิตสินค้าโดยเอง สามารถควบคุมต้นทุน รวมถึงคุณภาพของสินค้าได้ จึงทำให้สินค้ามีคุณภาพ ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ของสโมสรเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับสโมสรได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การออกแบบสินค้ายังมีความทันสมัย ทั้งรูปแบบ และสีสันทัน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ สโมสรที่ประสบความสำเร็จยังมีร้านขายสินค้าในห้างสรรพสินค้าชั้นนำของจังหวัด และขยายไปยังจังหวัดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อสูง วิธีการดังกล่าวเป็นกลยุทธ์ของสโมสรที่ทำให้สินค้าได้เข้าถึงแฟนคลับมากขึ้น อีกทั้งยังมีการร่วมมือกับผู้สนับสนุนสโมสรในการผลิตสินค้าที่มีตราสัญลักษณ์ของสโมสรออกมาขายสู่ตลาดอีกด้วย เช่น เคสโทรศัพท์ แบตเตอรี่ และสโมสรที่ประสบความสำเร็จยังมีเป้าหมายในการขยายกลุ่มลูกค้าที่เป็นนักสะสมโดยการร่วมมือกับแบรนด์สินค้าชื่อดังในการผลิตสินค้าที่เป็นตราสัญลักษณ์สโมสร ซึ่งได้รับความนิยมในกลุ่มเฉพาะได้อย่างดี เกิดกระแสการสะสมสินค้าที่มีตราสัญลักษณ์ของสโมสรฟุตบอลในด้านคุณค่าการรับรู้ประสิทธิภาพของผลการแข่งขัน สโมสรที่ประสบความสำเร็จมีเป้าหมายว่า ต้องได้รับชัยชนะทุกเกมการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ชมมีความสุขและมีความสุขที่ได้เข้ามา ชม-เชียร์ ซึ่งการได้รับชัยชนะเป็นการสร้างคุณค่าให้กับสโมสรในทุกมิติ และผลตอบแทนที่ได้จากผลการแข่งขันนำมาซึ่งการประสบความสำเร็จของสโมสร ดังคำกล่าวที่ว่า

“เป็นเรื่องของผลการแข่งขันที่แฟนคลับให้คุณค่าต่อสโมสร ด้านการบริหารจัดการสโมสรเป็นสโมสรอาชีพทีมแรกของประเทศเป็นระบบอาชีพจริงๆ มีด้านการตลาด เพื่อสร้างรายได้อย่างจริงจัง มีเจ้าหน้าที่ทำงานอย่างเต็มเวลาในทุกฝ่าย”

“สิทธิประโยชน์ของสโมสรที่ให้แฟนคลับ มีสิทธิพิเศษมากมาย”

“บทสรุป ผลงานเป็นสิ่งที่ตัดสินในทุกอย่าง การชนะทำให้เกิดความสุขกับทุกคน”

“รวมถึงผลงานก็ทำได้ดี ได้เล่น AFC เริ่มมีทีมประเทศอื่นไปเป็นที่รู้จักจังหวัดมากยิ่งขึ้น”

“ตัวสินค้า คือทีม ผลงานดีมากอยู่ในอันดับที่ดีตลอด”

“กระแสที่ใช้เงินมากไม่สามารถทำได้ ต้องบริหารให้สโมสรเดินได้ด้วย ความมั่นคง โดยการรักษาสมาชิกในทุกๆ ด้านให้เหมาะสม”

“การทำให้สโมสรมีความยั่งยืน รายได้หลักจากการขายของที่ระลึกและสปอนเซอร์ และสปอนเซอร์ขึ้นอยู่กับผลงาน จึงเห็นสโมสรฟุตบอลในประเทศไทยล้มหายตายจากไปเยอะ แนนอนต้องรักษามาตรฐานตรงนั้นให้ได้”

7.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จักผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรที่ประสบความสำเร็จต้องมีภาพรวมให้กับสโมสรและนักฟุตบอลมีการแสดงออกไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสโมสรจะมีการเปลี่ยนภาพรวมของสโมสรทุกปี เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร และนักฟุตบอล ซึ่งนักฟุตบอลต้องระเบียบ วินัยในการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ มีความศรัทธา และพร้อมที่จะทุ่มเทให้กับสโมสรอย่างแท้จริง บุคลิกภาพของนักฟุตบอล มีลักษณะการเล่นฟุตบอลที่ทุ่มเทและเต็มที่ให้กับเกมการแข่งขัน นอกจากนี้สิ่งสำคัญสำหรับนักฟุตบอล คือการเข้าถึงได้ง่าย และให้ความเป็นกันเองกับแฟนคลับ ในที่นี้หากนักฟุตบอลเปรียบเสมือนนักแสดง การให้ความสนุกสนานกับแฟนคลับทั้งในสนาม และนอกสนามเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้คุณค่าของสโมสร

มีมากขึ้น ดังนั้นนักฟุตบอลจะต้องมีบุคลิกภาพที่น่ามอง มีความเป็นนักกีฬาอาชีพ ทั้งเรื่องการแต่งตัวที่เหมาะสม และสะอาด รวมถึงนักฟุตบอล ประพฤติตนอยู่ในกฎ ระเบียบของสโมสร และสามารถเข้าใจระบบการเล่นฟุตบอลของสโมสรได้อีกด้วย

นอกจากนี้ สโมสรที่ประสบความสำเร็จ ยังมีนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติประเทศอยู่ในสโมสร เพื่อเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับสโมสรได้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ส่งผลให้สโมสรมีแฟนคลับติดตามชม-เชียร์สโมสรมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ การมีนักฟุตบอลต่างชาติทั้งในเอเชีย และยุโรปมาร่วมในทีม เป็นผลให้สโมสรเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นเช่นกัน

สำหรับด้านผู้ฝึกสอน สโมสรที่ประสบความสำเร็จ มีผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ เพื่อทำให้สโมสรมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น โดยผู้ฝึกสอนต้องมีบุคลิกและความสามารถของความเป็นมืออาชีพ สามารถควบคุมนักฟุตบอลให้อยู่ในกฎระเบียบได้ และผู้ฝึกสอนสามารถเข้าถึงได้ง่ายเช่นเดียวกับนักฟุตบอล และมีความเข้าใจระบบการเล่นของสโมสรได้เป็นอย่างดี และด้านผู้บริหาร สโมสรที่ประสบความสำเร็จมีความเป็นมืออาชีพในการบริหาร ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล มีความรักในกีฬาฟุตบอล มีความเป็นกันเองกับทั้งแฟนคลับ นักฟุตบอล และเจ้าหน้าที่ในสโมสร ที่สำคัญผู้บริหาร ไม่ก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ดังคำกล่าวที่ว่า “ปัจจุบันนักฟุตบอลเหมือนเป็นสินค้าของสโมสร”

“การพัฒนาบุคลากรของทีมทั้งหมด ถ้าผลงานดีสปอนเซอร์จะวิ่งเข้าหาสโมสร ปริมาณเม็ดเงินน้อย ทุกอย่างขึ้นอยู่กับผลงาน พัฒนาเยาวชนให้แข็งแกร่งมาสู่ทีมชุดใหญ่”

“ต้องรู้จักยืนของสโมสรเพราะสโมสรเน้นเรื่องเยาวชนจึงเกิดความรักภักดีกับสโมสรอยู่มาเป็นสิบๆ ปีอยู่มากกว่าอยู่บ้าน มาจากการแสวงหา จนมาถึงวันนี้ สุดท้ายเกิดความผูกพัน จนไม่ไปไหน มีนักบอลแบบนี้มากเป็นสายเลือด”

“ปีนี้นักฟุตบอลเป็นดารา จับนักฟุตบอลมาถ่ายรูป เข้าสู่สตูดิโอ ทำการโฆษณาทุกแบบ ทำให้ดูสะอาด ใส และริมสโมสรเปลี่ยนทุกปีเพื่อทำให้เกิดสโลแกนว่าเราจะไปทางไหน”

“หาอย่างไรบอลถึงจะสนุก จะตื่นเต้น สเตเดียมเหมือนโรงละคร ทำอย่างไรให้ใครเป็นพระเอก”

“เป้าหมายต่อไปเพื่อเป็นที่รู้จักในอาเซียน การใช้ฟุตบอลในการส่งออกนำเข้านักเตะต่างประเทศ เช่น Robert Bernard Fowler เป็นต้น การทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จัก”

“ซื้อนักเตะต่างชาติที่มีชื่อเสียงมาสู่ทีม จะมีแฟนคลับของนักเตะคนนั้นจากประเทศของเขาตามมาชมเพราะอยากรู้ว่าคนที่ตนชื่นชอบไปเล่นให้กับทีมไหน ประเทศไหน เป็นต้น”

“ภาพลักษณ์ของนักฟุตบอล ปัจจุบันนักฟุตบอลไม่ได้เตะบอลอย่างเดียว ต้องมีการจัดการกับตนเอง การดูชีวิตของนักฟุตบอลคือสนใจนักฟุตบอลทั้งในและนอกสนาม วิธีการสร้างภาพลักษณ์ ทำให้นักฟุตบอลจับต้องได้ มีปฏิสัมพันธ์ มีเป็นเรียลตี้ สร้างกิจกรรมให้เข้าถึงและจับต้องได้”

“พยายามดึงนักเตะทีมชาติมาเล่นกับสโมสร เพื่อดึงสปอนเซอร์มาสนับสนุนทีมด้วยเช่นเดียวกับทีมต่างๆ ในต่างประเทศ ที่ดึงนักเตะที่มีชื่อเสียงเข้ามาร่วมทีม การที่มีนักเตะทีมชาติมาเล่นกับสโมสร ทำให้เห็นว่าทีมเรามีศักยภาพในการเล่น”

7.5 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรที่ประสบความสำเร็จเป็นสโมสรที่มีความเป็นท้องถิ่นนิยมเป็นฐานแฟนคลับ แฟนคลับ

มีความศรัทธาและความรักในจังหวัดบ้านเกิดเป็นสิ่งที่ยึดความภาคภูมิใจและความผูกพัน นอกจากนี้ การให้สิทธิพิเศษสำหรับแฟนคลับ เช่น การให้ซื้อบัตรชมเกมการแข่งขันก่อนบุคคลทั่วไป และสามารถซื้อบัตรเข้าชมการแข่งขันให้กับบุคคลอื่นได้ เป็นเหตุผลที่ทำให้แฟนคลับมีความรู้สึกถึงความเป็นบุคคลพิเศษของสโมสร ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและผูกพันกับสโมสร การจัดกิจกรรมสำหรับแฟนคลับ สามารถเพิ่มความภาคภูมิใจและความผูกพัน เช่น การพบปะกับแฟนคลับ เป็นต้น ดังเช่น สโมสรที่ประสบความสำเร็จมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติทุกครั้งหลังเกมการแข่งขันในฐานะทีมเหย้า คือ การไปรับประทานอาหารในตลาดได้รุ่ง เพื่อให้แฟนคลับได้ใกล้ชิดกับนักฟุตบอล ทำให้นักฟุตบอลสามารถเข้าถึงได้ง่าย

อีกทั้ง การผลักดันนักฟุตบอลจากอะคาเดมี่ของสโมสรมาเข้าร่วมในทีมอาชีพ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและความผูกพันกับสโมสร ในเรื่องระยะเวลาที่ฝึกซ้อมและการอยู่ร่วมกันของนักฟุตบอลสโมสรที่ประสบความสำเร็จให้ความสำคัญเรื่องการให้บริการที่ดีต่อแฟนคลับ และต้องการให้ความสนุกสนานแก่แฟนคลับให้มากที่สุดเพื่อรักษาแฟนคลับให้เหนียวแน่น และดึงกลุ่มแฟนคลับใหม่เข้ามาเพิ่มขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า “รักในจังหวัด แต่ละปีใช้ผลงานของสโมสรเป็นตัวสร้างความผูกพันและความภาคภูมิใจ การทำฟุตบอลอาชีพอย่างจริงจังพัฒนาทุกระบบอย่างจริงจังเป็นเรื่องของฟุตบอลล้วนๆ มี Style การเล่นที่สนุกและดูดี”

“ความผูกพันกับนักฟุตบอล ทีมต้องประสบความสำเร็จ เล่นเต็มที่ สร้างความประทับใจให้กับแฟนคลับ ผลงานก็มีส่วนสำคัญ แต่การเล่นให้เกิดความประทับใจต่อแฟนคลับเป็นสิ่งสำคัญ”

“อะคาเดมี่ ทำให้เกิดความรักรักความผูกพันกับสโมสรเป็นสิ่งที่ดีมาก”

“ให้แฟนคลับได้รับความสะดวกสบายและรู้สึกเป็นบุคคลสำคัญของสโมสร ตัวปีจะคุ้มค่ากว่าการซื้อตัวตามปกติ มีของให้ มีสิทธิในการเลือกที่นั่งที่ดีที่สุด เพื่อให้ความรู้สึกพิเศษ และสามารถซื้อตัวได้ก่อนคนอื่น มี Member day สมาชิกซื้อได้เลย และจะสามารถซื้อให้คนอื่นได้ด้วยเลย เหมือนเป็นคนสำคัญเหมือนอวดแข่งกับเพื่อนๆ ได้ จะรู้สึกดี”

“เป็นท้องถิ่น กระแสท้องถิ่นนิยม ไม่ใช่องค์กรต่างๆ คนเกิดที่นี้ทำงานที่นี้ มีบุญคุณกับถิ่นนี้ ทำให้ผูกพัน”

“การพบปะแฟนคลับมีกิจกรรมที่ร่วมกันตลอด ให้แฟนคลับมาเตะบอลในสนามนักเตะมาร่วมกิจกรรม”

“ความภาคภูมิใจ เป็นความผูกพันกับท้องถิ่นเนื่องจากเป็นทีมฟุตบอลของท้องถิ่นของจังหวัดชอบความเป็นตัวตนของตนเองและต้องประสบความสำเร็จด้วย”

“การดูแลแฟนบอลถ้าทำได้จะทำให้ทีมแข็งแกร่งขึ้น การดึงสปอนเซอร์ก็จะมาได้ และสามารถดึงแฟนบอลที่มากดูบอลไปเป็นแฟนบอลของสปอนเซอร์ด้วย”

7.6 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านการตระหนักรู้ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรมีวิธีการสื่อสารกับแฟนคลับให้เกิดการระลึกถึง โดยสโมสรที่ประสบความสำเร็จมีกิจกรรม CSR ของสโมสร เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ต้องการ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้สนับสนุนเป็นเจ้าของทำให้สโมสรเป็นที่รู้จักของประชาชน เช่น การเปิดคลินิกสอนฟุตบอลให้แก่เยาวชนในโรงเรียน หรือในชุมชน รวมถึงการไปร่วมกิจกรรมยังนานาประเทศทั้งในเอเชียและยุโรป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ สโมสรที่ประสบความสำเร็จให้ความสำคัญเรื่องดังกล่าว และ

เข้าร่วมกิจกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ การตั้งฉายาให้กับสโมสรและนักฟุตบอลเป็นวิธีการที่ทำให้แฟนคลับจดจำสโมสรได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “นักฟุตบอลจากอะคาเดมี่ทำให้เกิดความตระหนักรู้ของสโมสร สโมสรส่งเยาวชนไปแข่งขันในต่างประเทศ ซ้อมเข้ามาเพื่อเติมเต็มสโมสร”

“ป้ายสโมสรมีแค่ในจังหวัดต้องออกไปสู่ต่างจังหวัด ออกนอกพื้นที่ของขอบเขตการประชาสัมพันธ์ งบประมาณเป็นอุปสรรค เพราะสโมสรมีงบประมาณจำกัด”

“ต้องควบคุมทุกอย่างให้แน่นในทุกๆ เรื่อง มีฉายา เอามาจากการอ่านการ์ตูน การมีฉายาจะทำให้จดจำ ติดตาม มีการสื่อสารออกไปตามฉายาเพื่อการจดจำ”

“ล้อเลียน ทีมเราชอบเอานักเตะต่างชาติที่หมดสภาพมาเล่น เป็นกลยุทธ์ในการสร้างข่าวไปสู่คนทั่วโลกในการดึงแฟนบอล ทุกปีสโมสรต้องมีนักเตะต่างชาติเข้ามาอย่างน้อย 1 คน”

7.7 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านสื่อสารและเครือข่ายผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ของสโมสรที่ประสบความสำเร็จ มีการใช้สื่อทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา รถแห่ประชาสัมพันธ์ สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เป็นต้น สโมสรที่ประสบความสำเร็จ มีการจัดทำคลิปวิดีโอ เพื่อนำเสนอกิจกรรมการฝึกซ้อมของนักฟุตบอล ช่วงเวลาในเกมการแข่งขันที่สนุกสนาน รวมถึงกิจกรรมในการฝึกซ้อมของนักฟุตบอลในสโมสร เพื่อให้แฟนคลับได้ติดตามข่าวสารของสโมสรและนักฟุตบอลที่เป็นที่ชื่นชอบของตนเอง ในส่วนสโมสรที่ประสบความสำเร็จที่เป็นทีมจากต่างจังหวัด สามารถติดป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ใจกลางจังหวัดขนาดใหญ่ เพื่อให้คนในจังหวัดขนาดใหญ่ได้รู้จักชื่อสโมสรฟุตบอล การทำนิตยสารสำหรับขายในวันที่มีเกมการแข่งขัน เพื่อแนะนำนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่อื่นๆ รวมถึงนำเสนอข่าวการฝึกซ้อมต่างๆ ของทีม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้แฟนคลับได้เห็นถึงความมุ่งมั่น ทุ่มเทและตั้งใจของสโมสรในการแข่งขันเพื่อให้ได้รับชัยชนะ สื่อประชาสัมพันธ์ที่ได้ผลที่สุดและใช้งบประมาณน้อยที่สุดที่สโมสรประสบความสำเร็จใช้ ได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ทุกรูปแบบ เนื่องจากปัจจุบันคนใช้ Smart phone อย่างแพร่หลาย สามารถใช้ได้ทุกที่ทุกเวลา จึงเป็นการเข้าถึงประชาชนได้มาก ดังคำกล่าวที่ว่า “ทางสโมสรมีสื่อประชาสัมพันธ์ครบทุกช่องทาง สโมสรสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ด้วยตนเองเป็นสโมสรแรกๆ เริ่มจากสื่อวิทยุ เว็บไซต์และเฟสบุ๊ก”

“การทำ Bill Board ทั่วจังหวัด”

“เน้นการสื่อสารออนไลน์ ครบทุกช่องทาง การพัฒนา คือ การทำให้ทันสมัย และเข้าสู่ทุกกลุ่ม”

“ด้านเทคโนโลยี ใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค ง่ายกว่าใช้สื่ออื่นๆ ไม่มีความจำเป็นคนเลือกได้”

“ใช้ในเครือข่ายของบริษัท เป็นการลดค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร ใช้โซเชียลมีเดียได้ผลดีที่สุด เน้นกิจกรรมในแฟนเพจให้มากที่สุด”

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

จากการสัมภาษณ์ผู้ผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ เกี่ยวกับการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนี้

1. ด้านบุคลากร (People) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้มีการบริหารจัดการบุคลากรภายในสโมสรและโครงสร้างบุคลากรภายในซึ่งการบริหารจัดการบุคลากรออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย

1.1 บุคลากรผู้บริหาร

1.2 บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล และ

1.3 เจ้าหน้าที่สโมสร

โครงสร้างทีมผู้บริหารที่ประกอบไปด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการต่างประเทศ กรรมการบริหารและผู้อำนวยการสโมสร บุคลากรทางด้านทีมผู้บริหารจะเข้ามาบริหารจัดการมาทำงานให้กับสโมสรโดยจะต้องมีประสบการณ์ทางด้านฟุตบอลควบคู่ไปกับความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจร่วมกัน อีกทั้งความเข้าใจในกีฬาฟุตบอลด้วย

บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล ประกอบไปด้วย ผู้จัดการทีม หรือผู้จัดการทั่วไป เป็นศูนย์กลางการทำงานระหว่างทีมผู้บริหารกับทีมฟุตบอลให้ทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จต้องมีทักษะ ความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการทีม มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นผู้จัดการทีม หรือผู้จัดการทั่วไปกับสโมสรฟุตบอลอาชีพภายในประเทศหรือต่างประเทศ ทีมงานผู้ฝึกสอนทั้งชุดเยาวชนและชุดทีมหลัก เป็นบุคลากรที่สำคัญกับสโมสรจะต้องมีความรู้และความสามารถทางด้านการสื่อสารและถ่ายทอดวิธีการเล่นฟุตบอลให้กับนักฟุตบอลชุดเยาวชน นักฟุตบอลชุดสำรอง และนักฟุตบอลชุดทีมหลัก โดยผู้ฝึกสอนต้องมีประสบการณ์เคยผ่านการเป็นผู้ฝึกสอนทีมฟุตบอลอาชีพภายในประเทศหรือต่างประเทศ ทางด้านนักฟุตบอลต้องมีทักษะและความสามารถทางด้านฟุตบอลที่ดี มีลักษณะนิสัยที่ดีมีความเป็นมืออาชีพทั้งในสนามและนอกสนามทางด้านทีมนักกายภาพและนักวิทยาศาสตร์การกีฬามีความรู้ความสามารถในการดูแลและรักษา นักฟุตบอลของสโมสรในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

ในส่วนทางด้านเจ้าหน้าที่สโมสร สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยทั้ง 3 สโมสรมีความเห็นร่วมกันในเรื่องเจ้าหน้าที่สโมสรประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ดังนี้ เจ้าหน้าที่สโมสรด้านการตลาดที่มีประสบการณ์ทางด้านการตลาดฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย มีความรู้ความสามารถทางด้านการตลาดฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย การหาผู้ให้การสนับสนุนที่จะมาร่วมกับสโมสรและการหารายได้เข้าสู่สโมสร เจ้าหน้าที่สโมสรด้านการเงินทำหน้าที่ตรวจสอบรายรับและรายจ่ายของสโมสร เจ้าหน้าที่สโมสรด้านการประชาสัมพันธ์สโมสรมีหน้าที่รับส่งติดต่อข่าวสารต่างๆ ของสโมสร เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมายและสิทธิประโยชน์มีหน้าที่ดูแลสัญญาต่างๆ

ที่เข้าร่วมกับผู้ให้การสนับสนุนและนักฟุตบอลของสโมสร และเจ้าหน้าที่ประจำสนามแข่งมีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัย และบริการต่างๆ ในสนามประจำสโมสร

2. ด้านทรัพยากร (Resources) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการชิตันั้นให้ความสำคัญกับสนามที่ใช้ในการแข่งขันเพื่อให้สนามที่ใช้ในการแข่งขันได้รับมาตรฐานสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีความพร้อมในด้านสถานที่ในการแข่งขัน อุปกรณ์ในการแข่งขัน และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ทางสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียได้กำหนดให้สโมสรฟุตบอลอาชีพต้องปฏิบัติตามในด้านสถานที่ในการแข่งขัน อุปกรณ์ในการแข่งขัน และสิ่งอำนวยความสะดวก

สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย เคยประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ทำให้ได้รับสิทธิให้ลงทำการแข่งขันในรายการเอเอฟซีแชมป์เปียนลีก (AFC Champion League) เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ลงทำการแข่งขันรายการ AFC Champion League สามารถสร้างชื่อเสียง และรายได้จากการลงทำการแข่งขันให้กับสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างมหาศาล

สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยเคยประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ทำให้ได้รับสิทธิให้ลงทำการแข่งขันรายการ เอเอฟซีแชมป์เปียนลีก (AFC Champion League) เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ลงทำการแข่งขันรายการ AFC Champion League สามารถสร้างชื่อเสียงและสร้างรายได้จากการลงทำการแข่งขันให้กับสโมสรฟุตบอลอาชีพอย่างมหาศาล

สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย มีข้อมูลในการดำเนินงานที่ชัดเจน เนื่องจากในเรื่องของการคัดเลือกสรรหานักฟุตบอลอาชีพที่มีความสามารถสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย มีการประสานงานระหว่างเอเยนต์นักฟุตบอลกับสโมสร และการหาข้อมูลมาประกอบในการพิจารณาในการคัดเลือกสรรหานักฟุตบอลมาเข้าร่วมกับสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อให้ได้นักฟุตบอลที่มีคุณภาพเข้าร่วมกับสโมสร

3. ด้านนวัตกรรม (Innovations and Ideas) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการชิตันั้นมีการดำเนินงานด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสร โดยในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อกับสโมสรฟุตบอลอาชีพได้หลายช่องทาง แต่ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตอนนี้คือ ทางสื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ค และช่องทางเว็บไซต์สโมสร อีเมลล์ นิตยสารสโมสร หนังสือพิมพ์ ผู้ที่ให้ความสนใจที่จะติดต่อหรือติดตามข่าวสารจากสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ให้ความสนใจได้หลายช่องทาง ซึ่งทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพให้ความสำคัญ เนื่องจากสามารถเพิ่มจำนวนผู้เข้าชมการแข่งขันในสโมสรของตนเองแล้ว ยังทำให้สโมสรเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีวัฒนธรรมองค์กรที่ชัดเจนและดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากบุคลากรภายในสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ตนเองได้รับมอบหมายและมีการทำงานร่วมกันระหว่างทีมผู้บริหารกับทีมฟุตบอลเพื่อทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ ทางด้านเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา สโมสรฟุตบอลอาชีพได้มีการนำมาใช้ เพื่อพัฒนา

นักฟุตบอลอาชีพภายในสโมสรตนเอง เนื่องจากเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ

4. ด้านการตลาด (Marketing) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีการดำเนินงานทางการตลาดโดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix 4P's) ประกอบไปด้วย

4.1 สินค้าและการบริการ (Product) สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีสินค้าประกอบไปด้วยเสื้อฟุตบอล เสื้อยืด เสื้อโพลี ตัวเข้าชมการแข่งขัน สินค้าที่ระลึก เช่น กระเป๋า ผ้าพันคอสโมสร หมวก สติกเกอร์ เป็นต้น เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพได้มีการผลิตสินค้าออกมาให้ตรงตามความต้องการของผู้เข้าชมการแข่งขัน

4.2 ราคา (Price) ราคาสินค้าของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย แต่ละสโมสรมีความแตกต่างกันซึ่งทุกสโมสรจะกำหนดราคาของสินค้าให้เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าและขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการซื้อสินค้าของผู้เข้าชมการแข่งขัน สโมสรฟุตบอลให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพสินค้าที่เหมาะสมกับราคา อีกทั้งมีสโมสรฟุตบอลที่ใช้เสื้อฟุตบอลที่ไม่ใช่แบรนด์ที่มีชื่อเสียง เนื่องจากสโมสรมีความต้องการที่จะทำให้สินค้าของสโมสรมีคุณภาพและราคาที่เหมาะสมกับผู้เข้าชมการแข่งขัน

4.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายและสะดวกต่อผู้ที่ให้ความสนใจในสินค้าสโมสร เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า เช่น ร้านสินค้าที่ระลึกประจำสโมสร เว็บไซต์ประจำสโมสร ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น และมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้ามากกว่า 1 แห่ง

4.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) สโมสรฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีการส่งเสริมการตลาดโดยให้ความสำคัญในการส่งเสริมการตลาดในด้านของตัวปีของสโมสร เพราะผู้ที่มัตัวปีของสโมสรจะได้รับสิทธิพิเศษจากสโมสร อาทิ เช่น เสื้อฟุตบอล ผ้าพันคอ และได้รับส่วนลดในการซื้อสินค้าของสโมสร

5. ด้านการปฏิบัติการ (Operations) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตีมีโครงสร้างในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เนื่องจากบุคลากรมีการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในตำแหน่งงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ซึ่งในการดำเนินงานมีการสั่งงานเป็นลำดับขั้น ขั้นตอนโดยทีมผู้บริหารมีการวางแผนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการทำงานให้กับสโมสร และสั่งการลงไปยังผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของสโมสรและมีการติดตามและประเมินผลงานการปฏิบัติงานของบุคลากรเนื่องจากสโมสรมีความต้องการให้มีการทำงานที่มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่สโมสรได้ตั้งไว้จึงใช้การติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติงาน

สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย มีระบบการทำงานที่มีความเป็นมืออาชีพ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร เนื่องจากสโมสรฟุตบอลอาชีพ ต้องการให้บุคลากรมีการดำเนินงานที่มีความเป็นมืออาชีพ และมีการทำงานอย่างเป็นระบบสามารถตรวจสอบ และประเมินผลได้

6. ด้านการเงิน (Finance) ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า สโมสรสมุทรปราการซิตี มีการวางแผนทางการเงิน และมีการกำหนดงบประมาณที่ชัดเจนในการดำเนินงานต่างๆ ภายในสโมสรใน 1 ปี เนื่องจากในปัจจุบันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ทำให้มีวิวัฒนาการใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา สโมสรฟุตบอลอาชีพก็ต้องก้าวทันเพื่อเป็นผู้นำในทุกๆ ด้าน ทำให้ในแต่ละปีมีงบประมาณที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะมีการเพิ่มงบประมาณในแต่ละปีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยให้ความสำคัญในด้านปัญหาทางการเงินเป็นอย่างมาก เนื่องจากส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจของบุคลากรภายในสโมสร ทำให้บุคลากรไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยมีการตรวจสอบทางการเงินเกี่ยวกับรายรับ รายจ่ายเนื่องจากสโมสรต้องมีระบบการตรวจสอบบัญชี และบัญชีบุคคลตามกฎหมายที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียได้กำหนดไว้

7. ด้านการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทย ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า ในการบริหารการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทยที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.1 การบริหารบุคลากรและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในกระบวนการให้บริการของสโมสร ดำเนินการ ดังนี้

- 7.1.1 บุคลากรสามารถให้บริการแก่แฟนบอลได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
- 7.1.2 บุคลากรมีความรู้ความสามารถและความตั้งใจในการให้บริการ สามารถให้บริการได้เป็นที่น่าประทับใจ
- 7.1.3 บุคลากรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาจนสามารถให้บริการได้อย่างมืออาชีพ
- 7.1.4 บุคลากรสามารถแก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษาแก่แฟนคลับได้เป็นอย่างดี
- 7.1.5 มีการจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกผ่านร้านค้า/ สาขา ตัวแทนจำหน่ายและช่องทางอื่นๆ ได้อย่างทั่วถึงในทุกภาคของประเทศ
- 7.1.6 มีระบบการรักษาความปลอดภัย การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบในช่วงการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ
- 7.1.7 มีระบบการจัดการและบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบทั้งในช่วงก่อน ช่วงระหว่างการแข่งขันและช่วงหลังการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ
- 7.1.8 ระบบการดูแลและควบคุมด้านการรักษาความสะอาดภายในบริเวณสนามแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ
- 7.1.9 สนามแข่งขันมีความสวยงาม โดดเด่น ได้มาตรฐาน เป็นที่ภาคภูมิใจของแฟนคลับ
- 7.1.10 สิ่งบริการภายในสนาม เช่น สถานที่จอดรถ ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มและอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก เป็นต้น มีความครบครันและมีความสะดวกในการใช้บริการ
- 7.1.11 ที่นั่งชมการแข่งขันภายในสนามฟุตบอลมีความสะดวกสบายและมีมุมมองที่ชัดเจนทั่วสนามแข่งขัน
- 7.1.12 การจัดโซนที่นั่งภายในสนามฟุตบอลที่แยกกันอย่างชัดเจนระหว่างแฟนบอลทีมเหย้า แฟนบอลทีมเยือน แฟนมีลิโชน และฮาร์ดคอร์โชน ทำให้การชมการแข่งขันมีความสนุกสนานปลอดภัย

7.2 การควบคุมและติดตามผลการบริหารในการรายได้ให้เป็นไปตามแผนของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.2.1 กำหนดมาตรการในการประเมินผลและติดตามให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดูแลรับผิดชอบด้านการรักษาและขยายฐานแฟนคลับของสโมสรทั้งในภาคต่าง ๆ ของประเทศและในต่างประเทศ

7.2.2 กำหนดมาตรการในการประเมินผลและติดตามให้มีให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดูแลรับผิดชอบการจัดกิจกรรมระหว่างนักฟุตบอลและแฟนคลับของสโมสร

7.2.3 กำหนดมาตรการในการประเมินผลและติดตามในการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกได้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศในราคาที่แฟนบอลส่วนใหญ่หาซื้อได้

7.2.4 กำหนดมาตรการในการประเมินผลและติดตามในการจำหน่ายตั๋วเข้าชมการแข่งขันให้แก่แฟนคลับได้อย่างทั่วถึง

7.2.5 กำหนดมาตรการติดตามมีวิธีดำเนินการจัดหา/ ก่อสร้างสนามเหย้าของสโมสรให้มีความสวยงามได้มาตรฐานและเพียงพอสำหรับรองรับแฟนบอลที่ต้องการเข้าชมการแข่งขันที่สนาม

7.2.6 กำหนดมาตรการติดตามมีวิธีจัดกิจกรรมร่วมกับผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) เพื่อเพิ่มจำนวนแฟนคลับทั้งในภาคต่างๆ ของประเทศและในต่างประเทศ

7.2.7 มีวิธีกำหนดช่วงเวลาแข่งขันในช่วงเย็นหลังเลิกงานเพื่อความสะดวกของแฟนบอลส่วนใหญ่ที่ไปชมการแข่งขันที่สนาม

7.2.8 กำหนดมาตรการติดตามการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการถ่ายทอดสดการแข่งขันให้ครอบคลุมการแข่งขันในทุกแมตช์ เพื่อให้แฟนคลับได้รับชมการแข่งขันอย่างทั่วถึง

7.2.9 กำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบการดำเนินการจัดหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) ในทุกเดือนและทุกไตรมาสเพื่อให้รายได้เป็นไปตามแผน

7.2.10 กำหนดมาตรการประเมินผลการดำเนินการจัดจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกในทุกสัปดาห์และในทุกนัดเหย้าเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับกลยุทธ์การจัดจำหน่าย

7.2.11 กำหนดมาตรการประเมินผลการจัดจำหน่ายตั๋วเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับกลยุทธ์ในการจำหน่ายตั๋วให้เป็นไปตามแผน

7.2.12 กำหนดมาตรการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการจัดหา/ ก่อสร้างสนามเหย้าในที่ประชุมประจำเดือนผู้บริหารของสโมสร

7.2.13 กำหนดมาตรการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมดูแล และขยายฐานแฟนคลับเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับกลยุทธ์ในการดำเนินกิจกรรม

7.2.14 กำหนดมาตรการตรวจสอบและบำรุงรักษาไฟส่องสว่างภายในสนามและระบบไฟสำรองในทุกวันก่อนการแข่งขัน เพื่อให้สามารถจัดการแข่งขันได้อย่างเรียบร้อย

7.3 การวางแผนในการบริหารจัดการในการสร้างรายได้ของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.3.1 กำหนดแผนในการจัดหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) ที่มีศักยภาพและมีนโยบายสอดคล้องกันเข้ามาสนับสนุนทีม

7.3.2 กำหนดแผนการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศในราคาที่แฟนบอลส่วนใหญ่สามารถซื้อหาได้

7.3.3 กำหนดแผนการจัดโซนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มทั้งภายนอกและภายในบริเวณสนามแข่งขันไว้อย่างเพียงพอและจำหน่ายในราคาที่แฟนบอลส่วนใหญ่สามารถซื้อหาได้

7.3.4 กำหนดแผนการจัดหา/ ก่อสร้างสนามเหย้าของสโมสรให้มีความสวยงามได้มาตรฐานและมีขนาดความจุเพียงพอสำหรับรองรับแฟนบอลที่ต้องการเข้าชมการแข่งขันที่สนาม

7.3.5 แผนการเพิ่มจำนวนแฟนคลับทั้งในภาคต่างๆ ของประเทศและในต่างประเทศเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับสโมสร

7.3.6 แผนการกำหนดช่วงเวลาในการแข่งขันให้สอดคล้องกับความสะดวกของแฟนบอลส่วนใหญ่ที่ไปชมการแข่งขันที่สนาม

7.3.7 กำหนดแผนให้มีแผนการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลรับผิดชอบด้านการสร้างรายได้ให้แก่สโมสร

7.3.8 มีแผนกำหนดทีมผู้บริหารหน่วยงานสร้างรายได้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีความรู้ความสามารถในการสร้างรายได้ให้แก่สโมสร

7.3.9 กำหนดแผนให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดูแลรับผิดชอบในภาพรวมด้านการสร้างรายได้ของสโมสร

7.3.10 กำหนดแผนให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดูแลรับผิดชอบด้านการหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์)

7.3.11 กำหนดแผนให้มีวิธีดำเนินการจัดหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) โดยการเป็นพันธมิตรที่ครอบคลุมกลุ่มที่จะได้ประโยชน์จากชื่อเสียง ความสำเร็จของสโมสรและชื่อเสียงของนักฟุตบอล

7.4 การบริหารราคาสินค้าและบริการของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.4.1 ราคาตั๋วเข้าชมฟุตบอลมิให้เลือกหลายระดับราคาตามโซนที่นั่งในสนามแข่งขัน

7.4.2 การกำหนดราคาตั๋วแต่ละประเภทจงใจให้แฟนบอลเข้าชมการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น เช่น ตั๋วฤดูกาลราคาเฉลี่ยต่อนัดถูกกว่าตั๋วรายนัด

7.4.3 เสื้อทีมมีราคาอยู่ในระดับที่แฟนบอลส่วนใหญ่สามารถซื้อหาได้

7.4.4 สินค้าของที่ระลึกมีราคาอยู่ในระดับที่แฟนบอลส่วนใหญ่สามารถซื้อหาได้

7.4.5 อาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณสนามฟุตบอลมีราคาอยู่ในระดับที่แฟนบอลส่วนใหญ่ที่เข้าชมการแข่งขันสามารถซื้อได้

7.5 การสื่อสารการตลาดกับแฟนคลับของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.5.1 การจัดตั้งตัวแทนผู้จัดจำหน่ายให้ครอบคลุมทั่วทุกภาคของประเทศ

7.5.2 การจัดให้มีการรับรู้ข่าวสารตารางการแข่งขันของสโมสรสามารถทำได้

หลายช่องทาง

7.5.3 การจัดให้แฟนบอลมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสโมสรมีความเหมาะสม เช่น การพบปะระหว่างนักฟุตบอลและแฟนคลับช่วงก่อนและหลังการแข่งขัน กิจกรรมในช่วงเทศกาลต่างๆ

7.5.4 การจัดให้มีกิจกรรมคืนกำไรให้แฟนคลับของสโมสรมีความเหมาะสม เช่น กิจกรรมให้แฟนคลับได้ลุ้นตามไปเชียร์ทีมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในและต่างประเทศ

7.5.5 การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทีมให้แก่แฟนคลับของสโมสรทำได้อย่างทั่วถึงทั้งทางสื่อบุคคล สื่อสารมวลชนและทางสื่อออนไลน์

7.5.6 การจัดให้มีการเปิดรับสมัครและการดูแลสมาชิก (แฟนคลับ) ทำได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงทั้งจากที่ทำการของสโมสร ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกและช่องทางออนไลน์

7.5.7 มีการจำหน่ายตั๋วเข้าชมการแข่งขันให้แก่แฟนคลับอย่างทั่วถึงในหลากหลายช่องทาง

7.6 ผลลัพธ์สินค้าและบริการของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.6.1 ชื่อเสียงและความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจของสโมสร

7.6.2 ความสามารถเฉพาะตัวและรูปแบบวิธีการเล่นที่น่าชื่นชอบของนักฟุตบอล

7.6.3 บุคลิกภาพและการประพฤติตัวนอกสนามของนักฟุตบอลเป็นที่น่าสนใจ

7.6.4 ผู้ฝึกสอน (โค้ช) มีชื่อเสียงและมีความสามารถในการฝึกสอน วางแผน และควบคุมการเล่นของนักฟุตบอลให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขัน

7.6.5 ผลลัพธ์สินค้าของที่ระลึกทำให้รู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้เป็นเจ้าของ

7.7 ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการของสโมสร มีแนวทาง ดังนี้

7.7.1 มีความสะดวกในการเดินทางเข้าชมการแข่งขันที่สนามฟุตบอลของสโมสร เช่น สนามตั้งอยู่ในทำเลที่เดินทางสะดวก มีการจัดรถบริการรับ-ส่ง เป็นต้น

7.7.2 พื้นที่จอดรถบริเวณสนามแข่งขันมีเพียงพอและมีการจัดการจราจรได้อย่างสะดวก

7.7.3 การซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขันทำได้หลายช่องทางทำให้มีความสะดวก เช่น จองผ่านพนักงาน ตัวแทนจำหน่าย โทรศัพท์ เว็บไซต์ เป็นต้น

7.7.4 ร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกของสโมสรมีหลายสาขาทำให้เดินทางไปซื้อสินค้าได้สะดวก

7.7.5 มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดูแลรับผิดชอบด้านการผลิตและจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก

ผลจากการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน วิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และจากการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการพัฒนากีฬาฟุตบอลมา ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และองค์กรท้องถิ่น รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับ

กีฬาฟุตบอล และทำให้เกิดการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพ โดยคำนึงถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจกีฬาฟุตบอลอาชีพที่ยั่งยืน ซึ่งจะทำให้กีฬาฟุตบอลอาชีพนำไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ชุมชนและคนในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ดังนั้น จากการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถ กำหนดยุทธศาสตร์ได้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรกายภาพ

1.1 การสร้างคุณค่าด้านอัตลักษณ์ ประกอบด้วย

1.1.1 ส่งเสริมความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร มีแนวทางดังนี้

1.1.1.1 สื่อสารถึงความเป็นสโมสรผ่านตราสัญลักษณ์และสีของสโมสร

1.1.1.2 ส่งเสริมคุณค่าสโมสรผ่านลักษณะทั่วไปของสโมสร

1.1.2 สื่อสารความเป็นมาของสโมสรเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง มีแนวทาง

1.1.2.1 สร้างการรู้จักสโมสรผ่านสื่อสังคมออนไลน์

1.1.2.2 นำเสนออัตลักษณ์สโมสรให้ชัดเจนมีทิศทางเดียวกัน

1.2 การสร้างคุณค่าด้านสินทรัพย์ ประกอบด้วย

1.2.1 พัฒนาสนามแข่งขันให้ได้มาตรฐาน มีแนวทางดังนี้

1.2.1.1 จัดการระบบในสนามให้ได้มาตรฐานตามที่สมาพันธ์ฟุตบอลแห่ง

เอเชียกำหนด

1.2.1.2 กำหนดกลุ่มใช้บริการสนามให้ครอบคลุม

1.2.1.3 ส่งเสริมการใช้พื้นที่ในสนามแข่งขันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่

สโมสรและผู้สนับสนุน

1.2.2 การบริการที่ดีที่สุด มีแนวทางดังนี้

1.2.2.1 จัดที่นั่งชมให้เหมาะสม วัสดุสบาย

1.2.2.2 ความสะดวกในการจอดรถและเข้าชม

1.2.2.3 ความสะอาดทั้งห้องน้ำและที่นั่งชม

1.2.2.4 เป็นจุดศูนย์กลางความสุขให้กับครอบครัว

1.2.3 การจัดการอย่างมืออาชีพ มีแนวทางดังนี้

1.2.3.1 รูปแบบบัตรเข้าชมที่สะดวกรวดเร็ว

1.2.3.2 การจัดสรรอุปกรณ์อำนวยความสะดวกกลุ่มผู้ใช้งานด้านต่างๆ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรการเงิน

2.1 การสร้างคุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

2.1.1 พัฒนาสินค้า/บริการให้ได้มาตรฐาน มีแนวทางดังนี้

2.1.1.1 ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ราคาที่เหมาะสม

2.1.1.2 ออกแบบสินค้าให้มีความทันสมัยใช้ได้ในทุกโอกาส

2.1.1.3 ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นในการจัดทำสินค้าเพื่อลดต้นทุน

2.1.1.4 มองหากลุ่มเป้าหมายใหม่อยู่เสมอ

2.1.1.5 สถานที่จัดจำหน่ายสินค้าในแหล่งชุมชนและเมืองหลวง

- 2.1.2 เป็นผู้ชนะในเกมการแข่งขัน มีแนวทางดังนี้
- 2.1.2.1 นักฟุตบอลทุ่มเทและตั้งใจในทุกเกมการแข่งขัน
 - 2.1.2.2 รูปแบบการเล่นฟุตบอลที่สนุกสนาน สร้างความเข้าใจให้ผู้ชม
 - 2.1.2.3 พัฒนาการเล่นฟุตบอลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยเทคนิคและแท็กติกใหม่ๆ
- 2.1.3 รักษามาตรฐานการเล่นให้สม่ำเสมอ มีแนวทางดังนี้
- 2.1.3.1 ปรับเปลี่ยนตำแหน่งผู้เล่นให้เหมาะสม ทดแทนกันได้
 - 2.1.3.2 พัฒนาการฝึกซ้อมให้ได้มาตรฐาน
- 3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์**
- 3.1 การสร้างคุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก ประกอบด้วย
- 3.1.1 กำหนดภาพรวมของสโมสร มีแนวทางดังนี้
 - 3.1.1.1 แสดงออกตามภาพรวมที่สโมสรตั้งขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน
 - 3.1.1.2 การรักษากฎ ระเบียบ และความมีวินัย
 - 3.1.1.3 มีความเข้าใจรูปแบบการเล่นฟุตบอลของสโมสรและเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบนั้น
 - 3.1.2 ใช้นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง มีแนวทางดังนี้
 - 3.1.2.1 ใช้นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศและเล่นตามรูปแบบของสโมสรได้
 - 3.1.2.2 ส่งเสริมให้นักฟุตบอลเป็นตัวแทนทีมชาติไทย
 - 3.1.2.3 ควบคุมนักฟุตบอลให้เป็นมืออาชีพ
 - 3.1.3 ใช้นักฝึกสอนที่มีชื่อเสียง มีแนวทางดังนี้
 - 3.1.3.1 ผู้ฝึกสอนมาจากนานาชาติที่มีความสามารถและเข้ากับรูปแบบของสโมสรได้
 - 3.1.3.2 ผู้ฝึกสอนมาจากนักฟุตบอลทีมชาติไทยในอดีตที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- 3.2 การสร้างคุณค่าด้านความภาคภูมิใจและความผูกพัน ประกอบด้วย
- 3.2.1 ท้องถิ่นนิยม มีแนวทางดังนี้
 - 3.2.1.1 ส่งเสริมอาชีพให้เกิดขึ้นในจังหวัดด้วยกีฬาฟุตบอล
 - 3.2.1.2 สร้างความรู้สึกเป็นตัวแทนจังหวัดบ้านเกิด
 - 3.2.1.3 ส่งเสริมเยาวชนในท้องถิ่นที่มีความสามารถด้านกีฬาฟุตบอล
 - 3.2.2 กิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ มีแนวทางดังนี้
 - 3.2.2.1 ส่งเสริมกิจกรรมพบปะสังสรรค์แฟนคลับกับนักฟุตบอล
 - 3.2.2.2 พัฒนาการบริการของสโมสรให้เกิดความประทับใจ
 - 3.2.2.3 กิจกรรมเตะฟุตบอลระหว่างนักฟุตบอลและแฟนคลับ
 - 3.2.2.4 จัดงานเลี้ยงขอบคุณแฟนคลับ
 - 3.2.3 สิทธิประโยชน์สำหรับแฟนคลับ มีแนวทางดังนี้
 - 3.2.3.1 จัดสมนาคุณแก่แฟนคลับที่ซื้อบัตรรายปี ให้เป็นบุคคลสำคัญ

4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1 การสร้างคุณค่าด้านการตระหนักรู้ ประกอบด้วย

4.1.1 กำหนดสมญานามให้สโมสรและนักฟุตบอล มีแนวทางดังนี้

4.1.1.1 การเรียกขานนักฟุตบอลตามรูปแบบการเล่น

4.1.1.2 เลียนแบบสมญานามจากตัวแสดงที่มีชื่อเสียง

4.1.1.3 ล้อเลียนนักฟุตบอล และผู้ฝึกสอน

4.1.2 นักฟุตบอลมีชื่อเสียง มีแนวทางดังนี้

4.1.2.1 นักฟุตบอลอยู่กับสโมสรมายาวนาน

4.1.2.2 นักฟุตบอลมีชื่อเสียงระดับประเทศและนานาชาติ

4.1.2.3 มีนักฟุตบอลจากอะคาเดมี่ขึ้นมาเล่นในชุดใหญ่ให้ได้หลายคน

4.2 การสร้างคุณค่าด้านการสื่อสารและเครือข่าย ประกอบด้วย

4.2.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีแนวทางดังนี้

4.2.1.1 มี Facebook, Twitter และ Instagram ของสโมสร

4.2.1.2 ทำคลิปวิดีโอเกมการแข่งขัน และการฝึกซ้อม

4.2.1.3 ทำคลิปวิดีโอชีวิตประจำวันของนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงในสโมสร

4.2.2 ประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัย มีแนวทางดังนี้

4.2.2.1 มีการจำหน่ายนิตยสารรายเกมการแข่งขัน/ รายเดือน

4.2.2.2 ป้ายประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั้งในและพื้นที่ใกล้เคียง

4.2.2.3 มีป้ายประชาสัมพันธ์ในกรุงเทพและจังหวัดใหญ่ๆ

4.2.3 มีพันธมิตรกับสื่อขนาดใหญ่ มีแนวทางดังนี้

4.2.3.1 จัดทำเพลงให้สโมสร

4.2.3.2 ให้การสนับสนุนการผลิตภาพยนตร์/ โทรทัศน์/ โฆษณา/ MV ใน

การใช้สถานที่สโมสร

4.2.3.3 ร่วมกิจกรรมกับผู้สนับสนุนในการดำเนินการกิจกรรมเพื่อสังคม

5. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

5.1 พัฒนาและปรับปรุงสนามแข่งขันให้ดึงดูดแฟนคลับในการเดินทางมาชมการแข่งขัน การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฯ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มแฟนคลับของสโมสรฯ

5.2 ด้านแหล่งท่องเที่ยว มีแนวทางดังนี้

5.2.1 จัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ โดยการพาไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวที่แฟนคลับมีความต้องการ ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพมีระดับความต้องการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่แสดงถึงความงดงามในรูปแบบของภูมิประเทศ เช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เป็นต้น มากที่สุด

5.2.2 ด้านที่พัก สโมสรฟุตบอลอาชีพควรมีการติดต่อผู้ประกอบการธุรกิจที่พักที่อยู่ใกล้สนามแข่งขันหรือแหล่งท่องเที่ยวและสามารถเดินทางไปยังที่พักได้สะดวก ราคามีความ

เหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับ และมีความปลอดภัย ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีระดับความต้องการที่พักที่มีความปลอดภัยน่าเชื่อถือมากที่สุด

5.2.3 ด้านอาหารและเครื่องดื่ม มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีการจัดรายการอาหารให้มีความหลากหลาย ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มี

ระดับความต้องการร้านค้าขายอาหารและเครื่องดื่มที่มีความหลากหลาย ทัศนียมแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด

5.2.4 ด้านการคมนาคมขนส่ง มีการจัดหาพาหนะสำหรับเดินทางท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ โดยพาหนะควรมีความสะดวกสบาย และเส้นทางคมนาคมควรมีความปลอดภัย ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพมีระดับความต้องการพาหนะและเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่มีความสะดวกสบายมากที่สุด

5.2.5 ด้านธุรกิจท่องเที่ยว สโมสรฟุตบอลอาชีพที่สนใจธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการศึกษาและคำนึงถึงความต้องการด้านต่างๆ ที่แฟนคลับมีความต้องการ ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพมีระดับความต้องการโปรแกรมชมการแข่งขันพร้อมท่องเที่ยวมีราคาที่เหมาะสมมากที่สุด

5.2.6 ด้านสินค้าและของที่ระลึก สโมสรฟุตบอลอาชีพและจังหวัดที่มีการแข่งขัน มีการหาหรือเพื่อจัดตั้งร้านขายของที่ระลึกที่มีสินค้าหลากหลายมีคุณภาพ และอยู่ใกล้สนามแข่งขัน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของแฟนคลับ ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพมีความต้องการสินค้าและของที่ระลึกมีคุณภาพมากที่สุด

5.2.7 ด้านเทศกาลพิเศษและบันเทิง สโมสรฟุตบอลอาชีพและจังหวัดที่มีการแข่งขัน มีการหาหรือเพื่อจัดกิจกรรมด้านกีฬาร่วมกับสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการและดึงดูดแฟนคลับ ซึ่งแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมด้านกีฬามากที่สุด

สรุป

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสรุปได้ดังนี้

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล ซึ่งประกอบไปด้วย ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ซึ่งสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย โดยใช้ทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ เป็นกรณีศึกษา ประกอบด้วย 7 ประเด็นได้แก่

1. ด้านบุคลากร (People) สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ได้มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรภายในสโมสรแบ่งออกเป็น 2 ด้าน

1.1 บุคลากรทีมผู้บริหารสโมสร

1.2 บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล

2. ด้านทรัพยากร (Resources) สโมสรสมุทรปราการซิตี มีสถานที่ตั้งของสโมสรอยู่ใน ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ สมุทรปราการ ลักษณะที่ตั้งโดยรอบๆ บริเวณสโมสรประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นสถานที่จัดรถเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามสโมสรมีสภาพปัญหาที่สำคัญ ด้านการเดินทางมายังสถานที่ตั้งของสโมสร

3. ด้านนวัตกรรมและความคิด (Innovations and Ideas) มีการบริหารจัดการด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสรโดยในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อกับสโมสรสมุทรปราการซิตีได้หลายช่องทางแต่ช่องทางที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตอนนี้คือ ทางสังคมออนไลน์ (Social Network) เฟสบุ๊ก (Facebook) (www.facebook.com/) และช่องทางเว็บไซต์ของสโมสร (www.samutprakancityfc.com) อีเมล (contact@spcfc.co) หนังสือพิมพ์

4. ด้านการตลาด (Marketing) มีการบริหารจัดการด้านการตลาดโดยมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ ของสโมสรอยู่ที่สถานที่ตั้งสโมสร และสนามแข่งขัน

5. ด้านการปฏิบัติ (Operations) มีโครงสร้างการบริหารจัดการสโมสร มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในแต่ละปีที่ชัดเจน คือ การได้แชมป์ฟุตบอลรายการต่างๆ

6. ด้านการเงิน (Finance) มีการบริหารจัดการทางการเงินที่เป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการที่สโมสรสร้างความมั่นใจให้กับบุคลากรภายในสโมสร และ

7. ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ

7.1 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านอัตลักษณ์

7.2 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านสินทรัพย์

7.3 การบริหารทรัพยากรการเงิน คุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ

7.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก

7.5 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน

7.6 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านการตระหนักรู้ และ

7.7 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านสื่อสารและเครือข่าย

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ พบว่า

1. ด้านบุคลากร (People)

2. ด้านทรัพยากร (Resources)

3. ด้านนวัตกรรม (Innovations and Ideas)

4. ด้านการตลาด (Marketing)

5. ด้านการปฏิบัติการ (Operations)

6. ด้านการเงิน (Finance)

7. ด้านการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทย

ผลจากการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และจากการศึกษายุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการพัฒนากีฬาฟุตบอล ดังนั้น จากการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถ กำหนดยุทธศาสตร์ได้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรกายภาพ ประกอบด้วย

1.1 การสร้างคุณค่าด้านอัตลักษณ์ ได้แก่ ส่งเสริมความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร และสื่อสารความเป็นมาของสโมสรเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

1.2 การสร้างคุณค่าด้านสินทรัพย์ ได้แก่ พัฒนาสนามแข่งขันให้ได้มาตรฐาน การบริการที่ดีที่สุด การจัดการอย่างมืออาชีพ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรการเงิน ประกอบด้วย

2.1 การสร้างคุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1.1 พัฒนาสินค้า/บริการให้ได้มาตรฐาน

2.1.2 เป็นผู้ชนะในเกมการแข่งขัน

2.1.3 รักษามาตรฐานการเล่นให้สม่ำเสมอ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย

3.1 การสร้างคุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก ได้แก่

3.1.1 กำหนดภาพรวมของสโมสร

3.1.2 ใช้นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง

3.1.3 ใช้นักฝึกสอนที่มีชื่อเสียง

3.2 การสร้างคุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน ได้แก่

3.2.1 ท้องถิ่นนิยม

3.2.2 กิจกรรม สร้างความสัมพันธ์

3.2.3 สิทธิประโยชน์สำหรับแฟนคลับ มีแนวทาง

4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย

4.1 การสร้างคุณค่าด้านการตระหนักรู้ ได้แก่

4.1.1 กำหนดสมญานามให้สโมสรและนักฟุตบอล

4.1.2 นักฟุตบอลมีชื่อเสียง

4.2 การสร้างคุณค่าด้านการสื่อสารและเครือข่าย ได้แก่

4.2.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์

4.2.2 ประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัย

4.2.3 มีพันธมิตรกับสื่อขนาดใหญ่

5. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย

5.1 พัฒนาและปรับปรุงสนามแข่งขันให้ดึงดูดแฟนคลับในการเดินทางมาชมการแข่งขัน การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฯ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มแฟนคลับของสโมสรฯ

5.2 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่

- 5.2.1 จัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ
- 5.2.2 ด้านที่พัก
- 5.2.3 ด้านอาหารและเครื่องดื่ม
- 5.2.4 ด้านการคมนาคมขนส่ง
- 5.2.5 ด้านธุรกิจท่องเที่ยว
- 5.2.6 ด้านสินค้าและของที่ระลึก และ
- 5.2.7 ด้านเทศกาลพิเศษและบันเทิง

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน
2. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และ
3. เสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย

เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากงานวิจัย เอกสารทางวิชาการและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นเอกสารจากประมวลกฎหมาย และบทความของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) และการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการต่างๆ สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

สรุป

สถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน พบว่า กีฬาฟุตบอลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาด้านวิชาการ ณ ประเทศอังกฤษ และเข้าอบรมจนเกิดความชำนาญในทักษะการเล่นฟุตบอลจึงได้นำกลับมาเผยแพร่สู่ประเทศไทย และมีการนำเสนอเกี่ยวกับการเล่น และสอนฟุตบอลต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก โดยเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (ฐานันดรศักดิ์ในขณะนั้น) หรือ “ครูเทพ” ผลสำเร็จของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพประกอบด้วย

1. บุคลากรกีฬาฟุตบอล
 2. ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขัน
 3. บุคลากรด้านการกีฬา
 4. มีการอบรม สัมมนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม และ
 5. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอล
- สำหรับปัญหาอุปสรรคในการแข่งขันฟุตบอลประกอบด้วย
1. งบประมาณไม่เพียงพอ
 2. การบริหารจัดการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการฝึกซ้อม
 3. รางวัลการแข่งขันไม่เร้าใจให้เข้าร่วมการแข่งขัน
 4. คุณภาพของบุคลากรกีฬา
 5. ศักยภาพของนักกีฬายังไม่ได้มาตรฐานระดับมืออาชีพ

6. ขาดระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน
7. สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน
8. รายได้และสวัสดิการนักกีฬาไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ
9. ได้รับรายได้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตูน้อยมาก
10. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
11. การสร้างแฟนคลับ และสร้างกระแสนิยมมีน้อย
12. ผู้สนับสนุนและสิทธิประโยชน์มีน้อย
13. ยังไม่มีกฎหมายรองรับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ส่วนแนวทางการส่งเสริมสโมสรฟุตบอลอาชีพ การที่จะให้สโมสรฟุตบอลอาชีพของไทย ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือจากหลายส่วนซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. นโยบายของรัฐ ต้องมีความชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ
2. รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแล ให้ผู้บริหารสโมสร มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
3. ด้านการบริหารควรอยู่ในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล
4. ต้องพัฒนานักกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเทียบได้ หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ
5. สนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล สะดวกต่อการเดินทางและเข้าชมการแข่งขัน
6. กำหนดระเบียบการแข่งขันที่ชัดเจน
7. ผู้บริหารหรือบริษัทจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์
8. ควรปลูกฝังความรักความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไป และ
9. ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคง แข็งแรง

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย พบว่า สถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล ของไทย โดยใช้ทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ เป็นกรณีศึกษา ประกอบด้วย 7 ประเด็นได้แก่

1. ด้านบุคลากร (People) สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ ได้มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรภายในสโมสรแบ่งออกเป็น 2 ด้าน
 - 1.1 บุคลากรทีมผู้บริหารสโมสร และ
 - 1.2 บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล
2. ด้านทรัพยากร (Resources) สโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ มีสถานที่ตั้งของสโมสรอยู่ใน ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ สมุทรปราการ ลักษณะที่ตั้งโดยรอบๆ บริเวณสโมสรประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ติดรถเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามสโมสรมีสภาพปัญหาที่สำคัญ ด้านการเดินทางมายังสถานที่ตั้งของสโมสร

3. ด้านนวัตกรรมและความคิด (Innovations and Ideas) มีการบริหารจัดการด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสรโดยในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อกับสโมสรสมุทรปราการซิตี้ได้หลายช่องทางแต่ช่องทางที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตอนนี้คือ ทางสังคมออนไลน์ (Social Network) เฟสบุ๊ก (Facebook) (www.facebook.com/) และช่องทางเว็บไซต์ของสโมสร (www.samutprakancityfc.com) อีเมลล์ (contact@spcfc.co) หนังสือพิมพ์

4. ด้านการตลาด (Marketing) มีการบริหารจัดการด้านการตลาดโดยมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ ของสโมสรอยู่ที่สถานที่ตั้งสโมสร และสนามแข่งขัน

5. ด้านการปฏิบัติ (Operations) มีโครงสร้างการบริหารจัดการสโมสร มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในแต่ละปีที่ชัดเจน คือ การได้แชมป์ฟุตบอลรายการต่างๆ

6. ด้านการเงิน (Finance) มีการบริหารจัดการทางการเงินที่เป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการที่สโมสรสร้างความมั่นใจให้กับบุคลากรภายในสโมสร

7. ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ

7.1 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านอัตลักษณ์

7.2 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านสินทรัพย์

7.3 การบริหารทรัพยากรการเงิน คุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ

7.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก

7.5 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน

7.6 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านการตระหนักรู้

7.7 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านสื่อสารและเครือข่าย

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจ พบว่า

1. ด้านบุคลากร (People)
2. ด้านทรัพยากร (Resources)
3. ด้านนวัตกรรม (Innovations and Ideas)
4. ด้านการตลาด (Marketing)
5. ด้านการปฏิบัติการ (Operations)
6. ด้านการเงิน (Finance)
7. ด้านการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทย

ผลจากการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และจากการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการพัฒนากีฬาฟุตบอล ดังนั้น จากการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัย สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ได้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรกายภาพ ประกอบด้วย

1.1 การสร้างคุณค่าด้านอัตลักษณ์ ได้แก่ ส่งเสริมความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร และสื่อสารความเป็นมาของสโมสรเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

1.2 การสร้างคุณค่าด้านสินทรัพย์ ได้แก่ พัฒนาสนามแข่งขันให้ได้มาตรฐาน การบริการที่ดีที่สุด การจัดการอย่างมืออาชีพ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรการเงิน ประกอบด้วย

2.1 การสร้างคุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1.1 พัฒนาสินค้า/บริการให้ได้มาตรฐาน

2.1.2 เป็นผู้ชนะในเกมการแข่งขัน

2.1.3 รักษามาตรฐานการเล่นให้สม่ำเสมอ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย

3.1 การสร้างคุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก ได้แก่

3.1.1 กำหนดภาพรวมของสโมสร

3.1.2 ใช้นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง

3.1.3 ใช้ผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียง

3.2 การสร้างคุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน ได้แก่

3.2.1 ท้องถิ่นนิยม

3.2.2 กิจกรรม สร้างความสัมพันธ์

3.2.3 สิทธิประโยชน์สำหรับแฟนคลับ มีแนวทาง

4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย

4.1 การสร้างคุณค่าด้านการตระหนักรู้ ได้แก่

4.1.1 กำหนดสมญานามให้สโมสรและนักฟุตบอล

4.1.2 นักฟุตบอลมีชื่อเสียง

4.2 การสร้างคุณค่าด้านการสื่อสารและเครือข่าย ได้แก่

4.2.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์

4.2.2 ประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัย 3) มีพันธมิตรกับสื่อขนาดใหญ่

5. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย

5.1 พัฒนาและปรับปรุงสนามแข่งขันให้ดึงดูดแฟนคลับในการเดินทางมาชมการแข่งขัน การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฯ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มแฟนคลับของสโมสรฯ

5.2 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่

5.2.1 จัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ

5.2.2 ด้านที่พัก

5.2.3 ด้านอาหารและเครื่องดื่ม

5.2.4 ด้านการคมนาคมขนส่ง

5.2.5 ด้านธุรกิจท่องเที่ยว

5.2.6 ด้านสินค้าและของที่ระลึก และ

5.2.7 ด้านเทศกาลพิเศษและบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผู้ศึกษาขอเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องควรมีผลการวิจัยไปปรับใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองได้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรองรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคต

1.2 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการปรับกลยุทธ์ในการจัดหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) ในรูปแบบใหม่ประกอบด้วย เป็นลักษณะหุ้นส่วน (Partner) เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มผู้สนับสนุนทีมรายใหม่ ๆ ในทุกไตรมาสที่มีนโยบายสอดคล้องกัน

1.3 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการปรับตัวในการดำเนินกลยุทธ์การจัดการรายได้ของสโมสร ประกอบด้วย มีการออกแบบสินค้าของที่ระลึกใหม่ๆ ให้ทันสมัยเหมาะกับไลฟ์สไตล์คนในยุคปัจจุบันให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ควรจัดให้มีการจำหน่ายตัวเข้าชมหลายรูปแบบเพิ่มขึ้นเพื่อสะดวกในการตัดสินใจเลือกซื้อของแฟนบอล และมีช่องทางการจำหน่ายตัวหลากหลายช่องทาง

1.4 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการดำเนินกลยุทธ์ด้านการบริหารองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กร บุคลากร ประกอบด้วย การจัดฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจเรื่องกีฬาฟุตบอล การให้บริการแฟนบอลอย่างมืออาชีพ รวมทั้งการสรรหาและซื้อขายนักฟุตบอลที่มีความสามารถระดับสูง และบุคลิกภาพที่โดดเด่นทั้งในและนอกสนาม

1.5 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการจัดการการบริหารพื้นที่ภายในสนามเพิ่มเติมประกอบด้วย การปรับปรุงสนามฟุตบอลให้ได้มาตรฐานการจัดให้มีลานจอดรถที่เพียงพอ การจัดการด้านกรจราจรให้สะดวกมีจุดให้บริการห้องน้ำอย่างเพียงพอ และมีร้านจำหน่ายอาหารและของที่ระลึก

1.6 สโมสรฟุตบอลไทย ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างนักฟุตบอลร่วมกับแฟนคลับอย่างสม่ำเสมอ ให้เกิดเป็นวัฒนธรรมการเชียร์ ประกอบด้วย การพบปะระหว่างแฟนบอลกับนักเตะ ทั้งช่วงก่อนและหลังการแข่งขัน และกิจกรรมตามเทศกาลสำคัญต่างๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมคืนกำไรให้แฟนบอลในการร่วมไปเชียร์ฟุตบอลในแมตช์ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศพร้อมทั้งการทำทัวร์ให้ทีมสโมสรไทยเดินสายไปแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการขยายฐานแฟนให้เพิ่มมากขึ้น ในตลาดเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เวียดนาม เพื่อช่วยส่งเสริมการขายสินค้าของที่ระลึก และสินค้าของผู้สนับสนุนเป็นการขยายทีมแฟนบอลและเพิ่มเม็ดเงินให้ไหลเวียนในธุรกิจนี้เพื่อที่จะกระจายรายได้นำไปพัฒนาทีมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า ผลการวิจัยจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร สโมสรควรมีการพัฒนาศักยภาพนักฟุตบอลในด้านของสมรรถภาพ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความทัดเทียมนักฟุตบอลชาวต่างชาติ ทางด้านเจ้าหน้าที่สโมสรควรมีผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งสโมสรฟุตบอลต้องมีการฝึกอบรมให้ความรู้ในการทำงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านทรัพยากร สถานที่ตั้งของสโมสรฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย ทั้ง 3 สโมสรได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ทางสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือ AFC (Asian Football Confederation) ได้กำหนดให้สโมสรฟุตบอลอาชีพต้องปฏิบัติในด้านสถานที่ในการแข่งขัน อุปกรณ์ในการแข่งขัน และสิ่งอำนวยความสะดวก แต่สิ่งที่เป็นปัญหาคือ บริเวณรอบๆ สถานที่ตั้งของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ยังไม่ได้รับการพัฒนา อีกทั้งการเดินทางมายังสนามแข่งขันยังทำได้ลำบาก เนื่องจากเนื่องจากปัญหาต่างๆ เช่น รถติด สถานที่คับแคบไม่กว้างขวาง ทำให้ผู้ที่เข้าชมการแข่งขันประสบปัญหาในการเดินทาง โดยสโมสรควรมีการขยายลานจอดรถ ในบริเวณรอบๆ สนามแข่งขันเพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนผู้ที่เข้าชมการแข่งขัน และสโมสรควรมีการบริการรถรับส่ง ผู้ที่เข้าชมการแข่งขันจากลานจอดรถมายังสนามแข่งขัน

2.3 ด้านนวัตกรรมและความคิด สโมสรฟุตบอลควรมีการดำเนินงานด้านการติดต่อสื่อสาร และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสโมสรผ่านช่องทางสถานีโทรทัศน์สาธารณะ อีกทั้งสโมสรควรมีการใช้เทคโนโลยีทางด้านฟุตบอล และเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพให้แก่แก่นักฟุตบอลอาชีพ สามารถทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพประสบความสำเร็จได้

2.4 ด้านการตลาด ควรใช้ส่วนประสมทางการตลาดประกอบไปด้วย

2.4.1 สินค้าและบริการ (Product) สินค้าของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จมีสินค้าที่ตรงความต้องการของผู้ให้ความสนใจ ซึ่งสโมสรฟุตบอลควรมีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของสโมสรเพื่อสร้างความแตกต่างให้กับสโมสรและสโมสรควรมีการจัดส่งสินค้าให้กับผู้ที่สนใจ

2.4.2 ราคา (Price) ราคาสินค้าของสโมสรควรมีการกำหนดราคาของสินค้าให้เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าและขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการซื้อสินค้าของผู้ที่ให้ความสนใจ สโมสรควรมีให้ราคาสิทธิพิเศษกับผู้เข้าชมการแข่งขันที่เป็นเยาวชน หรือให้ราคาสิทธิพิเศษกับผู้เข้าชมการแข่งขันที่เข้าชมการแข่งขันเป็นครอบครัว

2.4.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) สโมสรฟุตบอลควรมีช่องทางการจัดจำหน่ายเพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่ให้ความสนใจ อีกทั้งยังมีสถานที่จำหน่ายมากกว่า 1 ที่ แต่ไม่ครอบคลุม เนื่องจากความต้องการของผู้ที่สนใจในสินค้าของสโมสรมีเป็นจำนวนมาก สโมสรฟุตบอลควรมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าออนไลน์ เพื่อให้ผู้ที่สนใจในตัวสินค้าได้มีช่องทางการซื้อเพิ่มมากขึ้น

2.4.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) สโมสรฟุตบอล ควรมีการส่งเสริมการตลาดในด้านของตัวปีของสโมสรเพราะผู้ที่มีตัวปีของสโมสรจะได้รับสิทธิพิเศษจากสโมสร อาทิเช่น เสื้อฟุตบอล ของที่ระลึกได้รับส่วนลดพิเศษในการซื้อสินค้าของสโมสร สโมสรควรที่จะสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างสโมสรกับผู้เข้าชมการแข่งขันหรือผู้ที่ให้ความสนใจ โดยการเพิ่มสิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่มีตัวปีของสโมสรโดยการมีที่นั่งรับชมการแข่งขันเป็นของตนเอง หรือการสลักชื่อลงบนที่นั่งรับชมการแข่งขันของสโมสร และให้สิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่มีตัวปีของสโมสร ในการซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขันก่อนผู้เข้าชมทั่วไป ในการเข้าชมการแข่งขันฟุตบอลรายการ AFC League เป็นต้น

2.5 ด้านการปฏิบัติการ สโมสรฟุตบอลมีโครงสร้างในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เนื่องจากบุคลากรมีการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในตำแหน่งที่ตนเองได้รับมอบหมาย มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยสโมสรไม่ควรมีการแทรกแซงการดำเนินงานของบุคลากรภายในสโมสร ควรใช้วิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของสโมสร

2.6 ด้านการเงิน สโมสรฟุตบอลควรมีการกำหนดเกณฑ์เงินเดือนที่นักฟุตบอลอาชีพได้รับ เนื่องจากปัจจุบันเงินเดือนที่นักฟุตบอลอาชีพชาวไทย หรือชาวต่างประเทศได้รับนั้น เป็นจำนวนเงินที่สูงมาก อีกทั้งยังไม่มีความเท่าเทียม จึงทำให้สโมสรอาจจะประสบปัญหาต่างๆ ที่ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.7 ควรใช้หลักการบริหารกลยุทธ์เพื่อพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ไปใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพได้ตัดสินใจในการวางแผนการบริหารทรัพยากรให้ตอบสนองความต้องการของแฟนคลับได้อย่างดี

2.8 ควรให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างของสโมสรเพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีให้กับกลุ่มลูกค้าเก่าและกลุ่มลูกค้าใหม่ และวิธีการเป็นผู้นำด้านต้นทุน เป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้านธุรกิจของสโมสร

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะทำการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ควรศึกษาแนวทางและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพในแต่ละจังหวัด เนื่องจากความต้องการของแฟนคลับในแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน อีกทั้งทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน จึงควรศึกษาเพื่อให้เกิดแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของแฟนคลับได้มากที่สุด

3.2 ควรศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว อิทธิพลและแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของแฟนคลับ เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และกลุ่มแฟนคลับให้แก่สโมสรฟุตบอลอาชีพ

3.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพื่อทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาและการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- การท่องเที่ยวและกีฬา (กทท.), กระทรวง. คู่มือการปฏิบัติงานการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการโรงแรมท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2547.
- การท่องเที่ยวและกีฬา (กทท.), กระทรวง. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2554). กรุงเทพฯ : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559.
- การท่องเที่ยวและกีฬา (กทท.), กระทรวง. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : นิเวศน์มิตรการพิมพ์, 2546.
- การท่องเที่ยวและกีฬา (กทท.), กระทรวง. การจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549.
- การท่องเที่ยวและกีฬา (กทท.), กระทรวง. คู่มือและเกณฑ์มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2552.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานผลการประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ระยะครึ่งแผน พ.ศ. 2540 – 2542. กรุงเทพฯ : เอกพิมพ์ไท, 2543.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ. การจัดการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2547.
- ปานทอง สมุทรประมุข. ฝันเพื่อฝันฟุตบอลไทย สยามกีฬา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2532.
- ปรีชา เผือกขวัญดี. การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.
- พยอม วงศ์สารศรี. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : สุภา, 2542.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. งานวิชาการและการประกันคุณภาพวิชาการระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารและตำราทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย และพัฒนาการเรียนรู้อัตโนมัติเพื่อคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2547.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร, 2549.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญาชนกุล, วลีพร ธนาธิคม และพรทิพย์ นกุลวุฒิโสภาส. การวางแผนกลยุทธ์ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด ยูเคชั่น, 2548.
- วิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, สำนัก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการจัดทำวิจัยและคู่มือการจัดตั้งสโมสรฟุตบอลอาชีพ. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549.
- วิชัย ต้นศิริ. อุดมการณ์ทางการศึกษา : ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ศุภร เสรีรัตน์, งามอาจ ปทะวานิช และปริญ ลักษิตานนท์. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : อีระฟิล์ม และไซเท็กซ์, 2546.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : อมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์, 2546.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จามจรี, 2546.
- สุพิตร สมาชิกโต และคณะ. แนวทางการพัฒนานักกีฬาภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ : กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2548.
- เสนาะ ดีเยาว์. หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

วารสาร

- ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. “การจัดการเชิงกลยุทธ์”, วารสารการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. เล่มที่ 8 (ฉบับที่ 1), 2550. หน้า 1.
- ไพโรจน์ โตเทศน์. “มหัศจรรย์การศึกษาของโรงเรียนรูปแบบใหม่”, วารสารการศึกษา กทม. เล่มที่ 27 (ฉบับที่ 5), 2547.
- สมคิด อเนกทวีผล. “จุดเปลี่ยนบอลไทย”, วารสาร Positioning. (พฤศจิกายน) : ฉบับที่ 72, 2552.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

- กฤษณะ ท่วมเพ็ง. “การศึกษาการจัดการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางการกีฬา, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546.
- ชัชวิทย์ พุ่มสงวน. “การศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทางการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556.
- ชำนาญ บูรณ์ไอสถ. “การศึกษากระบวนการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ทาริกา หมั่นแก้ว. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าสังกัดของนักฟุตบอล : กรณีศึกษาสโมสรฟุตบอลจังหวัดระยอง”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2558.
- บุญยฤทธิ์ ปฐมทัศน์. “การศึกษาการจัดการสโมสรฟุตบอลไทยดิวิชั่น 1”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

- พลสิทธิ์ ยางนิยม. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิการนักกีฬาอาชีพ : ศึกษากรณี นักกีฬาฟุตบอล”. ปรินญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต, กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ, มหาวิทยาลัย ศรีปทุม, 2561.
- รุ่งโรจน์ พรชุนทด. “การศึกษาการจัดการสโมสรฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการสปอนเซอร์ไทย พรีเมียร์ลีก 2010 ตามมาตรฐานสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย”. ปรินญาวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- วงศกร มีสมศักดิ์. “การศึกษาการจัดการทีมฟุตบอลของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในการ แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15”. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- วรุฒม์ โอนพรัตน์วิบูล. “ปัจจัยการสื่อสารกับการก่อตัวและการธำรงรักษากลุ่มแฟนคลับของสโมสร ฟุตบอลในไทยพรีเมียร์ลีก”. ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์ พัฒนาการ} จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- ศรัณยู ยงพานิช. “การตลาดบริการของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย”. ปรินญาศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการกีฬา, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557.
- สงวน จีระไกรโสธร. “การจัดการแนวใหม่สำหรับสโมสรฟุตบอลเพื่อประสบความสำเร็จ”. ปรินญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555.
- สิทธิพันธ์ สิทธิ. “การศึกษาสภาพในการบริหารจัดการของฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก. ปรินญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการการกีฬา, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2551.
- สัญญา ศุภนิกร. “การจัดการทีมสโมสรฟุตบอลจังหวัดศรีสะเกษในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลลีก ดิวิชั่น 1 ประจำปี 2550”. ปรินญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการจัดการกีฬาและ สุขภาพ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- สุรัตน์ ดวงชาทม. “การพัฒนาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้: กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 2”. ปรินญาศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.
- อุเทน แก้วกันหาเดชากุล. “กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สโมสรฟุตบอลอาชีพในการแข่งขันไทย พรีเมียร์ลีก ประจำปี 2554”. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การ กีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

กฎหมาย

- “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ที่ 81 ตอนที่ 89, 2507. หน้า 1.
- “พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2440”, พระราชบัญญัติ. มาตรา 3. 14 พฤศจิกายน 2540.
- “พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556”, ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬา ฟุตบอลลีกอาชีพรายการไทยลีก 1. ข้อ 6. 2561.

ภาษาอังกฤษ

Books

- Bateman, T. S., & Snell, S. A. Management: Building competitive advantage. 4th ed., Boston: Irwin McGraw-Hill, 1999.
- Bridges, F. J., & Roquemore, L. L. Management for athletic/ Sport administration : Theory and practice. 3rd ed., Decatur, GA : ESM Books, 2001.
- Certo, S. C. Modern management. 8th ed., New Jersey : Prentice-Hall, 2000.
- Dessler, G. Management. New Jersey: Prentice-Hall, 1998.
- Dubrin, A. J., & Ireland, R. D. Management & organization. 2nd ed., Cincinnati, OH : South Western, 1993.
- Griffin, R. W. Management. Boston: Houghton Mifflin, 1999.
- Kast, F., & Rosenzweig, J. Organization and management: A systems and contingency Approach. New York: McGraw-Hill, 1979.
- Koontz, H., & Weihrich, H. Essentials of management. New York: McGraw-Hill, 1990.
- Robbin, S. P., & Coulter, M. Management. 6th ed., New Jersey: Prentice-Hall, 1999.
- Robbins, S. P., & DeCenzo, D. A. Fund amentals of management: Essential concepts And Applications. 4th ed., Upper Saddle River, NJ: Pearson, 2004.
- Rue, L. W., & Byars, L. L. Management: Skill and application. 9th ed., North America : McGraw-Hill, 2000.
- John R. Schermerthorn, Management. Hoboken, NJ : J. Wiley, 2008.
- Williams, C. Management. 3rd ed., USA: South-Western, 2005.

Electronic Data Base

- J. LEAGUE, “About J. League”. (Online). Available : <http://www.jleague.jp/en/aboutj>, 2017.
- The Asian Football Confederation. “AFC CLUB LICENSING REGULATIONS Edition 2016”. (Online). Available : http://origin.the-afc.com/uploads/afc/files/AFC_CLR_Booklet_2016.pdf, 2017.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

1. การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท่านปัจจุบันเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท่านมีอะไรบ้าง.....

2.1 ด้านบุคลากร.....

.....

.....

2.2 ด้านทรัพยากร

.....

.....

2.3 ด้านนวัตกรรมและความคิด

.....

.....

2.4 ด้านการตลาด.....

.....

.....

2.5 ด้านการปฏิบัติ

.....

.....

2.6 ด้านการเงิน

.....

.....

2.7 ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ

3. แนวทางการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท่านเป็นอย่างไรบ้าง

3.1 ด้านบุคลากร

3.2 ด้านทรัพยากร

3.3 ด้านนวัตกรรมและความคิด

3.4 ด้านการตลาด

3.5 ด้านการปฏิบัติ

3.6 ด้านการเงิน

3.7 ด้านการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทย

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณในการตอบแบบสัมภาษณ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล : นายทศพล อินทรทัต
- วัน เดือน ปีเกิด : 28 ธันวาคม 2508
- ประวัติการศึกษา : หลักสูตรผู้ประกอบการแห่งอนาคต รุ่นที่ 1
Future Entrepreneurs Forum #1 (2011)
: หลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านการค้าและการพาณิชย์
Top Executive Program in Commerce and Trade Tepcot 11
(2018)
: หลักสูตร Top Executive Program for Creative and
Amazing Thai Services (Topcats 1) (2019)
: ปริญญาตรี บริหารการจัดการเกี่ยวกับสนามกอล์ฟ
San Diego Golf Academy (1989-1991)
: ประถม-มัธยม โรงเรียนเซนต์คาเบรียล (1972-1984)
- ประวัติการทำงานโดยย่อ : กรรมการบริหาร บริษัท เสือดำคอร์ปอเรชั่น จำกัด (2015-2019)
: กรรมการบริหาร บริษัท ทูปี 2018 จำกัด (2018-2019)
: กรรมการบริหาร บริษัท 100 ราชดำริ จำกัด
: ร้านอาหาร ฟาลาเบลล่า (2009-2017)
: กรรมการบริหาร บริษัท เทวกรรมโอสธ จำกัด (1993-2004)
- ตำแหน่งงานปัจจุบัน : กรรมการบริหาร เสือดำคอร์ปอเรชั่น จำกัด

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

เรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
ผู้วิจัย นายทศพล อินทรทัต **หลักสูตร** วปอ. รุ่นที่ 62
ตำแหน่ง กรรมการบริษัท เสือดำคอร์ปอเรชั่น จำกัด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนของตนเองมีความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา โดยรัฐบาลเป็นแกนหลัก มีผู้ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ และให้ความสำคัญกับทีมกีฬาเป็นอย่างมาก ยิ่งไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทใดก็ตามการกีฬานับว่ามีความสำคัญในด้านต่างๆ มากมาย เช่น ด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านสังคม การกีฬาจะส่งเสริมและพัฒนาทางด้านสังคม การทำงานเป็นหมู่คณะ สามารถปรับตัวกับบุคคลอื่นได้ ความมีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎและกติกาต่างๆ การตรงต่อเวลา ด้านจิตใจ การกีฬาส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย ด้านการปกครอง กีฬาจะส่งเสริมให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย มีความเสียสละ และเป็นพลเมืองดีของชาติ ด้านการเมืองหากประเทศใดประสบความสำเร็จทางการกีฬา จะทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคง ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ ซึ่งกลุ่มประเทศทางยุโรปและอเมริกานับว่าประสบความสำเร็จทางด้านการศึกษาในระดับสูง ส่วนเอเชียมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเห็นได้จากการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น โอลิมปิกหรือฟุตบอล โลกจะมีประเทศจากทวีปเอเชียเข้าไปสร้างชื่อเสมอ ซึ่งเป็นเรื่องยืนยันได้ถึงความสำเร็จก้าวหน้าทางด้านการศึกษาในภูมิภาคเอเชีย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 2) นอกจากนี้ การกีฬายังมีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจอีกด้วย เพราะว่าการกีฬาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้คนในสังคม มีสุขภาพแข็งแรงและมีจิตใจที่ดี สามารถประกอบอาชีพและกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ การกีฬายังช่วยนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศด้วย เช่น การจัดการกีฬารายการต่างๆ รวมทั้งเป็นการกระจายรายได้และกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค ในกรณีที่มีการกระจายการแข่งขันไปสู่ส่วนภูมิภาค (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2547 : 3)

ฟุตบอลถือเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมจากบุคคลทั่วไปทุกระดับชั้นทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก เห็นได้จากในช่วงการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งเป็นมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมวลมนุษยชาติ นัดชิงชนะเลิศฟุตบอลโลก 2002 มีผู้ชมการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์กว่า 1,400 ล้านคน หรือคิดเป็น 1 ใน 4 ของประชากรทั้งโลกและหากนับจำนวนผู้ชมทั้งหมดรวมกันทุกนัดแล้วจะสูงถึง 28,000 ล้านคน ฟุตบอลโลกได้ก่อให้เกิดตำนานต่างๆ มากมาย ทั้งรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และคราบน้ำตา ความคลั่งไคล้ กระแสชาตินิยม ดาราฟุตบอลที่กลายเป็นตำนานและแรงบันดาลใจให้เด็กๆ นับล้านคนทั่วโลกที่ต่างใฝ่ฝันอยากเอาดีทางด้านฟุตบอล ฟุตบอลโลกยังมีส่วนในการเสริมสร้างเศรษฐกิจและความมั่งคั่งในหลายมิติ (รณพงศ์ คำนวนทิตย, 2549 : 1)

ดังนั้น กระบวนการซึ่งแปรฟุตบอลเป็นกีฬาโลก มีส่วนขัดเกลาวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ จนฟุตบอลกลายเป็นกีฬาที่อยู่ในวิถีการดำเนินชีวิต (สุรพล คงลาภ, 2547 : 1) การแข่งขันฟุตบอลอาชีพรายการสำคัญๆ ของแต่ละประเทศ อาทิ พรีเมียร์ลีกของอังกฤษ ลา ลีกาของสเปน กัลป์โซเซเรียอาของอิตาลี บุนเดสลีกาของเยอรมนี รวมทั้งเจลีกของญี่ปุ่น ได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมฟุตบอลขึ้น แต่การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีองค์ประกอบดังนี้ มาตรฐานความสามารถของนักฟุตบอลและบุคลากรได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน รวมถึงต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดการแข่งขันธุรกิจฟุตบอล เช่น การสร้างกระแสนิยม การประชาสัมพันธ์ การตลาดและประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร ฯลฯ และสิ่งสำคัญคือ สโมสรฟุตบอลอาชีพจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพจึงจะสามารถนำพาสโมสรสู่ความสำเร็จ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 2)

ประเทศไทยมีการเล่นฟุตบอลตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้สนับสนุนให้ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่นิยมฟุตบอลมีโอกาสเข้าร่วมฝึกซ้อมและแข่งขันบ่อยขึ้น ทำให้ประชาชนที่เล่นและชมเกิดความสนุกสนานจนกลายเป็นกีฬานิยม ในปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยามขึ้น ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลระหว่างชาติ เมื่อ พ.ศ. 2468 จากนั้นกิจการก็ดำเนินด้วยดีตลอดมาจนกระทั่งปี พ.ศ. 2499 ได้เปลี่ยนชื่อสมาคมฟุตบอลแห่งสยามเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์อีก 1 ปีถัดมาก็เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียหรือเอเอฟซี (สิทธิพันธ์ สิทธิ, 2551 : 1) ปี พ.ศ. 2504 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดแข่งฟุตบอลถ้วยน้อยและถ้วยใหญ่ ภายหลังเปลี่ยนเป็นถ้วยพระราชทานประเภท ก ข ค และ ง รวมทั้งประเภทอื่นๆ เช่น ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ คิงส์คัพ แต่การพัฒนาความสามารถทางด้านฟุตบอลของประเทศไทยก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการแข่งขันซึ่งล้มเหลวในระดับนานาชาติ ปี พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้แผนพัฒนากีฬาฉบับที่ 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งเป็นองค์กรหลักของประเทศด้านฟุตบอล มีความประสงค์จะพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศให้มีมาตรฐานเทียบเท่านานาชาติ จึงพยายามผลักดันฟุตบอลสู่กีฬาอาชีพ โดยปี พ.ศ. 2539 ได้จัดให้มีฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ซึ่งเป็นครั้งแรก (กฤษณะ ท่วมเพ็ญ, 2546 : 2) แม้จะทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวและสนใจกีฬาฟุตบอลอาชีพเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ การดำเนินงานของสโมสรฟุตบอลอาชีพยังไม่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง ขาดความเข้มแข็ง บางสโมสรไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เนื่องจากขาดความรู้ประสบการณ์ การดำเนินงานแบบมืออาชีพในเรื่องต่างๆ เช่น การระดมทุน การสร้างนักกีฬาที่มีคุณภาพ การสร้างกระแสนิยมจากท้องถิ่น การสร้างรายได้ การตลาดและสิทธิประโยชน์ เป็นต้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2549 : 3) ด้วยเหตุนี้ กลางปี พ.ศ. 2551 สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือเอเอฟซี (Asian Football Confederation : AFC) จึงได้ประกาศ วิสัยทัศน์ เอเชียหรือวิชั่นเอเชียให้วงการฟุตบอลของทุกประเทศในทวีปเอเชียต้องเป็นธุรกิจเต็มตัว บริหารการตลาด การเงิน และทุกด้านอย่างเป็นมืออาชีพ พร้อมทั้งประเมินผลและบังคับให้ไทยกับอีกหลายประเทศต้องปฏิบัติตามมิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์สิ่งที่มีลงเล่นในถ้วยสโมสรชิงแชมป์ทวีปเอเชียที่ใหญ่

ที่สุด หรือเอเอฟซีแชมเปียนส์ลีก (สมคิด อเนกทวีผล, 2552 : 3) ความจริงฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรเอเชียถ้วยเอเอฟซีแชมเปียนส์ ลีก เริ่มอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2545 ดังนั้น ทุกอย่างใหม่หมด ที่สำคัญคือ การสร้างบริษัทจำกัด ให้เกิดขึ้นและประกอบธุรกิจฟุตบอลให้อยู่ได้เป็นเรื่องยากเพราะทุกอย่างอยู่ในขั้นตอนการเรียนรู้ และเรียนรู้ หมายถึง เรียนรู้จากมืออาชีพฟากยุโรปว่าได้ทำอะไรบ้าง ฉะนั้นช่วงเริ่มต้นจึงซลุกซลักสำหรับมือใหม่ ส่วนมือเก่าๆ ที่เริ่มจากพัฒนาแบบ เซมิ - โพร กิ่งอาชีพ - กิ่งสมัครเล่น อย่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นก็สามารถสานต่อเป็นอาชีพอย่างเต็มตัว ทั้งๆ ที่ประชาชน 2 ประเทศนี้ไม่ได้รักฟุตบอลมากเหมือนคนไทย แต่สามารถนำเรื่องราวการบริหารจัดการบอลอาชีพ จนทำให้ประสบความสำเร็จได้รับความนิยม ประชาชนในประเทศมองเห็นประโยชน์จากฟุตบอลอาชีพ ซึ่งสำคัญต่อการพัฒนากีฬา สังคมและธุรกิจ ดังนั้น จึงเป็นตัวอย่างที่ดีและเป็นตัวอย่างที่เอเอฟซีพยายามสร้างลีกอาชีพให้ชาติสมาชิกในทวีปเกิดขึ้นให้ได้ ซึ่งการดำเนินงานต้องใช้เวลาในการปรับปรุงพัฒนาตามรายละเอียดที่เอเอฟซีได้สร้างเงื่อนไขเอาไว้ ฉะนั้นเมื่อเริ่มต้นควรจะปูพื้นฐานในเรื่องการบริหารทีม ไม่ใช่คิดเพียงแค่ส่งทีมแข่งขันเพื่อนำแชมป์มาให้ประธานสโมสรภาคภูมิใจ หรือสนใจเพียงเรื่องฟุตบอลในสนามอย่างเดียว ฟุตบอลอาชีพไม่ใช่แค่นี้ มันยิ่งใหญ่ ซับซ้อน มีรายละเอียดของการบริหารจัดการทั้งตัวสโมสร และลีก มีหลายทีมในเมืองไทยที่ไม่ได้บริหารจัดการทีม คิดเพียงแค่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งปัจจุบันไม่อาจประสบความสำเร็จได้ การที่เอเอฟซีเข้ามาประเมินนั้นเพื่อยกระดับและดูพัฒนาการของลีก น่าจะทำให้แต่ละทีมมองเห็นเรื่องบริหารจัดการรูปแบบบริษัทจำกัดของทีมฟุตบอลมากยิ่งขึ้น ต้องเป็นมากกว่าการส่งทีมแข่งขันทัวร์นาเมนต์ และต้องเป็นของทุกคนที่ร่วมกันสร้างบริษัทจำกัดขึ้นมา

อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลถือว่าเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยการจัดการ 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร สโมสรต้องมีบุคลากรที่เพียงพอ มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ ด้านงบประมาณ สโมสรต้องจัดหางบประมาณให้เพียงพอในการจัดการค่าใช้จ่ายของสโมสร งบประมาณเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ เพราะจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรในการทำงาน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ สโมสรฟุตบอลจะต้องมีทั้งสนามฝึกซ้อม และสนามแข่งขัน อุปกรณ์การฝึกซ้อม และแข่งขัน ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างครบครัน ในด้านการจัดการ จะต้องมีการจัดการ เช่น บุคลากรมีความรู้ความสามารถตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ และมีการพัฒนาบุคลากรควบคู่ไปด้วย การจัดการกับงบประมาณ การจัดหางบประมาณให้เพียงพอ มีค่าใช้จ่ายตามแผนที่วางไว้ การจัดสถานที่ และอุปกรณ์ มีการจัดสนามแข่งขันฝึกซ้อมให้เป็นระบบ แบ่งสัดส่วนที่ชัดเจน การพัฒนาทีมกีฬาให้สู่ระดับสุดยอดนั้น ทีมฟุตบอลต้องได้รับการสนับสนุนและการช่วยเหลือในด้านต่างๆ คือ การสนับสนุนทางการเงิน การฝึกสอน โปรแกรมการแข่งขัน สถานที่และอุปกรณ์ การสนับสนุนด้านต่างๆ จากฝ่ายบริหาร เช่น การจัดการเกี่ยวกับการเดินทาง การหาเงินทุน การหาสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม การติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ การสนับสนุนนักกีฬา เช่น การจัดเวลาการฝึกซ้อม การให้นักกีฬาพักผ่อนอย่างเต็มที่ การให้งบประมาณทางการแพทย์ เมื่อนักกีฬาต้องการรักษาตัว และควรหา นักกีฬาที่มีความสามารถ และทักษะกีฬาฟุตบอลที่ดี เป็นผู้ที่มีความตั้งใจสูงในการฝึกซ้อม และแข่งขัน มีการจัดโปรแกรมการแข่งขันอุ่นเครื่องกับทีมดีๆ เพื่อพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะทำการศึกษา การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อจะได้ทราบวิธีการจัดการสโมสรอันจะเป็นแนวทางให้สโมสรอื่นๆ นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ” ประกอบด้วยขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรค การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ
4. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาในช่วงเดือนเดือนพฤศจิกายน 2562 – พฤษภาคม 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยศึกษาจากตำราและเอกสารต่างๆ
 - 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ทีมผู้บริหาร นักกีฬา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทีมสโมสรสมุทรปราการ ซิตี้ จำนวน 20 คน
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
ดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ และสังเคราะห์ข้อมูลทฤษฎี หลักการต่างๆ
3. การนำเสนอข้อมูล
นำเสนอข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ นำเสนอแนวคิดใหม่ๆ จากการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน
2. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อดังกล่าวข้างต้น โดยมีรายละเอียดข้อสรุป ดังนี้

1. ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

สถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน พบว่า กีฬาฟุตบอลเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานยาเธอ และข้าราชการไปศึกษาด้านวิชาการ ณ ประเทศอังกฤษ และเข้าอบรมจนเกิดความชำนาญในทักษะการเล่นฟุตบอลจึงได้นำกลับมาเผยแพร่สู่ประเทศไทย และมีการนำเสนอเกี่ยวกับการเล่น และสอนฟุตบอลต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก โดยเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (ฐานันดรศักดิ์ในขณะนั้น) หรือ “ครูเทพ” ผลสำเร็จของการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่อาชีพประกอบด้วย

1. บุคลากรกีฬาฟุตบอล
2. ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขัน
3. บุคลากรด้านการกีฬา
4. มีการอบรม สัมมนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม และ
5. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อเยาวชนให้รักการเล่นกีฬา และการดูกีฬาฟุตบอลสำหรับปัญหาอุปสรรคในการแข่งขันฟุตบอลประกอบด้วย
 1. งบประมาณไม่เพียงพอ
 2. การบริหารจัดการในการเตรียมความพร้อมเพื่อการฝึกซ้อม
 3. รางวัลการแข่งขันไม่เร้าใจให้เข้าร่วมการแข่งขัน
 4. คุณภาพของบุคลากรกีฬา
 5. ศักยภาพของนักกีฬายังไม่ได้มาตรฐานระดับมืออาชีพ
 6. ขาดระบบการจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน
 7. สนามแข่งขันและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐาน
 8. รายได้และสวัสดิการนักกีฬาไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ
 9. ได้รับรายได้จากการจำหน่ายบัตรผ่านประตูน้อยมาก
 10. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
 11. การสร้างแฟนคลับ และสร้างกระแสมีน้อย
 12. ผู้สนับสนุนและสิทธิประโยชน์มีน้อย
 13. ยังไม่มีกฎหมายรองรับนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

ส่วนแนวทางการส่งเสริมสโมสรฟุตบอลอาชีพ การที่จะให้สโมสรฟุตบอลอาชีพของไทยประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือจากหลายส่วนซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. นโยบายของรัฐ ต้องมีความชัดเจนในการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นระบบ
2. รัฐต้องเข้าไปกำกับดูแลให้ผู้บริหารสโมสร มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
3. ด้านการบริหารควรอยู่ในรูปของบริษัทหรือนิติบุคคล
4. ต้องพัฒนานักกีฬาอาชีพให้มีความสามารถเทียบได้ หรือใกล้เคียงกับมาตรฐานของนานาชาติ
5. สนามแข่งขันฟุตบอลอาชีพต้องมีมาตรฐานสากล สะดวกต่อการเดินทางและเข้าชมการแข่งขัน
6. กำหนดระเบียบการแข่งขันที่ชัดเจน
7. ผู้บริหารหรือบริษัทจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพต้องให้ความสำคัญในด้านการประชาสัมพันธ์
8. ควรปลูกฝังความรักความนิยมในกิจกรรมกีฬาให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วไป และ
9. ธุรกิจและสิทธิประโยชน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมกีฬาอาชีพมีความมั่นคงแข็งแรง

2. ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย พบว่าสถานการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอล ของไทย โดยใช้ทีมสโมสรสมุทรปราการซิตี เป็นกรณีศึกษา ประกอบด้วย 7 ประเด็นได้แก่

1. ด้านบุคลากร (People) สโมสรสมุทรปราการซิตี ได้มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรภายในสโมสรแบ่งออกเป็น 2 ด้าน
 - 1.1 บุคลากรทีมผู้บริหารสโมสร และ
 - 1.2 บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล
2. ด้านทรัพยากร (Resources) สโมสรสมุทรปราการซิตี มีสถานที่ตั้งของสโมสรอยู่ใน ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ สมุทรปราการ ลักษณะที่ตั้งโดยรอบๆ บริเวณสโมสรประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ติดรถเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามสโมสรมีสภาพปัญหาที่สำคัญ ด้านการเดินทางมายังสถานที่ตั้งของสโมสร
3. ด้านนวัตกรรมและความคิด (Innovations and Ideas) มีการบริหารจัดการด้านระบบช่องทางการติดต่อสโมสรโดยในปัจจุบันมีช่องทางการติดต่อกับสโมสรสมุทรปราการซิตีได้หลายช่องทางแต่ช่องทางที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในตอนนี้คือ ทางสังคมออนไลน์ (Social Network) เฟสบุ๊ก(Facebook) (www.facebook.com/) และช่องทางเว็บไซต์ของสโมสร(www.samutprakancityfc.com) อีเมลล์ (contact@spcfc.co) หนังสือพิมพ์

4. ด้านการตลาด (Marketing) มีการบริหารจัดการด้านการตลาดโดยมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ ของสโมสรอยู่ที่สถานที่ตั้งสโมสร และสนามแข่งขัน
5. ด้านการปฏิบัติ (Operations) มีโครงสร้างการบริหารจัดการสโมสร มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในแต่ละปีที่ชัดเจน คือ การได้แชมป์ฟุตบอลรายการต่างๆ
6. ด้านการเงิน (Finance) มีการบริหารจัดการทางการเงินที่เป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการที่สโมสรสร้างความมั่นใจให้กับบุคลากรภายในสโมสร
7. ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณค่าสโมสรฟุตบอลอาชีพ
 - 7.1 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านอัตลักษณ์
 - 7.2 การบริหารทรัพยากรกายภาพ คุณค่าด้านสินทรัพย์
 - 7.3 การบริหารทรัพยากรการเงิน คุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ
 - 7.4 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก
 - 7.5 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าด้านความภักดีและความผูกพัน
 - 7.6 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านการตระหนักรู้
 - 7.7 การบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณค่าด้านสื่อสารและเครือข่าย

3. ผลการศึกษาที่ต่อบัณฑิตผู้ประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ พบว่า

1. ด้านบุคลากร (People)
2. ด้านทรัพยากร (Resources)
3. ด้านนวัตกรรม (Innovations and Ideas)
4. ด้านการตลาด (Marketing)
5. ด้านการปฏิบัติการ (Operations)
6. ด้านการเงิน (Finance)
7. ด้านการสร้างรายได้ของสโมสรฟุตบอลไทย

ผลจากการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้ศึกษาสถานการณ์การบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลในปัจจุบัน วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทย และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลของไทยเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และจากการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการพัฒนากีฬาฟุตบอล ดังนั้น จากการสังเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถกำหนดยุทธศาสตร์ได้ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรกายภาพ ประกอบด้วย

- 1.1 การสร้างคุณค่าด้านอัตลักษณ์ ได้แก่ ส่งเสริมความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของสโมสร และสื่อสารความเป็นมาของสโมสรเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง
- 1.2 การสร้างคุณค่าด้านสินทรัพย์ ได้แก่ พัฒนาสนามแข่งขันให้ได้มาตรฐาน การบริการที่ดีที่สุด การจัดการอย่างมืออาชีพ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรการเงิน ประกอบด้วย
 - 2.1 การสร้างคุณค่าด้านการรับรู้คุณภาพประสิทธิภาพ ได้แก่
 - 2.1.1 พัฒนาสินค้า/บริการให้ได้มาตรฐาน
 - 2.1.2 เป็นผู้ชนะในเกมการแข่งขัน
 - 2.1.3 รักษามาตรฐานการเล่นให้สม่ำเสมอ
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย
 - 3.1 การสร้างคุณค่าด้านภาพลักษณ์ความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก ได้แก่
 - 3.1.1 กำหนดภาพรวมของสโมสร
 - 3.1.2 ใช้นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง
 - 3.1.3 ใช้ผู้ฝึกสอนที่มีชื่อเสียง
 - 3.2 การสร้างคุณค่าด้านความรักดีและความผูกพัน ได้แก่
 - 3.2.1 ท้องถิ่นนิยม
 - 3.2.2 กิจกรรม สร้างความสัมพันธ์
 - 3.2.3 สิทธิประโยชน์สำหรับแฟนคลับ มีแนวทาง
4. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย
 - 4.1 การสร้างคุณค่าด้านการตระหนักรู้ ได้แก่
 - 4.1.1 กำหนดสมญานามให้สโมสรและนักฟุตบอล
 - 4.1.2 นักฟุตบอลมีชื่อเสียง
 - 4.2 การสร้างคุณค่าด้านการสื่อสารและเครือข่าย ได้แก่
 - 4.2.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์
 - 4.2.2 ประชาสัมพันธ์ให้ทันสมัย 3) มีพันธมิตรกับสื่อขนาดใหญ่
5. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย
 - 5.1 พัฒนาและปรับปรุงสนามแข่งขันให้ดึงดูดแฟนคลับในการเดินทางมาชมการแข่งขัน การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฯ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มแฟนคลับของสโมสรฯ
 - 5.2 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่
 - 5.2.1 จัดโปรแกรมท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ
 - 5.2.2 ด้านที่พัก
 - 5.2.3 ด้านอาหารและเครื่องดื่ม
 - 5.2.4 ด้านการคมนาคมขนส่ง
 - 5.2.5 ด้านธุรกิจท่องเที่ยว
 - 5.2.6 ด้านสินค้าและของที่ระลึก และ
 - 5.2.7 ด้านเทศกาลพิเศษและบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผู้ศึกษาขอเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองได้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรองรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคต

1.2 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการปรับกลยุทธ์ในการจัดหาผู้สนับสนุนทีม (สปอนเซอร์) ในรูปแบบใหม่ประกอบด้วย เป็นลักษณะหุ้นส่วน (Partner) เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มผู้สนับสนุนทีมรายใหม่ ๆ ในทุกไตรมาสที่มีนโยบายสอดคล้องกัน

1.3 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการปรับตัวในการดำเนินกลยุทธ์การจัดการรายได้ของสโมสร ประกอบด้วย มีการออกแบบสินค้าของที่ระลึกใหม่ๆ ให้ทันสมัยเหมาะกับไลฟ์สไตล์คนในยุคปัจจุบันให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ควรจัดให้มีการจำหน่ายตั๋วเข้าชมหลายรูปแบบเพิ่มขึ้นเพื่อสะดวกในการตัดสินใจเลือกซื้อของแฟนบอล และมีช่องทางการจำหน่ายตั๋วหลากหลายช่องทาง

1.4 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการดำเนินกลยุทธ์ด้านการบริหารองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กร บุคลากร ประกอบด้วย การจัดฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจเรื่องกีฬาฟุตบอล การให้บริการแฟนบอลอย่างมืออาชีพ รวมทั้งการสรรหาและซื้อขายนักฟุตบอลที่มีความสามารถระดับสูง และบุคลิกภาพที่โดดเด่นทั้งในและนอกสนาม

1.5 สโมสรฟุตบอลไทยควรมีการจัดการการบริหารพื้นที่ภายในสนามเพิ่มเติม ประกอบด้วยการปรับปรุงสนามฟุตบอลให้ได้มาตรฐานการจัดให้มีลานจอดรถที่เพียงพอ การจัดการด้านกรจราจรให้สะดวกมีจุดให้บริการห้องน้ำอย่างเพียงพอ และมีร้านจำหน่ายอาหารและของที่ระลึก

1.6 สโมสรฟุตบอลไทย ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างนักฟุตบอลร่วมกับแฟนคลับอย่างสม่ำเสมอ ให้เกิดเป็นวัฒนธรรมการเชียร์ ประกอบด้วย การพบปะระหว่างแฟนบอลกับนักเตะ ทั้งช่วงก่อนและหลังการแข่งขัน และกิจกรรมตามเทศกาลสำคัญต่างๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมคืนกำไรให้แฟนบอลในการร่วมไปเชียร์ฟุตบอลในแมตช์ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศพร้อมทั้งการทำทัวร์ให้ทีมสโมสรไทยเดินสายไปแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการขยายฐานแฟนให้เพิ่มมากขึ้น ในตลาดเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เวียดนาม เพื่อช่วยส่งเสริมการขายสินค้าของที่ระลึก และสินค้าของผู้สนับสนุนเป็นการขยายทีมแฟนบอลและเพิ่มเม็ดเงินให้ไหลเวียนในธุรกิจนี้เพื่อที่จะกระจายรายได้นำไปพัฒนาทีมต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า ผลการวิจัยจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในพัฒนาการบริหารจัดการทีมสโมสรฟุตบอลเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร สโมสรควรมีการพัฒนาศักยภาพนักฟุตบอลในด้านของสมรรถภาพ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความทัดเทียมนักฟุตบอลชาวต่างชาติ ทางด้านเจ้าหน้าที่สโมสรควรมีผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งสโมสรฟุตบอลต้องมีการฝึกอบรมให้ความรู้ในการทำงานเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และความสามารถในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านทรัพยากร สถานที่ตั้งของสโมสรฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย ทั้ง 3 สโมสรได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ทางสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือ AFC (Asian Football Confederation) ได้กำหนดให้สโมสรฟุตบอลอาชีพต้องปฏิบัติในด้านสถานที่ในการแข่งขัน อุปกรณ์ในการแข่งขัน และสิ่งอำนวยความสะดวก แต่สิ่งที่เป็นปัญหาคือ บริเวณรอบๆ สถานที่ตั้งของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ยังไม่ได้รับการพัฒนา อีกทั้งการเดินทางมายังสนามแข่งขันยังทำได้ลำบาก เนื่องจากเนื่องจากปัญหาต่างๆ เช่น รถติด สถานที่คับแคบไม่กว้างขวาง ทำให้ผู้ที่เข้าชมการแข่งขันประสบปัญหาในการเดินทาง โดยสโมสรควรมีการขยายลานจอดรถ ในบริเวณรอบๆ สนามแข่งขันเพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนผู้ที่เข้าชมการแข่งขัน และสโมสรควรมีการบริการรถรับส่ง ผู้ที่เข้าชมการแข่งขันจากลานจอดรถมายังสนามแข่งขัน

2.3 ด้านนวัตกรรมและความคิด สโมสรฟุตบอลควรมีการดำเนินงานด้านการติดต่อสื่อสาร และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสโมสรผ่านช่องทางสถานีโทรทัศน์สาธารณะ อีกทั้งสโมสรควรมีการใช้เทคโนโลยีทางด้านฟุตบอล และเทคโนโลยีทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพให้แก่ักฟุตบอลอาชีพ สามารถทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพประสบความสำเร็จได้

2.4 ด้านการตลาด ควรใช้ส่วนประสมทางการตลาดประกอบไปด้วย

2.4.1 สินค้าและบริการ (Product) สินค้าของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จมีสินค้าที่ตรงความต้องการของผู้ให้ความสนใจ ซึ่งสโมสรฟุตบอลควรที่จะมีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของสโมสรเพื่อสร้างความแตกต่างให้กับสโมสรและสโมสรควรมีการบริการจัดส่งสินค้าให้กับผู้ที่สนใจ

2.4.2 ราคา (Price) ราคาสินค้าของสโมสรควรกำหนดราคาของสินค้าให้เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าและขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการซื้อสินค้าของผู้ที่ให้ความสนใจ สโมสรควรที่จะให้ราคาสิทธิพิเศษกับผู้เข้าชมการแข่งขันที่เป็นเยาวชน หรือให้ราคาสิทธิพิเศษกับผู้เข้าชมการแข่งขันที่มาชมการแข่งขันเป็นครอบครัว

2.4.3 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) สโมสรฟุตบอลควรมีช่องทางการจัดจำหน่ายเพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่ให้ความสนใจ อีกทั้งยังมีสถานที่จำหน่ายมากกว่า 1 ที่ แต่ไม่ครอบคลุม เนื่องจากความต้องการของผู้ที่สนใจในสินค้าของสโมสรมีเป็นจำนวนมาก สโมสรฟุตบอลควรที่จะมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าออนไลน์ เพื่อทำให้ผู้ที่สนใจในตัวสินค้าได้มีช่องทางการซื้อเพิ่มมากขึ้น

2.4.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) สโมสรฟุตบอล ควรมีการส่งเสริมการตลาดในด้านของตัวปีของสโมสรเพราะผู้ที่มีตัวปีของสโมสรจะได้รับสิทธิพิเศษจากสโมสร อาทิเช่น เสื้อฟุตบอล ของที่ระลึกได้รับส่วนลดพิเศษในการซื้อสินค้าของสโมสร สโมสรควรที่จะสร้างการมี

ส่วนร่วมระหว่างสโมสรกับผู้เข้าชมการแข่งขันหรือผู้ที่ให้ความสนใจ โดยการเพิ่มสิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่มีตั๋วปีของสโมสรโดยการมีที่นั่งรับชมการแข่งขันเป็นของตนเอง หรือการสลักชื่อลงบนที่นั่งรับชมการแข่งขันของสโมสร และให้สิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่มีตั๋วปีของสโมสร ในการซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขันก่อนผู้เข้าชมทั่วไป ในการเข้าชมการแข่งขันฟุตบอลรายการ AFC League เป็นต้น

2.5 ด้านการปฏิบัติการ สโมสรฟุตบอลมีโครงสร้างในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เนื่องจากบุคลากรมีการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในตำแหน่งที่ตนเองได้รับมอบหมาย มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยสโมสรไม่ควรมีการแทรกแซงการดำเนินงานของบุคลากรภายในสโมสร ควรใช้วิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของสโมสร

2.6 ด้านการเงิน สโมสรฟุตบอลควรมีการกำหนดเกณฑ์เงินเดือนที่นักฟุตบอลอาชีพได้รับ เนื่องจากปัจจุบันเงินเดือนที่นักฟุตบอลอาชีพชาวไทย หรือชาวต่างประเทศได้รับนั้น เป็นจำนวนเงินที่สูงมาก อีกทั้งยังไม่มีความเท่าเทียม จึงทำให้สโมสรอาจจะประสบปัญหาต่างๆ ที่ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.7 ควรใช้หลักการบริหารกลยุทธ์เพื่อพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ไปใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพได้ตัดสินใจในการวางแผนการบริหารทรัพยากรให้ตอบสนองความต้องการของแฟนคลับได้อย่างดี

2.8 ควรให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างของสโมสรเพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีให้กับกลุ่มลูกค้าเก่าและกลุ่มลูกค้าใหม่ และวิธีการเป็นผู้นำด้านต้นทุน เป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้านธุรกิจของสโมสร

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะทำการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ควรศึกษาแนวทางและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพในแต่ละจังหวัด เนื่องจากความต้องการของแฟนคลับในแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน อีกทั้งทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน จึงควรศึกษาเพื่อให้เกิดแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของแฟนคลับได้มากที่สุด

3.2 ควรศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว อิทธิพล และแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของแฟนคลับ เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวของสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และกลุ่มแฟนคลับให้แก่สโมสรฟุตบอลอาชีพ

3.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย เพื่อให้ทราบแนวทางในการพัฒนาและการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ให้ประสบความสำเร็จ